

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 306
3 de maig de 2012

Comissió d'Ensenyament i Universitats

Presidència de l'H. Sr. Joaquim Llena i Cortina

Sessió núm. 19

SUMARI

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Ensenyament sobre la consideració de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona, i altres centres amb projectes pedagògics innovadors com a escoles de rojos (tram. 354-00174/09) p. 4

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre la política de taxes i beques (tram. 354-00193/09) p. 5

Sol·licitud de compareixença

de Xavier Martínez Celorrio i Antoni Marín Saldo, professors, perquè presentin l'estudi Educació i mobilitat social a Catalunya (tram. 356-00636/09) p. 6

Proposta de resolució

sobre la licitació de les obres de l'Escola Sant Iscle, de Vidreres (tram. 250-00876/09) p. 6

Proposta de resolució

sobre el restabliment de les línies d'ADSL desdoblades de l'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Cambrils i dels centres als quals se'ls ha retirat (tram. 250-00887/09) p. 8

Proposta de resolució

sobre l'assignació d'una partida pressupostària per a la construcció de l'Escola de Can Montllor, l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, a Terrassa (tram. 250-00900/09) p. 11

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'Escola Abril, de la Canonja (tram. 250-00912/09) p. 15

Proposta de resolució

sobre la continuïtat del projecte educatiu de l'Escola Abril, de la Canonja (tram. 250-00983/09) p. 16

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona (tram. 250-00913/09) p. 19

Proposta de resolució

sobre el finançament de la llar d'infants El Montori, de Parlavà (tram. 250-00918/09) p. 21

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Institut Escola de Can Periquet, a Palau-solità i Plegamans (tram. 250-00920/09) p. 25

→

Proposta de resolució

sobre la construcció del nou edifici de l'Institut Escola de Can Periquet, a Palau-solità i Plegamans
(tram. 250-00962/09) p. 26

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Els Quatre Vents, de Canovelles (tram. 250-00944/09) p. 31

Proposta de resolució

sobre l'aprovació definitiva del projecte i la construcció del nou edifici de l'Escola Jacint Verdaguer,
de la Granada (tram. 250-00925/09) p. 33

Proposta de resolució

sobre la limitació de la retribució dels equips de gerència de les universitats públiques i sobre la publicació
de les retribucions del personal directiu i de gerència (tram. 250-00927/09) p. 35

Proposta de resolució

sobre el manteniment de l'equipament i les instal·lacions de la llar d'infants La Pomera, de Sant Joan Despí
(tram. 250-00938/09) p. 39

Proposta de resolució

sobre el compliment dels compromisos respecte a l'Institut Escola Els Còdols
i l'Escola Marta Mata, del Vendrell (tram. 250-00943/09) p. 41

Proposta de resolució

sobre la construcció d'un nou institut escola a Sant Joan de les Abadesses
(tram. 250-00924/09) p. 45

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 19

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix Joaquim Llena i Cortina, acompanyat de la vicepresidenta, Milagros Fernández i López, del secretari, Antoni Balasch i Parisi, i de les secretàries en funcions, Ramona Barrufet i Santacana i Neus Munté i Fernández. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giralt, Dolors Batalla i Nogués, Mireia Canals i Botines, Jaume Domingo i Planas i Joan Morell i Comas, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona, Marina Geli i Fàbrega, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Consol Prados Martínez, Xavier Sabaté i Ibarz i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i Sonia Espugas González, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Dolors Camats i Luis i Hortènsia Grau Juan, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carme Capdevila i Palau, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Jordi Cañas Pérez, pel S. P. Ciutadans.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats amb la consellera d'Ensenyament sobre la consideració de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona, i altres centres amb projectes pedagògics innovadors com a escoles de rojos (tram. 354-00174/09). Daniel Font i Cardona, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre la política de taxes i beques (tram.354-00193/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Sol·licitud de compareixença de Xavier Martínez Celorrio i Antoni Marín Saldo, professors, davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè presentin l'estudi Educació i mobilitat social a Catalunya (tram. 356-00636/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Proposta de resolució sobre la licitació de les obres de l'Escola Sant Iscle, de Vidreres (tram. 250-00876/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 250, 43; esmenes: BOPC 274, 24).
5. Proposta de resolució sobre el restabliment de les línies d'ADSL desdoblades de l'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Cambrils i dels centres als quals se'ls ha retirat (tram. 250-00887/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 250, 49).
6. Proposta de resolució sobre l'assignació d'una partida pressupostària per a la construcció de l'Escola de Can Montllor, l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, a Terrassa (tram. 250-00900/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 250, 59).
7. Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'Escola Abril, de la Canonja (tram. 250-00912/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 254, 45).
8. Proposta de resolució sobre la continuïtat del projecte educatiu de l'Escola Abril, de la Canonja (tram. 250-00983/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 269, 74).
9. Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona (tram. 250-00913/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 254, 46).
10. Proposta de resolució sobre el finançament de la llar d'infants El Montori, de Parlavà (tram. 250-00918/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 26; esmenes: BOPC 297, 15).
11. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Escola de Can Periquet, a Palau-solità i Plegamans (tram. 250-00920/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 27; esmenes: BOPC 297, 16).
12. Proposta de resolució sobre la construcció del nou edifici de l'Institut Escola de Can Periquet, de Palau-solità i Plegamans (tram. 250-00962/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 269, 60; esmenes: BOPC 307, 30.04.12).
13. Proposta de resolució sobre la construcció d'un nou institut escola a Sant Joan de les Abadesses (tram. 250-00924/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 30; esmenes: BOPC 297, 17).
14. Proposta de resolució sobre l'aprovació definitiva del projecte i la construcció del nou edifici de l'Escola Jacint Verdaguer, de la Granada (tram. 250-00925/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 31; esmenes: BOPC 297, 17).
15. Proposta de resolució sobre la limitació de la retribució dels equips de gerència de les universitats públiques i sobre la publicació de les retribucions del personal directiu i de gerència (tram. 250-00927/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 261, 32).
16. Proposta de resolució sobre el manteniment de l'equipament i les instal·lacions de la llar d'infants La Pomera, de Sant Joan Despí (tram. 250-00938/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 264, 45; esmenes: BOPC 297, 19).
17. Proposta de resolució sobre el compliment dels compromisos respecte a l'Institut Escola Els Còdols i l'Escola Marta Mata, del Vendrell (tram. 250-00943/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 264, 48).

18. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Els Quatre Vents, de Canovelles (tram. 250-00944/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 264, 49; esmenes: BOPC 297, 20).

El president

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Si els sembla, començaríem la comissió atenent les peticions de diversos grups parlamentaris. Els faig avinent que agruparíem les propostes de resolució números 7 –en l'ordre del dia– i 8, i números 11 i 12.

En primer lloc, veuríem les sollicituds de sessió informativa... Alguns de vostès volen fer defensa de la seva sollicitud? (*Pausa.*) Sí?

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Ensenyament sobre la consideració de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona, i altres centres amb projectes pedagògics innovadors com a escoles de rojos (tram. 354-00174/09)

Senyor Xavier Sabaté, té la paraula, per defensar el primer punt de l'ordre del dia: sol·licitud de sessió informativa per tal que la consellera expliqui diferents qüestions respecte a l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona.

Xavier Sabaté i Ibarz

Molt bé. Moltes gràcies, president. Molt breument, senyores i senyors diputats. La sol·licitud de sessió informativa al voltant de l'Escola Olga Xirinacs ens sembla que, per a qui conegui mínimament el tema, està sobradament justificada.

Estem davant d'un cas que se'n faran llibres, ja els ho dic amb tota seguretat. I llibres..., no només el que entenem «llibres», sinó àlbums de fotos, vídeos, reculls d'elements diferents de comunicació, de pancartes... De com es comunica una situació d'uns pares i mares que volen el millor per als seus fills i que ho volen fer a través d'una escola pública, als rectors de la qual –no només de la mateixa escola, sinó del Serveis Territorials de Tarragona i del departament, aquí, a Barcelona– se'ls han dit en diverses ocasions coses absolutament contradictòries.

Primer, que era possible; després, que això no era possible, però que sí que era possible en uns altres terrenys, en una altra escola; com a escola independent; com a escola que conviu amb una altra... Hi ha hagut acords amb el Partit Popular que s'han incomplert de forma fefaent: l'acord pel qual tots dos grups parlamentaris, el de Convergència i Unió i el Partit Popular, i el mateix Govern van signar un conveni amb una sèrie d'escoles, que incloïa també l'Escola Olga Xirinacs, i es deia que es respectaria en el mateix indret i el mateix projecte. Després se'ls ha comunicat que això no era possible tampoc.

En fi, han passat massa coses, no? Fins i tot, al final hi ha hagut un grup parlamentari, el d'Esquerra Republicana –i ja em perdonaran que utilitzi també, en fi, doncs, arguments o accions que han desenvolupat altres grups parlamentaris–, que es va entestar a demanar l'informe que, segons el departament, justificaria el tancament d'aquesta escola i l'absorció d'aquesta escola per una altra. Aquest informe, finalment, tampoc no es lliurava, com era preceptiu, a qualsevol grup parlamentari. Al final es va donar, el coneixem. Hi han dades que no són veritat, d'altres que són veritats a... En fi, aquí hi ha tot un desori.

Senyores i senyors diputats, senyor president, pensem que per restituir la credibilitat de l'acció pública, per restituir la credibilitat de la mateixa consellera i, en definitiva, també, per buscar una solució a aquesta escola –que encara és possible–, aquesta sessió informativa és absolutament imprescindible des del nostre punt de vista. I, per això, avui la demanem, perquè es pugui fer realitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Algun altre grup vol posicionar-se? (*Pausa.*) Senyor Chumillas, té la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Només volfem dir, des del nostre grup, que d'aquesta escola, pensem que se n'ha parlat suficientment per part de tots els grups, en aquesta sala i fora d'aquesta sala.

I nosaltres hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Neus Munté.

Neus Munté i Fernández

Moltes gràcies, senyor president. Molt breument. Crec que des d'aquest grup hem atès totes les sol·licituds de sessions informatives que s'han plantejat per tal que la titular del departament comparegui. I sense desmerèixer aquesta qüestió, creiem que ha estat a bastament tractada. No només per la via de les propostes de resolució, també en el mateix Ple del Parlament, amb diferents preguntes que s'han formulat a la consellera, com també, fins i tot, amb alguna interpellació. I, fins tot també, amb preguntes orals en aquesta comissió.

Creiem que no hi ha cap desori al respecte, com s'ha dit fa un moment, sinó que hi ha, doncs, una mesura de tancament d'una determinada escola, sense entrar en cap altre tipus de consideració sobre les característiques absolutament positives i lloables d'aquesta escola com de qualsevol altra escola pública. I que, en tot cas, hi ha una explicació que ve derivada i fonamentada, i que s'ha explicat a bastament, des del punt

de vista, doncs, demogràfic i d'organització o reorganització dels diferents centres docents.

S'ha complimentat amb temps i forma la sol·licitud d'un informe que es va sol·licitar per part d'un grup parlamentari. I entenem que no és gens necessària, entenem, una compareixença específica de la consellera per a aquest tema concret, específicament tenint en compte que hi ha pogut respondre a bastament. Altra cosa és que els raonaments o les explicacions no convencin la resta de grups –això també és molt legítim. Però d'explicacions, se n'han donat, hi insisteixo, en aquesta comissió i també en el mateix Ple.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyora Grau i senyora Capdevila, disculpin, però normalment en aquesta comissió no es fa una defensa de forma rutinària de les sol·licituds. I no els havia donat la paraula perquè..., si els portaveus la demanen, se'ls dona.

Té la paraula, senyora Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. No repetiré les paraules del diputat Sabaté, però sí que és cert que al voltant d'aquesta escola sí que hi ha hagut molta documentació, moltes propostes..., però també molts incompliments per part d'aquesta cambra. Molts incompliments de resolucions aprovades, incompliments de qüestions votades i guanyades en seu parlamentària.

Per tant, davant d'aquesta doble situació de qüestions que aquí s'han votat i s'han aprovat en defensa de la continuïtat d'aquest projecte educatiu; davant, a més, que el contingut de l'informe que ha estat tramès pel Departament d'Educació conté incoherències i conté, com deia el senyor Sabaté, mitges veritats pel que fa al repartiment de l'alumnat, i ara ja tenim les dades de com han funcionat les preinscripcions a Tarragona... I, per tant, molts dels arguments esgrimits per la conselleria davant d'aquestes dades creiem que no són vàlids.

Nosaltres sí que recolzarem la compareixença perquè creiem que, més enllà d'una qüestió «tècnica», entre cometes, s'amaguen altres qüestions amb l'entestament que no continuï aquest projecte.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. Solament per manifestar el nostre sentit del vot. Que votarem favorablement a la sol·licitud d'aquesta sessió informativa, perquè compartim aquesta necessitat i que crec que ja ha estat a bastament explicada, doncs, pel proponent d'aquesta sol·licitud.

El nostre vot serà afirmatiu.

El president

Gràcies. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Mostrar nuestro sentido del voto favorable a la solicitud informativa.

El president

Per tant, sotmetrem la proposta de la sol·licitud de compareixença a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre la política de taxes i beques (tram. 354-00193/09)

El segon punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats amb el conseller d'Economia i Coneixement, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds. (*Adreçant-se a Hortènsia Grau Juan.*) Vol fer la defensa de la seva sol·licitud? (*Veus de fons.*) Té la paraula, senyora Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Molt breu, perquè crec que davant de la situació que s'està donant en el món universitari –l'augment de matrícules..., totes les noves mesures d'aquí, i també les que vénen del Govern d'Espanya– entenem que és una necessitat que el conseller responsable d'Universitats comparegui. Quan, a més, ens consta que aquesta compareixença ja s'havia demanat i s'havia aprovat en Ple parlamentari per part de la diputada del seu grup, la senyora Marina Geli.

Per tant, entenem que és una necessitat, i crec que no en tenim prou que vingui el secretari, el senyor Castellà. Crec que el moment és suficientment important, complex, i els temes a debat i les qüestions són tan importants per al món universitari –com ho reconeixia l'altre dia el rector mateix de la URV, el senyor Grau–, perquè el conseller vingui i expliqui quina és la situació, quin és el futur i quin és el full de ruta per als propers mesos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Algun altre grup vol...? (*Pausa.*) No? Ningú? (*Pausa.*) Cap grup parlamentari demana paraula per defensar el seu posicionament.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Sol·licitud de compareixença

de Xavier Martínez Celorrio i Antoni Marín Saldo, professors, perquè presentin l'estudi *Educació i mobilitat social a Catalunya* (tram. 356-00636/09)

El tercer punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença del senyor Xavier Martínez Celorrio i el senyor Antoni Marín Saldo davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè presentin l'estudi *Educació i mobilitat social a Catalunya*.

Algun grup vol demanar...? (*Pausa.*) Sí? Senyora Grau, té la paraula.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Hem demanat la sol·licitud de compareixença d'aquestes dues persones perquè entenem que en aquest moment en què el país pateix aquestes retallades, en un moment en què... Segons el discurs, no? Deia el president Mas, a la clausura del congrés de Convergència, que l'educació sempre ha estat el gran ascensor social, sempre ha estat aquell element –com diuen els sociòlegs– que facilita la mobilitat social i que facilita l'ascens. Creiem que això avui dia està amenaçat justament per aquesta política de retallades, aquesta política que atempta una mica contra aquests pilars de l'estat del benestar, i sobretot que posa l'educació en greus problemes.

Per tant, enteníem que en aquest context de retallades i en aquest context en què no es pot garantir, tal com estem, la igualtat d'oportunitats ens semblava interessant l'aportació d'aquests dos autors, que suposo que vostès coneixen també. Han publicat el seu estudi a través de la Fundació Jaume Bofill. I vindrien, una mica, a explicar-nos tot aquest treball: *Educació i mobilitat social a Catalunya*, l'anàlisi feta des del 2009. Per això creiem que era un tema interessant de cara, també, a tenir elements per poder desenvolupar bé la nostra tasca política.

Moltes gràcies.

El president

Algun altre grup vol demanar la paraula? (*Pausa.*)

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

(*Veus de fons.*)

Doncs, quedaria... Senyor Chumillas, li tenim en compte el *despiste*, que és humà i ens passa a tots. Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre la licitació de les obres de l'Escola Sant Iscle, de Vidreres (tram. 250-00876/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el número 4, una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. Ens trobem davant d'un equipament que és l'Escola de Sant Iscle, de Vidreres. Una escola vella, amb problemes greus estructurals reconeguts per totes les parts. És a dir, reconeguts pel mateix departament..., com també per l'ajuntament, l'AMPA, etcètera, els quals, tots, de manera conjunta –s'ha vist–, estan d'acord amb la necessitat de prioritzar la construcció d'aquest nou equipament.

De fet, estava projectat ja per al 2012. L'ajuntament ja va fer una despesa important per reurbanitzar la zona on havia d'anar aquest nou equipament de l'Escola de Sant Iscle, de Vidreres.

I també, en pregunta per escrit feta a la conselleria, em responen que el projecte executiu ja està redactat i que l'execució es durà a terme quan la disponibilitat pressupostària ho permeti, d'acord amb els terminis habituals d'una obra.

El que nosaltres demanem és que es licitin, en aquest tercer trimestre o en l'últim..., en aquest tercer trimestre, les obres de la construcció d'aquest nou CEIP, d'aquest nou centre d'educació infantil a Sant Iscle, de Vidreres, i que es dugui a terme a causa, hi insisteixo, dels problemes estructurals que pateix l'actual escola on estan ubicats els nens i les nenes que en formen part.

El president

Gràcies. Hi ha una esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Gràcies, president. La proposta de resolució insta a licitar en el tercer trimestre d'aquest any les obres per a la construcció d'aquest centre educatiu d'infantil i primària de Sant Iscle, de Vidreres.

Nosaltres hem presentat esmena que condiciona aquesta licitació a la disponibilitat pressupostària que en aquest moment no permet atendre aquesta petició, tot i que la redacció del projecte està finalitzada. I l'es-

mena va en el sentit que quan la disponibilitat pressupostària ho permeti, s'executaran les obres d'acord amb els terminis d'execució de tota obra.

Per tant, si s'accepta l'esmena, hi votariem a favor. I en cas contrari, votariem en contra de la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora Barrufet. Per tal de posicionar-se, el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per dir que compartim la preocupació i la convicció del grup proponent sobre la necessitat d'impulsar la construcció de l'escola nova a Sant Iscle, de Vidreres. Efectivament, hi ha una resposta feta per la consellera respecte de l'estat d'elaboració del projecte. Sembla que el projecte executiu està redactat, també sabem que la fase d'intervenció municipal està superada. L'ajuntament ha fet els deures. Ara li toca a la Generalitat planificar i donar una data per a l'inici de construcció, en funció del règim de prioritats que estableixi.

Des de Sant Iscle, de Vidreres, hi ha una consciència que aquesta urgència és molt important per la situació creada en matèria d'escolarització, últimament. Conseqüentment, el Grup Socialista hi votarà favorablement si no s'accepta l'esmena de CiU, en la mesura que considerem que l'esmena de CiU desvirtua el sentit d'aquesta proposta de resolució.

I, per tant, hi votarem favorablement en el cas que no s'accepti aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Entenem perfectament les necessitats de Sant Iscle, de Vidreres, igual que les dels centenars d'escoles de Catalunya. Però ara, en aquest moment, necessitem, doncs, prioritzar perquè els recursos són limitats. Això és el que varem intentar fer amb el Govern i amb Convergència i Unió en la discussió pressupostària passada.

Llavors, com que aquesta escola no està en l'acord polític que varem fer, no sabem si hi haurà..., Convergència..., perdó, el Govern tindrà disposició pressupostària, o no, per fer-la.

I ens hi abstindrem, nosaltres.

El president

Moltes gràcies, senyor Chumillas. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Aquest és un cas més de totes les necessitats d'obres RAM de centres nous que tenim en el territori que no s'estan abordant per part del departament. A veure, és evident que en el tercer trimestre d'enguany potser no es puguin fer les obres, però, potser, si l'esmena de CiU hagués anat en el sentit de tancar una data... Clar, perquè això de «quan les disponibilitats pressupostàries ho permetin», que és l'esmena que sempre ens fan, no?, tant a Esquerra com a nosaltres, entenem que és deixar-ho massa obert.

Jo no sé si seria possible, i no sé si això pot servir com a esmena *in voce*..., però si fóra possible aconseguir tancar una mica més de compromís d'incloure-ho en el llistat de pressupostos, per exemple. Incloure aquesta obra en l'acord de pressupostos del 2013.

Perquè el que és evident és que estem també en una situació de deslleialtat, no?, davant dels ajuntaments. Els ajuntaments fan la seva feina, hi posen els esforços econòmics, quan ells també estan en una situació econòmica –ja ho sabem– molt precària i... Molt precària també, en part, a causa dels incompliments de pagaments de la mateixa Generalitat. Per tant, amb problemes molt greus de finançament, però els ajuntaments fan l'esforç en tant que primera Administració –propera, pròxima– de fer la part que els toca.

Doncs, no ho sé, ens agradaria que es pogués tancar un compromís que anés més enllà d'allò de la «disponibilitat pressupostària». No ho sé, diguem-ne, «començant el 2013» o fer-ho per fases... Però que hi hagués una data més tancada que pogués donar una mica de seguretat, en aquest sentit.

Bé, seria una mica la proposta que jo els faig, que no sé si la voldran tenir en compte.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Grau. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. Yo... Evidentemente, apoyaremos..., daremos apoyo a esta propuesta de resolución. Pero, de todas formas, compañera Hortènsia, no pida usted imposibles, ¿eh? No le pida, usted, a Convergència que haga un calendario de inversión en centros educativos porque no lo va a hacer. Es que si lo hubiera querido hacer, ya lo tendría que tener hecho. Porque eso sería un gobierno responsable: aquel que decide priorizar unas inversiones sobre otras y establecer un calendario de ejecución de las mismas. Y decir: «Todo no se puede, ahora; lo haremos de esta manera, en este periodo de tiempo. Y ustedes sabrán que en 2012,

en 2013 y en 2014, hasta que finalice la legislatura, realizaremos estas obras. Y estas no las haremos.» Sería fácil, ¿no?

¿Pero por qué no se hace? Porque no hay la voluntad política de hacerlo, porque *qui dia passa, any empeny*. Y seguimos enredando, seguimos tirando la pelota hacia delante, diremos que cuando haya disponibilidad presupuestaria. Y todos sabemos que como la disponibilidad presupuestaria es una prioridad política, es una decisión de dónde se invierten los recursos públicos, podemos perfectamente ir prolongando una decisión hasta que se acabe la legislatura y decir que lo haremos en la siguiente.

Gracias, presidente.

El president

Gracias. Per tant, sotmetriem la... (*Veus de fons.*) Sí, perdó. Senyora Carme Capdevila, s'ha de pronunciar sobre l'acceptació o no de l'esmena.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. D'entrada, nosaltres no podem acceptar aquesta esmena, perquè aquesta esmena no reconeix un problema que pateix el mateix edifici, un problema estructural que pot comportar problemes de seguretat per a tots els nens i nenes que assisteixen a aquesta escola.

Per tant, aquesta esmena no reconeix aquest problema estructural quan és el mateix departament... Més ben dit, quan el mateix departament sí que ho ha reconegut i en el seu moment va posar-hi una prioritat per poder fer la nova escola, cosa que ara, doncs, s'ha vist aplaçada *sine die* atès el condicionant que vostès posen de la disponibilitat pressupostària.

Per tant, no acceptarem aquesta esmena.

El president

Gràcies, senyora Capdevila.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució, en el seu text original, a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Si m'ho permeten, abans de continuar amb l'ordre del dia, voldria saludar les nombroses visites que avui tenim en aquesta comissió, des d'alcaldes, alcaldesses, representants de les associacions de pares i mares i de diferents escoles... Donin-se tots per saludats –no els citarem pel nom. I, si m'ho permeten, de manera molt especial als alcaldes i alcaldesses que ens visiten, que n'hi ha dos –que jo sàpiga–, i a un excompany diputat, que és el senyor Josep Casajuana, que permetin-me de donar-li la molt benvinguda a casa seva i en aquesta comissió.

Proposta de resolució

sobre el restabliment de les línies d'ADSL desdoblades de l'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Cambrils i dels centres als quals se'ls ha retirat (tram. 250-00887/09)

Continuariem amb l'ordre del dia. El següent punt de l'ordre del dia és el número 5, una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Hortència Grau.

Hortència Grau Juan

Gràcies, president. Potser ara aquesta proposta de resolució ha quedat una mica extemporània, en el sentit que ens consta que aquest tema ja s'ha solucionat. Però en el moment en què es va produir, bé, va ser una mica de daltabaix per a aquests centres de formació professional.

Aquí es parla d'un centre en concret, de l'Escola d'Hoteleria i Turisme de Cambrils, però sabem que aquest fet va passar en altres centres, almenys del territori que jo represento, eh? No només a Hoteleria i Turisme, va passar també a l'altre centre gran de referència d'FP, que és el Vidal i Barraquer. És a dir, aquests centres, que fan formació professional i que, per tant, utilitzen no només la informàtica com a eina, com a instrument d'ensenyament-aprenentatge, sinó també per fer les mateixes pràctiques, i que sempre tenen més d'una línia, es van trobar en sec que es quedaven sense ADSL, sense connexió a internet, però sense avisar de res.

Llavors, bé, després d'informar-se, es van assabentar que el Departament d'Ensenyament, sense previ avís –i aquí és on vull posar l'accent–, va donar de baixa aquesta segona línia d'ADSL, però sense previ avís. Clar, va perjudicar greument el centre i sobretot la feina ordinària d'aquells dies, no?, fins que els equips directius, després de trucar als tècnics a veure què passava, van poder esbrinar que se'ls havia donat de baixa aquestes línies.

Llavors, en aquell moment, el que nosaltres demanàvem era que es restablissin les línies d'ADSL desdoblades de tots els centres... Bé, la de l'IES d'Hoteleria i Turisme. Però sabem que això també va passar –ja els ho dic, eh?– al Vidal i Barraquer i en algun altre centre gran d'FP, almenys de la demarcació de Tarragona. El cost per compensar aquest problema, o sigui els costos que havia tingut aquesta baixada. I sobretot..., i aquí crec que és la part més important, perquè això altre podríem dir, això dels costos, que és *peccata minuta, con la que está cayendo*, però sí que sobretot assegurar que totes les decisions del Departament d'Ensenyament que afectin altes o baixes de serveis que es presten en centres educatius siguin informades amb temps i forma a les direccions afectades perquè no es torni a produir un fet d'aquestes característiques.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. No hi ha esmenes presentades i, per tant, torn de posicionament. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Donarem suport a la proposta de resolució sobre línies ADSL relacionades amb l'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Cambrils i altres centres relacionats. Entenem que l'ús dels mitjans d'internet i les conseqüents línies d'ADSL són instruments indispensables en els centres educatius, en general –en aquesta escola, però també en general. Res és factible, actualment, si no és amb aquests mitjans perfectament adaptats i a l'abast dels centres educatius.

Les tecnologies, considerem, han portat a una situació en què l'accés a la informació i a la consulta de les fonts de coneixement ha estat extraordinàriament engrandit, no? I, conseqüentment, el cost complementari que comporta una simple línia d'ADSL, que és un petit cost –és molt petit–, comporta, en canvi, un benefici complementari realment extraordinari: un petit cost comporta un gran benefici.

És per això que si hi ha un àmbit en el qual no s'hi hauria escatimar esforços des d'un punt de vista docent és precisament aquest: el de l'accés a la informació, la digitalització i l'accés al coneixement en general a través del mitjans d'internet.

És per aquesta raó que votarem favorablement a la proposta.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Després d'escoltar la diputada Grau, m'agradaria saber si es mantenen tots els punts o, com que ja se n'ha solucionat una part, doncs... *(Pausa.)* Llavors, en aquest sentit, si ja s'ha solucionat ens agradaria, abans de votar, doncs, saber què votem.

Estem encantats de demanar a la Generalitat que siguin..., que informin, etcètera, però si la resta no té sentit... Només comentar això.

Gràcies.

El president

En principi... –i després donem la paraula a la senyora Grau–, però si no n'ha fet cap esment, el que és lògic és que si hi ha una proposta de resolució presentada es mantingui, si ella no ha dit res del contrari.

De tota manera, per aclarir-ho, si vostès ho prefereixen, li donaríem la paraula a la senyora Grau, perquè ens aclareixi si es mantenen tots els punts o no. Senzillament per això, no per entrar en el debat, eh, senyora Grau?

Hortènsia Grau Juan

Als centres..., a algun dels centres s'han restablert les línies. El que jo no... Esperava que ens ho expliqués el grup que dona suport al Govern, en quin punt està el

suport, perquè aquestes notícies canvien molt ràpidament...

El president

No, no, senyora Grau. No és per obrir el debat, és per si d'entrada vostè manté la proposta de resolució i ja està. Només és això.

Hortènsia Grau Juan

Per això, de moment... De moment no es retira cap resolució.

El president

No es retira... Només volia que em digués això.

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. Nosaltres celebrem la restauració del servei d'ADSL a l'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Cambrils. I en una part som coincidents –miri, a vegades passa– amb el Partit Popular, que hi ha una part d'aquesta proposta de resolució que podria ser residual. Però malgrat tot jo crec que és important que el grup proposant la mantingui viva, perquè posa en evidència una qüestió, per mi, d'importància cabdal, que és el fet que es prenen decisions de manera unilateral sense tenir en compte els equips educatius del centre.

És a dir, si això es fa per estalviar, jo crec que l'estalvi es pot generar, doncs, d'una manera molt més efectiva si es tenen en compte els equips educatius, que indicaran en quines coses és possible l'estalvi i en quines d'altres no. I no fer perdre temps a esbrinar que és el que passa perquè els alumnes no puguin fer el treball ordinari.

Per tant, nosaltres donarem suport a la proposta de resolució, se'n mantingui una part o es mantingui en la seva totalitat.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. Para manifestar nuestro apoyo a esta propuesta de resolución.

Y simplemente..., significar alguna cosa –algunas cosas, ¿no? Hombre, que en pleno siglo XXI un gobierno, un departamento, decida dar de baja una línea que conecta a internet a un centro formativo es como si unilateralmente decidiese cortar la luz. Pero ¿dónde estamos!

Yo cuando escucho a veces las palabras «excelencia en la formación»... ¿Excelencia en la formación es cortar unilateralmente el acceso a internet de un centro formativo? Esto es paleopolítica. O sea, es que de verdad, o entendemos... Y más allá de..., no sé... Ha llamado a la

sonrisa, pero lo que llama a la profunda preocupació es esa visión de la formación y la educación y de los servicios que requiere y necesita para que esta sea de calidad. Entre los cuales está, también, que los centros formativos o educativos tengan conexión con internet, y si es posible rápida. Eso, eso... (*Veus de fons.*) ¿Que se ha resuelto? Pues, fenomenal. A mí, lo que me preocupa es que se plantease.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor Cañas. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Gràcies, president. Mirin, l'Institut d'Hoteleria i Turisme de Cambrils disposa d'una línia d'ADSL el titular de la qual és el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, amb número administratiu corresponent i amb el número de telèfon corresponent, que els el puc dir si volen. Fins a dia d'avui dona servei a aquest centre educatiu, però addicionalment a aquesta línia la direcció del centre va contractar directament una altra línia d'ADSL al Centre de Telecomunicacions de la Generalitat, amb un altre número de telèfon, que també els el puc donar.

És aquesta línia d'ADSL, la que havia decidit agafar el director –per tant, a càrrec del centre–, la que va deixar de donar servei el 10 de gener del 2012. Arran d'aquest afer, el centre va obrir una incidència al servei d'atenció a l'usuari del Departament d'Ensenyament el dia 17 de gener d'aquest any, sense que el servei d'atenció a l'usuari proporcionés cap tipus de solució. El centre educatiu va reclamar, en data 18 de gener, aquest servei, amb un número de tiquet, que també els el puc donar si volen. I novament va ser tancada un parell de dies més tard, sense solució. I no hi consta que posteriorment el centre educatiu tornés a obrir cap reclamació al respecte. Segons indiquen els serveis SAU, la línia ADSL donada de baixa no correspon al Departament d'Ensenyament –em refereixo a aquesta línia desdoblada.

Pel que fa al punt 1 de la proposta de resolució, els Serveis Territorials d'Ensenyament a Tarragona no han sol·licitat la baixa de cap ADSL de l'institut d'hoteleria i turisme. De les consultes de l'àrea TIC del Departament d'Ensenyament que s'han efectuat al Centre de Telecomunicacions de la Generalitat, es desprèn que a causa d'un error informàtic en l'inventari de l'ADSL del mateix Centre de Telecomunicacions la línia en qüestió constava contractada pel Departament d'Empresa i Ocupació. I en no reconèixer-la com a pròpia, en va sol·licitar la baixa.

Respecte al punt 2, els serveis territorials d'ensenyament no tenen coneixement que s'hagi ordenat cap baixa d'altres ADSL d'aquestes característiques a nivell de Catalunya.

Pel que fa al punt 3 de la proposta de resolució, el Departament d'Ensenyament proporciona servei de connectivitat a internet a tots els centres públics de Catalunya, mitjançant la contractació d'ADSL al Centre de Telecomunicacions. És a dir, la titularitat d'aquestes línies d'ADSL és de la Generalitat, mentre que aquestes addicionals corresponen a les direccions del centre, i, per tant, contractades per ells i amb el corresponent càrrec als mateixos centres.

Finalment, amb referència al punt 4, tota actuació a les línies ADSL dels centres educatius la titularitat de les quals correspon al Departament d'Ensenyament es comunica prèviament a les corresponents direccions dels centres afectats.

Per tant, de conformitat amb tot l'exposat, el nostre grup parlamentari rebutja la proposta de resolució.

El president

Sí, senyora Grau, molt breu. Per què em demana la paraula? (*Veus de fons.*) Per contradiccions? (*Pausa.*) Té trenta segons.

Hortènsia Grau Juan

Suposo que la diputada Ramona coneix què és un centre d'FP que fa les tres formacions: la inicial professionalitzadora, l'ocupacional i contínua. I, a més, un centre de referència –ho hem dit–, el d'hoteleria de Cambrils, únic a la província. Però també hem dit el Vidal i Barraquer, referent en informàtica i altres famílies professionals.

El que no entenc és que, evidentment, aquests centres d'FP amb una línia no fan, per això les tenien desdobladades. També el Comte de Rius, eh?, de química. I aquí hi havia pactes entre Empresa i Ocupació i Ensenyament. Però si entenem que aquests dos departaments estan per la integració dels tres subsistemes d'FP, realment no entenc l'explicació donada per la senyora Ramona. Perquè, al final, el responsable i el titular és el Departament d'Educació, i el que ha de vetllar perquè aquests alumnes d'FP tinguin aquest accés és el Departament d'Educació.

Per tant, o hi ha hagut un problema entre el Departament d'Empresa i Ocupació i Educació o no entenem què ha passat. El cert és que aquests centres, que ja feia anys que tenien les línies desdobladades, les necessiten per donar un bon servei a l'alumnat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació... (*Pedro Chumillas Zurilla demana per parlar.*) Sí, senyor Chumillas?

Pedro Chumillas Zurilla

Sí, demanaríem votació separada del punt 4.

El president

Punt 4? Faríem... Primer votaríem el punt 4 i després, la resta de la proposta de resolució.

Votació del punt 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovat amb 9 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Passaríem a votar la resta de la proposta de resolució, els tres altres punts.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedarien rebutjats amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre l'assignació d'una partida pressupostària per a la construcció de l'Escola de Can Montllor, l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, a Terrassa (tram. 250-00900/09)

El següent punt de l'ordre del dia és una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Socialista que fa referència a l'Escola de Can Montllor, l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, a Terrassa, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Intervenim per defensar la proposta de resolució per a l'assignació d'una partida pressupostària per a la construcció de l'Escola de Can Montllor, l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, de la ciutat de Terrassa.

El creixement de la població al municipi de Terrassa els darrers anys ha comportat una demanda sostinguda de places escolars a la ciutat: més població implica majors necessitats d'escolarització. L'increment de la població ha impactat en l'estructura de l'oferta educativa, en el sentit de la necessitat de reestructuració de les places escolars i d'increment de les places escolars en funció d'aquest increment de població durant els darrers anys.

La resposta a aquestes noves necessitats escolars s'ha estudiat i s'ha analitzat acuradament amb l'elaboració d'un mapa d'equipaments escolars de la ciutat de Terrassa, que ja està fet, que s'ha realitzat, no?, i que ha servit per tenir un criteri sobre aquesta qüestió: sobre la identitat entre oferta i demanda educativa a Terrassa. Aquest estudi s'ha fet amb la finalitat de resoldre l'encaix entre les noves demandes d'escolarització i l'oferta de places existents, i també, òbviament,

per corregir desequilibris territorials i socials de la ciutat, en el sentit de fomentar una escolarització universal, equitativa i també que fomenti la cohesió social i la unitat civil a la ciutat de Terrassa.

A més d'aquest esforç d'elaboració a través del mapa escolar i davant de la nova situació creada, l'Ajuntament de Terrassa va accelerar la cessió de solars perquè el Govern de la Generalitat pogués iniciar la construcció de nous equipaments educatius en el municipi: es va accelerar una acció d'habilitació de sòl. Amb aquesta acció es tractava de facilitar els mitjans necessaris relacionats amb els emplaçaments i donar una resposta completa i suficient als reptes educatius de la ciutat. Hi va haver una acció intensiva de l'ajuntament en aquest sentit. Hi havia, i hi ha, en aquest sentit una estreta coincidència entre l'ajuntament i la comunitat educativa de Terrassa, en el sentit de les coses que calia i que cal fer. I en el sentit, també, d'accelerar l'habilitació i funcionament d'alguns centres educatius, encara que fos de manera provisional, però amb garanties suficients perquè la construcció fos definitiva per tal d'evitar la massificació a les aules, que ja hi és. Hi ha massificació a les aules, a Terrassa.

Actualment, en aquest moment, l'Escola Can Montllor, l'Escola Sala i Badrines i l'Institut Aymerigues, de Terrassa, estan en funcionament en instal·lacions provisionals, pendents de la construcció dels edificis definitius. La situació és realment precària —és molt precària— si considerem els espais disponibles i la massificació real, i hi ha la necessitat urgent de resoldre la situació de manera estable. La situació és aquesta però a hores d'ara —a hores d'ara—, tot i la precarietat, el Govern no ha facilitat encara un calendari precís o concret per a la construcció d'aquests centres educatius, en el sentit que tothom sàpiga a què atendre's: en quin moment el Govern de la Generalitat farà efectiva la seva obligació, la seva promesa de construir aquests centres.

L'absència d'aquest calendari, i també l'absència d'una indicació clara del Govern sobre les coses que es proposa fer, fa que les famílies, els pares i mares d'alumnes i l'alumnat afectat, visquin en un règim de preocupació permanent per la situació creada, per l'absència d'un nord clar, o per la detecció o la percepció de l'absència d'un nord clar —d'un nord poc clar—, de l'absència d'un horitzó i pels efectes i problemes de tota mena des del punt de vista familiar i personal que la situació de provisionalitat crea a les famílies. Entre d'altres, una mobilitat difícil: és difícil anar a l'escola, accessos i mobilitat complicats —és difícil anar a l'escola. I l'absència d'espais elementals, necessaris per realitzar la funció escolar, que és una qüestió que també pesa: un cop s'és a l'escola, que és difícil arribar-hi, també són difícils els treballs escolars per la inadequació. No hi ha els llocs, ni els emplaçaments, ni els espais reglamentàriament admesos o exigits perquè pugui fer-se desenvolupar una funció escolar mínimament organitzada, amb un mínim d'eficàcia i de dignitat. Aquests espais no hi són. No hi són en la solució provisional i, per tant, apunten a la necessitat d'accelerar aquesta decisió.

El cas concret de l'Escola Can Montllor és especialment preocupant. Des del curs 2010-2011 es troba ubicada de manera provisional a les instal·lacions de l'Escola

Joan Marquès Casals, que està molt allunyada de la zona d'influència pròpia. I aquesta situació origina, igualment, múltiples molèsties i problemes de tot ordre.

Aquesta situació és encara més insuperable si atenem la dada empírica que és una escola que està prioritzada pel Departament d'Ensenyament i que compta amb una obra del nou edifici, licitada i adjudicada. És a dir, hi ha acord de govern, hi havia pressupost, es va concursar, es va licitar i es va adjudicar, però les obres estan paralitzades. És a dir, les obres no funcionen. S'ha fet tot, tothom ha complert la seva funció, però qui ha de dir que les obres comencin no ho diu i estan paralitzades. I ningú ha donat cap indicació ni ha informat en cap sentit les parts afectades.

Finalment, l'exasperació veïnal s'ha fet més intensa encara amb mobilitzacions visibles, amb presència als mitjans, a internet, al saber que el pressupost del 2012, aprovat amb els vots de CiU i del PP, no contempla les inversions territorials destinades a la construcció de centres educatius que funcionen de manera provisional a la ciutat de Terrassa. Sembla que no hi està incorporat. Hem repassat les llistes: no hi és enlloc, no? Tampoc consta a la moció que van fer aprovar des del Govern, en l'últim plenari sobre retallades, sobre escoles que es prioritzaven. Tampoc està en aquesta llista.

És per tot això... (*Veus de fons.*) Hi és? Doncs, llavors ho hem mirat malament. Doncs, si està a la llista, seria per fer complir la llista. És a dir que aquesta promesa que està a la llista, doncs, s'executi i es concreti.

És per tot això que el Grup Socialista presenta proposta de resolució. La sotmet a la Mesa i als grups, a la consideració dels grups, en el sentit que es faci una decisió, es prengui una decisió efectiva respecte a aquests centres. Amb una observació, que és que, com veuran, hi ha un petit desfasament per la data de tramitació de la proposta: parla de tramitació en un sentit de futur del pressupost de 2012, que ja ha estat tramitat i aprovat pel Parlament. I que proposem resoldre –un cop consultat el lletrat– com una esmena tècnica, eliminant el complement circumstancial que fa menció a aquesta tramitació futura del pressupost de 2012, que ja ha estat aprovat.

Per tant, fent abstracció d'aquest complement circumstancial, el text de la proposta de resolució quedaria així. Primer: «Garantir l'assignació pressupostària per a la construcció de l'Escola de Can Montllor, en la ubicació ja prevista, per tal que pugui entrar en funcionament durant l'any 2012.» I segon: «Adoptar els acords necessaris pel finançament i posterior licitació i execució de les obres de l'Institut Aymerigues i de l'Escola Sala i Badrines, desplegant els acords presos en la taula mixta de planificació amb relació a la construcció d'un nou institut a la zona nord de Terrassa.»

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Des de la Mesa, entenem que es pot acceptar aquesta esmena tècnica per una qüestió òbvia i evident.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, president. Durant els darrers anys s'ha fet un esforç enorme, a Catalunya i a tot Espanya, per millorar les condicions materials de totes les escoles del país, de la nació, i potser... Bé, i d'això, ens en congratulem, però hem arribat a un punt en què això, ara mateix, no es pot fer a la velocitat que tothom desitjaria. En canvi, de forma diferent, el que no s'ha fet és un gran esforç per veure si els nois i noies de Catalunya, i d'Espanya, rebien una formació que els preparés per sortir a buscar feina amb igualtat d'oportunitats, la qual cosa és la base de l'equitat i de la cohesió social.

Nosaltres entenem, llavors, que el que hem de fer és preocupar-nos especialment d'aquesta part, ara que no hi han diners. Probablement, una part que no costa diners. I per això, la col·laboració nostra amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat va en aquesta línia: buscar i recolzar propostes com la d'autoritat del professorat, l'impuls de la formació professional, incorporar els valors de l'esforç... I això s'ha plasmat en mesures com els exàmens de setembre, com no poder passar de curs amb més de dues assignatures suspeses, etcètera.

Ateses les limitacions pressupostàries, que són les que són i han arribat com han arribat, nosaltres en aquest punt ens abstindrem i deixarem que el Govern o el grup que li dóna suport, doncs, decideixin.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Grau.

Hortènsia Grau Juan

Bé, aquí ens trobem com en el... No, com en el cas de l'Olga Xirinacs, no. Potser més flagrant i tot. Amb una sèrie de, també, incompliments reiterats, perquè el tema d'aquests tres centres –però sobretot el tema més flagrant és Can Montllor– no és nou aquí, al Parlament.

De fet, el 14 de març vam tenir l'honor de rebre també els representants de les associacions de veïns de Can Montllor, les Arenes i la Grípià, que també ens venien a exposar la situació problemàtica d'aquests centres que estan en instal·lacions provisionals.

És més, en aquests centres, l'ajuntament..., en el Ple de 29 de desembre, es van aprovar unes mocions en què es demanava la construcció d'aquestes tres escoles. Si més no, es demanava una planificació, ateses les dificultats en què es troben, que no repetiré i que ha exposat molt bé el senyor Raül Font.

Bé, per exemple, en el cas de Can Montllor, que els pares són... (*Veus de fons.*) Perdó, Daniel Font. Ha sigut un lapsus de Tarragona, això. Ja ho sap el senyor

Sabaté. (*Hortènsia Grau Juan riu.*) Ha sigut un lapsus. Bé, el senyor Daniel Font. Per tant, aquí no ho reitèraré.

El que sí que ens sembla és que hi ha la moció... Ens sembla, bé, que és, ja, últimament la manera de funcionar d'aquesta cambra. Tenim la moció aprovada pel Ple. Tenim l'esmena dels pressupostos, la famosa..., aquell acord entre el PP i Convergència. Que aquests tres centres es contemplaven pel pacte que van tenir, eh?, Convergència i el PP: hi entraven aquests tres centres. Però, per acabar-ho d'adobar, tenim la proposta de resolució de l'últim Ple, del debat de l'estat del benestar, en què també vam tornar a aprovar la llista i tornen a haver-hi aquests tres centres.

Però no en tenim prou amb això, i llegint –perquè, clar, el paper és molt sofert– la transcripció del Ple, doncs, ens meravella que... Bé, primer, que el senyor Rull, que estava en aquest Ple, membre de Convergència, ell... Cal recordar que ell, el diputat Rull, havia presentat proposicions no de llei al Parlament en aquest sentit a l'anterior legislatura. Devia ser que com que el Govern d'esquerres i nacionalista ens gastàvem tants diners fent escoles i hipotecant el futur, doncs, no devíem tenir prou... No podíem hipotecar més. Bé, ell va fer diverses propostes, però és que en el Ple, curiosament, per votar a favor que es facin aquestes obres el diputat Rull apel·la als diners de la disposició del fons de competitivitat, bé, enfrontant-se al Govern del PP, que és qui no paga el que deu –que, bé, és cert–, però com a cortina de fum davant d'aquestes construccions, no?

Per tant, aquí, jo... Tornem al mateix tema i que una mica exposava, crec que molt bé, el senyor Cañas. Vull dir, aquestes tres escoles s'han de fer. Cal mirar..., en funció de la demografia, de la zonificació, del mapa escolar, de les previsions de creixement, cal mirar com quedaria: si són les tres igual de necessàries, si hi ha una prioritat, si la més prioritària és Can Montllor... Però jo crec que això..., la mesa de planificació, l'OME, i més en el cas de Terrassa, que existeixen uns serveis educatius excel·lents en el PAME, crec que es podrien assegurar i fer una miqueta de mapa i de previsió per tenir exactament en quins terminis podem tenir les tres escoles, o només una, o si l'altra s'eliminarà. Crec que aquesta és una demanda no només en aquests casos sinó en tots els casos de construccions pendents que tenim pel territori de Catalunya.

I donarem suport a la proposta, amb l'esmena tècnica que ha dit el senyor Daniel Font.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. A Esquerra Republicana de Catalunya som molt conscients del moment actual i també som molt conscients que la disponibilitat pressupostà-

ria del Govern de la Generalitat és la que és. Per tant, jo crec que aquest no és el debat que avui tenim aquí, a la Comissió d'Educació. Però això ens serveix d'excusa per a tot.

És a dir, per nosaltres, en aquests moments en què potser no es poden tirar endavant tots aquests projectes que són necessaris per al país, hi han qüestions que no valen diners. I no val diners tindre una planificació clara o un calendari..., tindre'l, disposar-ne. Perquè d'aquesta manera jo crec que, primer de tot, baixariem moltíssim l'activitat d'aquesta comissió, amb la qual cosa ja tothom sabríem i tindríem clarament, doncs, quan s'iniciarien les obres... Sobretot no penso en projectes nous, però penso en tots aquells projectes en els quals, doncs, s'ha posat en evidència que, com el cas que hem vist abans, de l'escola de Sant Iscle, existeixen deficiències estructurals en el mateix edifici, o bé que hi ha hagut un increment de la matriculació o un increment de la demografia de la població, o bé, simplement, perquè ja tenim aquests projectes executius redactats o amb una inversió inicial per part de l'ajuntament.

Per tant, jo crec que, en el fons, el que debatem aquí, entenent, hi insisteixo, la manca de recursos que hi ha en aquest moment per part del Govern de la Generalitat..., jo crec que això no justifica l'aturada de tot. I que aquest govern presenti una planificació en funció de les previsions pressupostàries que tindrem en el futur, però que presenti ja aquesta planificació.

Aleshores, jo crec que tots els grups ens cenyirem a l'hora de presentar les nostres propostes de resolució, doncs, potser a canviar l'ordre de prioritats o potser a posar en evidència altres qüestions que no aquestes, que és una retallada... O sigui, totes, en el fons, totes les propostes de resolució que avui se debaten en aquesta comissió tenen la mateixa base i debatem sobre el mateix.

El nostre grup, Esquerra Republicana, donarà suport a la proposta de resolució.

El president

Gràcies, senyora Capdevila. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. En primer lugar, significar nuestro apoyo a esta propuesta de resolución. Ciudadanos, de hecho, ha presentado una muy similar, que supongo que entrará en las próximas comisiones. Y se sumará –espero, de aprobarse– a esa larga lista de incumplimientos de este gobierno.

Yo tengo aquí las palabras del señor Homs, alardeando de incumplir las mociones. Decía, el señor Homs, portavoz del Gobierno de la Generalitat: «La suerte que tenemos es que esto es una resolución, no es una ley.» ¿Qué suerte, eh, el parlamentarismo? Qué suerte poder hacer lo que a uno le da la gana por decisión del ejecutivo. Porque, claro, es que esto lo aprobamos en un pleno –en un pleno. «El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar durant l'any 2012 els equipaments

educatiu següents:» –ta-ta-ta– «l'Escola Can Montllor, l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, de Terrassa.» Esto en un país normal va a misa. Si el Parlamento..., *Roma locuta, causa finita*. O sea, el Parlamento dictamina, el Gobierno ejecuta. Y ejecuta en función de lo que puede.

Es decir, nadie –nadie– puede entender que tiene que ejecutar todo en un periodo presupuestario que ya está aprobado. Pero ese gobierno, si no quiere seguir su habitual tancredismo, que para aquellos que lo desconozcan era aquel torero que se ponía en la plaza y no se movía...; venía el toro y no se movía, ¿eh?, no pasaba nada. Pero, claro, es que ustedes tienen que torear, tienen que decidir qué quieren hacer. ¿Hacia dónde quieren llevar esta comunidad? ¿Hacia dónde? Porque quedarse quieto, no hacer nada está paralizando esta comunidad. Y en esta comisión –como bien decía nuestra compañera de Esquerra Republicana– o en la de Salud, recurrentemente, el debate siempre es el mismo: solicitadas inversiones, programadas, que este gobierno no programa.

Entonces, ¿pueden, ustedes, hacer su trabajo de una vez? ¿Pueden, ustedes, hacer una programación de la ejecución de las obras comprometidas y previstas? Que no son un lujo. ¿Ustedes creen que es un lujo llevar a sus hijos a una escuela decente? ¿Ustedes creen que es un lujo sacar a unos niños de unos barracones? ¿Ustedes creen que es un lujo no tener que hacer tres quilómetros de transporte público para llevar a tus hijos a que sean educados? ¿Usted cree que es un lujo estar reclamando edificios que cumplan las normativas de seguridad?

Abro un pequeño paréntesis: espero y deseo, por Dios, que jamás pase nada. Porque entonces habrá que ver aquellos gobernantes que tengan la capacidad de decidir por qué siguen manteniendo escuelas en edificios que incumplen la normativa, por ejemplo, de incendios –por ejemplo. Entonces, cuando uno es responsable asume el problema y lo pone en un calendario y dice: «Este año haremos esto, este año que viene haremos esto...» Y entonces, después, políticamente podemos decidir, los demás, si ustedes dotan presupuestariamente de una forma suficiente, en este caso, las inversiones educativas.

Pero es que ustedes no lo hacen. Porque yo no sé si a ustedes..., y repito, a ustedes les encanta la palabra «un modelo educativo excelente». Pero, claro, tener escuelas en condiciones no solo es fruto de nuevas necesidades, sino del mantenimiento correcto y eficiente para prestar una educación de calidad. Los principios son muy bonitos y los compartimos, señor Chumillas, ¿eh? Son fenomenales. ¿Que hay que hacer una transformación de nuestras...? Evidentemente. Pero esto necesita recursos. Necesitan calefacción en invierno, oiga. ¿Verdad? Y aire acondicionado en verano, porque los niños no tienen por qué asarse ni congelarse. Por decencia, ¿eh? ¿O usted a sus hijos..., les encanta llevarlos a sitios así? ¿Verdad que no?

Y es que resulta que, siempre, estas inversiones están programadas en el sitio donde más se necesita, donde históricamente ha habido un déficit de infraestructuras

que es histórico. En barrios populares, con alta densidad de habitantes, con pocos recursos de infraestructuras públicas, donde son imprescindibles: no son un capricho, no son un lujo, no son una mejora. En algunos casos, es simplemente empezar a tener unos centros dignos. (*Pausa.*) Dignos, sí. Porque yo no sé si ustedes quieren seguir la...

Lo decía Artur Mas: «No podemos seguir el camino de Irlanda ni de Portugal ni de Grecia.» Esto lo decía el día de los recortes, el día que se aprobó la resolución que a ustedes les obligaba a dotar de inversiones para realizar estos centros. Dijo: «No queremos ser Italia, Portugal y Grecia.» Ya, pero es que a nivel educativo hay algunos que no queremos ser Ghana, ¿eh?, ni Ruanda. Y queremos que los niños en invierno tengan calefacción. (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, como ustedes lo oyen, porque esto no es decir algo que no sea cierto. Sí, sí, sí, que tengan calefacción en invierno. Y que tengan centros educativos como Dios manda. Como Dios no, como el Gobierno y la sociedad exigen, que por eso pagan impuestos.

Repito, no es un lujo, es una necesidad que un gobierno que priorice la inversión pública tiene que tener, como mínimo, en los *top five* de su inversión, en los puntos principales.

Ya sé que a ustedes no les gusta escuchar y que piden que el tiempo se acabe. Y yo... No se preocupen, el tiempo se ha acabado. El que empieza es el suyo, de tomar decisiones.

El president

Gràcies, senyor Cañas. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Miri, senyor Cañas, amb tota la cordialitat, eh? Jo m'alegro d'anar-lo veient assíduament a les comissions; penso que és la segona a què assisteix..., sencera, no ho sé. No? (*Pausa.*) D'acord. Només perquè ja li havia dit algun altre dia que en algun moment, doncs, llegint el diari de sessions... M'agradaria que ho fes, perquè veiés l'evolució de la comissió i l'evolució del que s'està fent, de si hi ha prioritzacions o no n'hi ha...

Bé, parlem de la proposta de resolució de Terrassa... (*Veus de fons.*)

El president

Senyor Cañas, si us plau, no faci debat. (*Veus de fons.*) Però no faci debat. No té la paraula, per tant, no faci debat. Li toca a ella. Després, si la vol demanar, la demana. Però ara no té la paraula, senyor Cañas, si us plau. (*Veus de fons.*)

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. La proposta de resolució insta el Govern a garantir els pressupostos de 2012 l'assignació per a la construcció de l'Escola Can Mont-

llor per tal que pugui entrar en funcionament durant l'any 2012 i adoptar els acords de finançament i posterior licitació i execució de les obres de l'Institut Aymerigues i de l'Escola Sala i Badrines.

Més enllà de l'extemporaneïtat, que ja ho hem comentat, tal com es pot apreciar, com s'ha dit, cal dir que el curs 2011-2012 van entrar en funcionament l'Institut Aymerigues i l'Escola Sala i Badrines, i s'esperava la nova construcció. Torno a repetir que va ser durant el curs 2011-2012. Les demagògies de les licitacions, les adjudicacions sense pressupostos, estem acostumats a sentir-les, però es va iniciar, tot i que sigui amb una provisionalitat, a aquests instituts, el curs 2011-2012. I l'Escola Can Montllor està prioritzada en el Pla de centres, tal com ja es va dir, per altra part, a la comissió de 27 d'octubre de 2011, en la substanciació de la Proposta de resolució 287, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

El Departament d'Ensenyament està fent un estudi i una programació dels llocs escolars al municipi de Terrassa i espera, a partir d'aquest estudi, prendre la decisió de la construcció dels centres educatius d'acord amb aquestes necessitats d'escolarització. Efectivament, el regidor i el diputat al Parlament, el senyor Josep Rull, havia demanat reiteradament, si més no, aquest estudi i aquests centres que entren en funcionament el curs 2011-2012. Ho ha manifestat reiteradament i en aquest moment treballa amb el departament per tal de buscar la solució a la situació dels centres educatius mencionats, perquè més enllà de tota la demagògia que puguem fer, aquí es necessita una solució i la més adient.

També volem fer menció –tal com indica el grup proposant a l'exposició de motius– que a l'Ajuntament de Terrassa es va aprovar per unanimitat un recolzament a aquestes decisions que s'havien de prendre sobre el municipi.

El nostre grup votarà negativament a la proposta de resolució tal com està formulada, perquè, a més, en l'esmena tècnica que hem posat diu que entri en funcionament el 2012. De totes maneres, el departament garanteix amb la màxima celeritat realitzar l'estudi que abans hem mencionat.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Sotmetríem la proposta... (*Veus de fons.*) Sí, senyor Cañas? Volia la paraula? (*Pausa.*) Ah, no. D'acord. Per tant, sotmetríem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'Escola Abril, de la Canonja (tram. 250-00912/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la proposta de resolució sobre la continuïtat de l'Escola Abril, de la Canonja, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Xavier Sabaté...

Hortènsia Grau Juan

President, perdoni un moment. Com que les dues propostes, tant la del Grup Socialista com la del Grup d'Iniciativa, van el mateix sentit, demanaríem si es poden tractar juntes.

Gràcies.

El president

Perdó. Té raó. Efectivament, senyora Grau, té raó. No solament té raó sinó que ho havíem anunciat al principi de la comissió, que veuríem de manera conjunta les dues propostes de resolució: una presentada pel Grup Parlamentari Socialista i l'altra pel Grup Parlamentari d'Iniciativa, que fan referència a la mateixa escola.

Per a la seva defensa, te la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, tractem ara, també, un projecte educatiu d'una escola de la Canonja, un municipi de recent creació, i aquesta escola també és de recent creació. És una escola jove que va néixer fruit del que idealment haurien de néixer totes les escoles, que és un projecte que de bon inici ha comportat l'acord entre un equip educatiu, una comunitat de pares i mares –alguns dels quals són avui aquí, i que ens acompanyen i que vull saludar– i el mateix Ajuntament de la Canonja.

I quan es produeix aquest petit miracle d'aquestes escoles... Doncs, que finalment un departament, de forma burocràtica, centralista i incomprensible, decideixi que aquesta escola s'ha d'eliminar és quelcom greu. Perquè sostenim, des del Grup Socialista, que una escola finalment és quelcom que acaba formant part del patrimoni d'un país, i els puc assegurar que l'Escola Abril forma part del patrimoni de la Canonja i del nostre país. Per la seva qualitat educativa, per les il·lusions i esperances que hi han posat els pares i mares que van iniciar aquesta escola pública, i que sembla que el seu pecat és sortir-se una mica de la norma, no?

I, mirin, és molt perillós: el pensament únic és molt perillós en tot. En pedagogia –aquells que ho coneixem i que venim d'aquest camp...–, també. I aquest govern sembla que ha abraçat aquesta mena de pensament, que és el del pensament únic, també en pedagogia: l'uniformisme i anar tothom pel mateix camí. Però el projecte educatiu, la mateixa Llei d'educació de Catalunya parla que és el substancial. En els seus articles li dediquen nogensmenys que set articles, del 90 al 96, i valora el projecte educatiu com a vehicle a cada escola i afirma

que és la màxima expressió de l'autonomia dels centres educatius. Doncs, bé, des dels despatxos d'aquí, del departament de Barcelona, s'ha decidit que aquesta escola s'elimini, no per raons econòmiques... No sabem per quines.

Aquesta escola, és veritat, va iniciar-se i encara està amb vida dins d'una altra escola més gran. I el curs que ve podria continuar igualment: tots ho sabem, el departament també. Mentre es busca la solució definitiva que l'ajuntament –avui també representat aquí per la regidora– ja està en vies de trobar. Se sap també, fins i tot, quins serien els terrenys on aniria ubicada la nova escola, etcètera.

Per què el departament decideix suprimir-la? No ho sabem. Les excuses que es donaran avui tampoc són gaire comprensibles, perquè el que sí que els puc assegurar és que aquesta escola, ubicada en el centre educatiu en què ara està, en aquests moments, no comportaria cap despesa addicional, sinó que podria romandre-hi un altre curs.

Per això hem presentat aquesta proposta de resolució, amb els arguments que acabo d'explicar i d'altres que consten per escrit en el text, i que acaba dient que s'insta el Govern a preservar la continuïtat de l'Escola Abril, de la Canonja, en la seva formulació i condicions actuals, mentre es busca una solució estable i compartida relacionada amb la seva continuïtat, assegurant, en el seu cas, qualsevol que sigui la solució final, la continuïtat del seu projecte educatiu i el corresponent equip directiu i pedagògic –s'ha d'assegurar la seva continuïtat.

Per acabar, els vull dir que no és cert o no seria cert –si algú ho volgués argumentar– que la decisió ja està presa i que no hi ha remei. Encara és possible la solució que apuntem, que no només l'apunta el Grup Socialista, sinó que la demanen la mateixa comunitat educativa –els pares i mares, l'equip directiu– i el mateix Ajuntament de la Canonja. Això és la manera..., aquesta és la manera de funcionar. Prendre decisions unilateralment, de forma centralitzada i de forma unificadora no és la solució.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat del projecte educatiu de l'Escola Abril, de la Canonja (tram. 250-00983/09)

Per tal de defensar la proposta de resolució, que està en l'ordre del dia al número 8, té la paraula la senyora Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Una prèvia, i és que no sé què ha passat a la demarcació de Tarragona amb el Departament d'Ensenyament, però realment hem sigut els

grans damnificats d'aquestes decisions preses des del centralisme barceloní. Perquè de les sis fusions que es fan de centres, quatre s'esdevenen a la demarcació de Tarragona: quatre de les sis fusions que es fan a tot Catalunya. Per tant, no sé què devem haver fet malament o quins pecats hem de purgar però seria una cosa que, a mi, m'agradaria una mica aclarir. I que se suma, bé, a aquest menysteniment al qual ja estem acostumats, una mica, a les terres del sud.

Bé, a nosaltres, ens preocupa molt aquest tema general que justament les fusions que es proposen sempre són fusions que van en detriment dels projectes més innovadors, dels projectes pedagògics més actius, que impliquen més la comunitat educativa, que impliquen més els pares i mares... És a dir, que van a un model educatiu que no és, diguéssim, el model a l'ús però que és aquell que hauríem d'impulsar. I justament són els models que en aquestes fusions es fan desaparèixer. Això ens trobem en l'Olga Xirinacs, ens ho trobem en Els Pins, de Moja, ens ho trobem en l'Escola Abril.

La nostra proposta de resolució, i fruit d'una reunió que vam mantenir amb la regidora, amb els pares –que avui ens acompanyen, i que aprofito per saludar-vos–, anava en el sentit de..., ja no diem de quina manera, però sí d'intentar buscar les fórmules perquè el projecte educatiu pogués perviure. De moment, l'escola es troba ubicada dins de l'altra escola de la Canonja –a la Canonja hi han dos centres públics. Per tant, nosaltres deïem: «De quina manera podem fer que aquest projecte educatiu continuï.» Entenem que estem en un moment de dificultats pressupostàries, però que potser pugui continuar de moment en el mateix centre on ha estat fins ara.

Per què? Perquè entenem que si els pares van optar per aquest model, els pares i mares, és perquè el projecte educatiu de l'altre centre, doncs, no els deu agradar tant, amb tot el respecte per al projecte educatiu de l'altre centre. Però el que és cert és que moltes vegades se'ns omple la boca..., i sobretot des del partit de Govern i el partit que hi dóna suport, el PP, s'omplen la boca parlant del dret de les famílies a triar centre i del dret de les famílies..., que en el cas de pública-privada ho tenen claríssim. Però quan parlem del dret de les famílies a triar un projecte educatiu que treballa per projectes, que posa l'accent en la intel·ligència emocional, amb una sèrie de valors i amb una forta implicació de les famílies, sembla que en aquest projecte aquest dret a triar no es pugui defensar tant.

És per això que nosaltres formulem aquesta proposta, per veure –com deia el diputat Sabaté– si encara tenim la possibilitat d'arribar a algun tipus d'arranjament que permeti la pervivència d'aquest projecte educatiu en el temps.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tal de posicionar-se, els grups, sobre les propostes de resolució, primer té la paraula el senyor Pedro Chumillas, pel Grup Parlamentari Popular.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyora Grau, benvinguda a la posició de defensa de la llibertat dels pares per escollir l'educació dels seus fills. I tant de bo que tots els pares de Catalunya i d'Espanya poguessin escollir el col·legi que ells volen, amb el projecte educatiu que ells volen i sense pagar un duro més del que paguen amb els seus impostos. Desgraciadament això no succeeix i un 40 per cent dels pares de Catalunya han de pagar, han de fer un copagament amb l'escola –i es diu concert econòmic–, que, per cert, estalvia molts diners a la conselleria d'Ensenyament.

De totes maneres, això que li he dit no vol dir res respecte de cap prejudici respecte de l'escola i del projecte educatiu. Tant de bo, dic, ho poguessin tirar endavant. La llei, em sembla, inclosa la LEC, no permet això. I si fos així..., o volguéssim entre tots canviar-la, estaríem molt d'acord, també, a canviar-la.

A aquesta escola, de totes maneres –com deia i ho hem parlat ja abans–, les restriccions pressupostàries..., i, en fi, no tinc per costum parlar d'on vénen aquest tipus de coses i les responsabilitats d'altres grups, això em sembla que no ajuda gaire. Però existeixen i fa que hàgim de prioritzar. Qui prioritza aquí? El Govern. Com vostès diuen, és qui té les llistes. Si hi estan d'acord, doncs, hi votaran a favor.

Nosaltres ens abstindrem.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. Només un apunt inicial. Jo crec que són una temeritat les verbalitzacions que acaba de fer el Partit Popular de plantejar-se una reforma de la LEC, de la llei catalana que tant va costar consensuar. I que crec que, en aquest marc d'instabilitat generalitzada, el fet que tinguem una norma com la mateixa Llei d'educació de Catalunya ens dona un cert horitzó de cara al futur. I no... En aquests només la possibilitat de plantejar-nos la seva reforma, doncs, em suposa, a mi, una greu contradicció.

Jo crec que aquesta és una proposta..., dues propostes de resolució en què jo crec que es podria entendre, si se'n fa una lectura superficial, que a través de la seva exposició de motius contraposem dos models d'educació diferents i contradictoris. Jo crec que no és aquesta la voluntat de les dues exposicions de motius, tant la del punt 7 com la del punt número 8, que no hi ha dos models educatius diferents al municipi de la Canonja. Perquè crec que realment l'accent que hem de posar en aquesta proposta de resolució és el dret que tenen els pares de poder, també, escollir en el marc de l'escola pública la formació que ells consideren més adient per als seus fills i per a les seves filles, i sense posar en consideració que una és millor que l'altra.

Però el curiós d'aquesta situació i de totes les fusions que s'estan produint és que, doncs, aquells models edu-

catius que estan altament participats pels pares i per les mares són els que tenen més números de ser fusionats.

Per tant, nosaltres, Esquerra Republicana de Catalunya, donarem suport a les dues propostes de resolució, entenent que en aquests moments cal donar aquesta continuïtat a l'Escola Abril, de la Canonja. Donar-hi continuïtat, amb el seu mateix projecte educatiu, elaborat de manera conjunta i amb la participació de pares i mares, a part dels equips educatius professionals, i dotar-los, evidentment, de les infraestructures necessàries per poder-lo dur a terme amb plenes garanties.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. También para manifestar nuestro apoyo a esta propuesta de resolución.

Y hacer unas breves consideraciones. En primer lugar, estos casos, como el que estamos hablando hoy, con el tema de la Canonja, evidencian la diferencia de dos modelos diferentes de entender la educación pública en Cataluña. El modelo conservador, que entiende que la educación pública tiene que ser meramente como base asistencial, en el sentido que dé una especie de colchón y de amparo a los ciudadanos que no puedan pagarse una educación privada y que tiene como función esto, la contención social. Y después está la privada, la privada privada, la de «calité», ¿eh?, la de los mil euros al mes –trilingüe, también, por cierto. Y la concertada, que el señor Chumillas asume que también es de copago. Yo pensaba que la concertada no era así, ingenuo de mí, porque si la Administración lo sabe, lo que tiene que hacer es actuar. Entonces, si usted tiene algún conocimiento de alguna escuela que está sometiendo al copago directa o indirectamente, camufladamente, denúnciela, porque es ilegal. Es ilegal. ¡Y tanto que sí! (*Veus de fons.*) ¡Y tanto! Entonces... Porque, si no, yo no concierto nada, porque la concertación es el derecho de decidir de los padres. Se ampara en eso.

¿Qué pasa cuando los padres deciden tener una línea pedagógica o educativa trabajada y frente a la pública? No, eso no –eso, no. O deciden que quieren que sus escuelas sean de calidad para que sus hijos se eduquen en condiciones... No, eso no. Ahí, no. El derecho a decidir ahí se acabó.

La pública, la decidimos nosotros y la condicionamos de una forma que quede claro socialmente cuál es su función. Yo me eduqué en la educación pública, todavía, donde entrar en el instituto..., entraban en la pública aquellos que tenían nota, ¿eh? Eso durante los veintitrés años del viejo «pujolismo» se transmutó, se transformó, y ahora no es así. Pues hay algunos que queremos que vuelva a ser así: queremos que la educación pública sea una educación pública de calidad. Y eso requiere, evidentemente, de modelos pedagógicos educativos que vayan en esa línea, pero requiere de inversión, medios y centros de calidad. Y requiere que la prioridad política se oriente ahí.

Cuando hay iniciativas que van en esa línea de buscar la excelencia o buscar, como mínimo, una mejora de resultados y rendimientos educativos, lo que hacemos es penalizarlo.

Por eso Ciudadans apoya esta propuesta de resolución de Iniciativa per Catalunya Verds.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor Cañas. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Gràcies, president. Ja veig que... No tinc intenció d'entrar en polèmica, però és que es fan unes afirmacions que em dolen per als meus companys professors, fins i tot, eh?

L'Escola Abril, de la Canonja... Segons estudis demogràfics i les projeccions que ens dona l'Idescat, al municipi de la Canonja s'inicia una reducció continguda i constant de la població a incorporar a P3. Tots sabem que a Catalunya es va viure durant la primera dècada del segle XXI un creixement demogràfic d'una magnitud extraordinària a causa, d'una banda, d'un augment de la natalitat de la població autòctona des de 1998 derivat d'una major base de població en edat fèrtil, i a l'arribada d'immigrants exteriors, que, d'una banda i en el marc del reagrupament familiar, van aportar nens i nenes al sistema educatiu mentre que, d'altra banda, tenien una taxa de fecunditat força més elevada que l'autòctona, la qual cosa va fer augmentar la taxa de natalitat en el país.

Durant la segona dècada d'aquest segle es preveu una inversió d'aquestes dues variables, amb la consegüent reducció de la població en edat més jove. D'una banda, s'ha iniciat una reducció de la natalitat a partir del 2009, derivada d'una reducció de les dones en edat fèrtil, fenomen recurrent en ser cíclic, que s'està accentuat per la crisi econòmica i el cost que suposa la cria d'un fill. D'altra banda, es viu una aturada i, fins i tot, una inversió dels fluxos migratoris exteriors, que finalment s'accentua pel fet que podem observar d'un retorn d'aquesta població immigrada als seus països d'origen, a causa de l'impacte de l'increment de l'atur en aquest col·lectiu en el marc actual de la crisi econòmica. D'altra banda, encara que continua sent cert que la taxa de fecunditat de les dones immigrades és més elevada que l'autòctona, també en aquesta variable es dona una variació a la baixa més forta del que s'havia previst. Per tant, durant la propera dècada es preveu una reducció del nombre de naixements i, per tant, dels grups d'edat més baixos que corresponen als nens i nenes en edat escolar infantil i de primer cicle de la primària, que s'incorporaran al sistema educatiu a partir del curs 2012-2013.

Aquestes previsions d'evolució demogràfica, lligades a la necessitat de racionalitzar la inversió en centres i optimitzar els recursos tant econòmics com humans en l'actual context de limitacions pressupostàries, fan

necessària una revisió de la programació de l'oferta de llocs escolars i prendre decisions sobre el seu reordenament. És per això que, un cop analitzades les necessitats d'escolarització del municipi de la Canonja, que de setanta-cinc alumnes de tres anys el curs 2012-2013 baixen a cinquanta-nou per al curs 2015-16, amb la reducció entre els cursos intermedis, per tant, s'ha decidit procedir al tancament d'aquest centre ja que l'oferta del municipi cobreix les necessitats actuals d'escolarització.

Només afegir que ja sé que tots vostès coneixien l'explicació que he fet, però és que n'hi ha una i molt clara, d'explicació d'aquestes decisions. Votarem en contra de la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. *(Xavier Sabaté i Ibarz demana per parlar.)* Sí, senyor Sabaté, em demana... Per contradiccions?

Xavier Sabaté i Ibarz

Sí, només per contradiccions. És a dir...

El president

Deu segons, senyor Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Vint. L'excusa de la demografia no justifica el tancament d'aquesta escola, perquè l'any que ve l'escola on ara està ubicada haurà de tenir una altra línia. És a dir, l'any que ve podria continuar la mateixa escola al mateix indret, mentre es busca una solució, mentre es comprova si aquestes dades demogràfiques en el futur es podran complir o no. El fet que hi hagi una altra línia a l'Escola La Canonja vol dir que l'Escola Abril podria continuar.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Sabaté. Si els sembla, amb una votació única, però mantindriem els dos textos de les dues propostes de resolució, perquè no són exactament iguals. Els sembla bé? *(Pausa.)* Votació única, entenem que ho votaríem conjuntament tot i mantenir per separat els dos textos.

(El president dona la paraula a Ramona Barrufet i Santacana.)

Ramona Barrufet i Santacana

He demanat la paraula per dir que parlava de les dues propostes de resolució, eh?

El president

Evidentment, evidentment. No, no, no... Senyora Barrufet, era obvi, i tots els portaveus ho han fet.

La pregunta és: una votació, mantenint dos textos. D'acord? (*Pausa.*)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedarien rebutjades, ambdues propostes de resolució, per 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona (tram. 250-00913/09)

El següent punt de l'ordre del dia: la proposta de resolució sobre la continuïtat de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'honorable senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, president. El cas de l'Escola Olga Xirinacs... Ja m'hi he referit abans, en el primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió, quan hem demanat la compareixença de la consellera, que no ha tingut èxit. Jo espero que en aquesta ocasió en tinguem més i que aquesta proposta de resolució sigui aprovada. Per què? Doncs, perquè jo no sé si encara és més incompreensible o no que l'Escola Abril, però ho és molt, el seu tancament.

L'Escola Olga Xirinacs ha passat per moltes vicissituds. En el seu origen va tenir un mateix inici que l'Escola Abril. Va ser fruit d'un projecte educatiu en què van confluïr, també, un equip pedagògic i una associació de pares i mares –un grup de pares i mares– que finalment van acordar aquest projecte, conjuntament amb l'ajuntament. I no s'entén per què es vol dissoldre, per què s'ha d'integrar en una altra escola, molt respectable també. Aquí hi ha hagut acord unànime de tots els grups polítics de l'Ajuntament de Tarragona. En un inici, perquè després tot això ha anat variant.

Aquestes samarretes que veuen vostès aquí, que porten els representants de l'associació de pares i mares de l'Escola Olga Xirinacs, se les han posat també il·lustres diputats de Convergència i Unió i del Partit Popular. I aquesta escola va ser, també, inclosa en l'acord de pressupostos del Partit Popular, de Convergència i Unió i del Govern de la Generalitat de Catalunya que presideix el senyor Mas. I es va aprovar, per tant, en un plenari.

Després, en un posterior plenari del Parlament, no ja en una comissió, en una sessió plenària, en l'anomenat «Ple de les retallades», va tornar a ser aprovada, la seva continuïtat en el mateix indret i amb el mateix equip pedagògic. En aquest cas, a proposta del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que va presentar també un paquet de centres educatius a considerar per l'any que ve. No només això, sinó que en el Ple aquell dels pressupostos l'acord del Grup de Convergència i Unió, del Govern i del Partit Popular deia que aquell paquet de centres educatius s'havia d'estudiar. Es donava de

temps fins al 31 de desembre, perquè el departament veïés quins centres educatius havien de ser prioritaris o no. Però en el cas de l'Escola Olga Xirinacs es deia que havia de romandre en el mateix indret i amb el mateix equip, i, per tant, amb el mateix projecte educatiu.

Res de tot això, res de tots aquests acords... I n'hi ha hagut d'altres, en aquesta comissió. El diputat Cañas ha fet referència, abans, als reiterats incompliments del Govern dels acords que s'adopten en el Parlament, que és la màxima expressió de la sobirania del poble de Catalunya.

Bé, doncs, aquesta proposta de resolució és una oportunitat perquè el Govern rectifiqui. Encara hi som a temps. Encara hi són a temps, el Govern, el departament i la mateixa consellera, de restituir allò que s'havia promès a l'Escola Olga Xirinacs. Que s'havia promès en diferents formes: primer, l'any passat, era que passessin a una altra escola on se'ls respectaria el projecte i l'equip pedagògic; després, que podien romandre a l'actual emplaçament. Per tant, qualsevol d'aquestes dues solucions, a l'espera d'una altra escola, que és necessària a Tarragona...

Perquè, escolti, qui fa la programació? Qui decideix, al final? Aquí s'ha dit: «El Govern ha de decidir.» Jo crec que sí que decideixen, però com decideixen? A proposta de qui? A veure, on som? Aquest país, Catalunya..., com pren les decisions el seu Govern? Allí on ha d'anar una escola i com ha de ser aquesta, ho decideixen des dels despatxos de Barcelona de forma centralitzada i burocràtica o s'ha d'escoltar què diu la comunitat educativa que formen pares, mares, mestres i ajuntament?

Doncs, en aquest cas hi ha una voluntat conjunta de la comunitat educativa, de l'ajuntament i de tots els grups polítics de l'Ajuntament de Tarragona, representats a l'Ajuntament de Tarragona... I en aquest cas sembla que Convergència i Unió últimament, doncs, ja no diu el mateix, ni fa el mateix, ni vota el mateix, però avui té l'oportunitat, encara, de rectificar i de reconciliar-se amb la comunitat educativa, però fins ara ho havia fet... Doncs, tothom vol la continuïtat d'aquesta escola.

Així que avui és una oportunitat més. I els dic que no pararem, perquè si avui això no s'aprova en presentariem més. Igual que en el cas de l'Escola Abril. Perquè fins al mes de setembre, que hagi de començar el curs escolar, i n'hem vist experiències en altres anys –ja vaig acabant–, doncs, la solució encara és possible.

No pot ser que hi hagi tants incompliments, no pot ser que no es faci cas de la voluntat dels ciutadans en cada indret concret, no pot ser que es prenguin decisions de forma unilateral i burocràtica. I, per tant, ara tenim l'oportunitat tots plegats, senyores i senyors diputats, de manifestar a través d'aquesta comissió la voluntat que aquesta escola, que porta més anys que l'Escola Abril, que ja ha acreditat la seva qualitat pedagògica, que és fruit d'aquesta il·lusió de projectes de vida que pares i mares i nens estan desenvolupant a través d'aquesta escola, perquè l'escola és un element substancial en el projecte de vida d'un infant, de cara al seu present i de cara al seu futur... Doncs, no pot ser que aquesta escola desaparegui.

Avui tenim una oportunitat. Els demano, senyores i senyors diputats, que votin afirmativament aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. No hi han esmenes presentades. Per tal de posicionar-se pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Tot el que ens ha explicat el diputat del Partit Socialista, ho hem sentit ja moltes vegades i, com diu ell, sembla que ho haurem de sentir moltes més. Doncs, n'estarem encantats.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Hortència Grau.

Hortència Grau Juan

Gràcies, president. Per no reiterar molts dels arguments que ha exposat el senyor Sabaté..., però sí que és cert que en aquest cas hi han incompliments reiterats, flagrants, i que, a més, hi ha absorcions possibles, però sembla que ja és una qüestió de posicionaments, no? De a veure qui pot més.

A veure, el que és cert és que les dades de l'informe que va demanar i a què vam tenir accés gràcies a la petició del diputat Sergi de los Ríos..., de l'informe es desprèn que hi han algunes qüestions que no quaden. I vistes les dades del resultat del procés de preinscripció, hi han qüestions que no queden clares. O sigui que l'argumentari que no hi ha suficient demanda i que això justifica el tancament de l'escola no s'aguanta. Perquè justament és a la zona 5 on resulta que tenim que ens falten places, hi han vint-i-vuit preinscripcions més. Sí que és cert que en el conjunt global, en el conjunt global de Tarragona, hi ha algunes zones en què queden vacants, però, clar, de zones en què queden vacants podem parlar de les vuitanta-set places que queden als barris, però la gent que coneix Tarragona ja sap que no podem..., per una qüestió de mobilitat es fa difícil a la ciutat moure nens d'un barri d'una punta a l'altra de la ciutat.

Per tant, l'argument aquest de la demanda de la demografia no s'aguanta. I més quan les previsions de creixement justament en el cas de Tarragona i en el cas d'aquesta zona no són de baix creixement demogràfic, sinó de mitjà-alt, perquè és una de les zones per on ha de créixer la ciutat. Vull dir que tornem aquí, que tècnicament..., o els criteris tècnics en què es basa aquesta decisió no s'aguanten. Per tant, volem entendre que hi ha alguna cosa més aquí al darrere, que hi ha alguna cosa més que criteris tècnics. Hi ha un projecte pedagògic que no deu ser tant del gust del departament en aquests moments o hi ha alguna cosa més.

Per això a nosaltres ens agradaria que, atès que hi ha hagut més preinscripcions, atès que hi ha un projecte compromès per part de les famílies, atès que hi ha un compromís de l'ajuntament, de la majoria de grups polítics de la ciutat, per una vegada el Departament d'Ensenyament escoltés els acords presos a la mesa de planificació, escoltés el territori i pogués trobar una solució, que a més en aquest moment existeix, perquè el centre pot continuar a l'emplaçament actual, i pogués tenir continuïtat el projecte educatiu d'aquest centre.

Per tant, nosaltres donarem suport a la proposta del Grup del PSC.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. De manera molt breu, perquè crec que ha estat molt ben exposada per part del diputat proponent, el senyor Sabaté.

Jo, amb tot, m'agradaria que el grup que dóna suport al Govern en faci una lectura àmplia, perquè jo crec que és una proposta de resolució precisament que és molt assumible.

A mi hi ha un tema, a la meitat del redactat de la seva proposta de resolució, que diu «mentre es busca una solució estable i compartida, relacionada amb la seva continuïtat». «Mentre», eh? Hi insisteixo perquè crec que aquesta és la base de la proposta de resolució. És a dir, mentre busquem, tots –departament, comunitat educativa, ajuntament, pares i mares–, aquesta solució que sigui estable i compartida –compartida, hi insisteixo– i que estigui relacionada amb la seva continuïtat.

Per tant, jo crec que és una proposta de resolució totalment assumible per part del Govern. En tot cas, Esquerra Republicana sí que hi donarà el seu suport.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Pérez Cañas

Sí. Gracias, presidente. En primer lugar para manifestar el apoyo de Ciudadans a esta propuesta de resolución que, como decía Esquerra Republicana de Catalunya, es perfectamente asumible por este Gobierno. Perfectamente asumible. Es decir, la no-asunción es una decisión política.

Decía el señor Sabaté que..., pedía que este Gobierno rectificase. Mire, este Gobierno es infalible en el error –es infalible en el error. Porque esta propuesta de resolución evidencia que hay decisiones técnicas que camuflan decisiones políticas y hay decisiones políticas que se camuflan de decisiones técnicas. Creo que hay poco más que añadir.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor Cañas. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí; gràcies, president. Només una prèvia, perquè a mi també m'agradaria respondre la pregunta que ha fet el senyor Sabaté, que és molt important. Jo també pregunto: com han pres decisions els governs?

Però, bé, parlem de la proposta de resolució. Segons els estudis Idescat, que ja sé que a vostès no els agrada sentir-los, però l'argumentació és la mateixa que en altres centres. I que, pel que s'ha dit, ara vostès sí que tenen la informació que en altres moments, en una altra proposta de resolució, s'havia dit que no. Només dir que, segons l'evolució, la població de tres anys de Tarragona el curs 2011-2012 té un nombre d'alumnes de 1.872, el curs 2012-2013 baixa a 1.717, i arriba el 2015-2016 a 1.648 alumnes. Penso que hem parlat prou d'aquesta proposta.

Nosaltres hi votarem en contra.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Per tant, sotmetríem... Sí, senyor Sabaté? Per contradiccions?

Xavier Sabaté i Ibarz

Per al·lusions i contradiccions.

El president

Vint segons, però vint segons.

Xavier Sabaté i Ibarz

Sembla que..., en fi...

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de Xavier Sabaté i Ibarz.)

El president

Anava a dir: «Estem en disposició de fer una aturada tècnica.» *(Pausa.)*

Senyor Sabaté, té la paraula per vint segons.

Xavier Sabaté i Ibarz

Miri, la representant del Govern del Grup de Convergència parla de dades demogràfiques. Agafen totes les dades de tota la ciutat en lloc d'agafar-les del barri que és objecte de programacions. Em sembla que ja s'ha dit també per part d'Iniciativa.

I pel que fa a l'al·lusió que m'ha fet el representant del Grup Popular, en fi, gran argument, el seu, per dir que sembla que no la votaran a favor. Ho sembla, perquè no ho ha dit explícitament, però diu: «Ja la veurem al-

tres vegades més, com ha dit el senyor Sabaté.» Vol dir que no la votaran a favor.

Miri, avui inauguren, vostès, els senyors del Partit Popular, una etapa nova pel que sembla, no?, perquè, fins i tot, no voten afirmativament aquelles propostes que vostès han fet i que han votat en altres ocasions, fa poc.

Aquesta escola..., va ser una proposta del Grup Popular, incloure-la a l'acord dels pressupostos. Hauran d'explicar molt bé per què avui, i potser..., en fi, haurem de llegir els diaris per saber que avui hi ha una reunió preparada entre el Partit Popular i el Govern i el partit de Convergència i Unió, i la coalició de Convergència i Unió, per revisar com són les seves relacions. Sembla que avui no volen deixar en minoria el Govern. En fi, ells sabran. Però vostès han de saber que avui no voten perquè els miri el Govern, sinó perquè els mirin els pares i mares d'una escola que està en perill d'extinció.

Moltes gràcies.

El president

Per tant, sotmetríem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el finançament de la llar d'infants
El Montori, de Parlavà (tram. 250-00918/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la proposta de resolució sobre el finançament de la llar d'infants El Montori, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. La llar d'infants El Montori, de Parlavà, és de titularitat pública, amb una capacitat de trenta places. Va ser inaugurada el curs 2009-2010. I té una singularitat, que és que es tracta d'un equipament supramunicipal que no només dona serveis al municipi de Parlavà, sinó que també ho fa als municipis del seu voltant.

Aquesta és una llar d'infants que té cobertes totes les seves places, en aquest moment hi ha llista d'espera per poder-hi assistir. I els que hem tingut la sort de poder-la visitar podem estendre aquest testimoni que estem parlant d'una llar d'infants que té un projecte educatiu molt potent, consolidat i un equip educatiu que transmet una qualitat educativa molt important a tots els nens i les nenes que assisteixen a la llar d'infants. Però, a més a més, té un altre element. Parlem de municipis molt petits en què és una peça estratègica també per al poble i per al conjunt de la comarca.

En el moment en què va iniciar la seva trajectòria, igual que totes les llars d'infants, rebia una subvenció de 1.800 euros per alumne anual i curs. I, per tant, el consistori va aprovar les quotes que havien de sufragar els pares i mares en funció, doncs, de l'aportació del Govern de la Generalitat. Després tots coneixem ja que a meitat de curs es va comunicar –això, el mes de juliol– que se rebaixaria fins als 1.600 euros per alumne i per curs. I, evidentment, la diferència del curs passat la va haver d'assumir l'Ajuntament de Parlavà, com també extensible a tots aquests altres ajuntaments que disposen d'una llar d'infants pública.

A banda, a dia d'avui l'ajuntament encara té pendent de cobrar la subvenció corresponent al curs anterior. I el que és més greu –o hauria de ser el més greu– és que a hores d'ara encara no se sap quina serà l'aportació de la Generalitat per al proper curs 2011-2012, amb l'agreujant que en aquests moments, doncs, s'hauran de cobrar unes quotes als usuaris i a les usuàries que podran ser insuficients, de nou, per cobrir el cost de tot el servei.

Esquerra Republicana de Catalunya ha presentat una proposta de resolució en la qual instem a liquidar de manera immediata si..., també a demanda i a través d'una pregunta feta al Departament d'Ensenyament per part d'Esquerra Republicana, doncs, se'ns comunica quan hi ha la previsió de pagar les diferents llars d'infants. Però nosaltres insistim que hauria de ser amb caràcter immediat.

Parlem d'un ajuntament molt petit que aquest deute l'està asfixiant. I que no es tornin a produir aquests endarreriments per tota l'argumentació que he explicat fins a aquest moment, que he argumentat. I que se recuperi aquesta aportació dels 1.800 euros per alumne per al curs 2012-2013.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora diputada. Hi ha una esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Antoni Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres a partir d'aquí, i fent referència una miqueta a moltes intervencions que hi han hagut i que aniran venint..., a vegades fa la sensació que volem ser o que es pretén que aquesta comissió vingui a ser un aparador d'incompliments. I ara em refereixo a aspectes genèrics. Després ja vindré, senyora Capdevila, al tema concret de la moció.

Un aparador d'incompliments per mostrar que la Generalitat no és capaç d'arribar. Si es vol que la Comissió d'Ensenyament i Universitats sigui això, és una opció. L'altra és que tots plegats siguem capaços de partir de la realitat. I partir de la realitat és partir del que tenim, partir de què hi ha, partir de què cal fer. I a partir d'aquí, nosaltres mirar de caminar tots plegats i tots junts, que al final la ciutadania és el que espera i el que voldria.

Per tant, obviar la demagògia i obviar que nosaltres, per tàctiques o per posicionaments polítics, la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sigui un aparador per mostrar que hi ha gent dolenta i gent bona, o bé hi ha grups polítics que volen ser dolents o uns altres, bons. No és aquesta, la funcionalitat –no és aquesta.

Pel que fa referència a aquesta realitat, l'esforç, ho torno a dir una vegada més, del Govern és tan gran en temes socials que el 70 per cent del pressupost, el 70 per cent, va destinat als serveis socials. Més esforç que aquest difícilment es pot arribar a fer, més esforç que aquest difícilment es pot tornar a fer.

I és obvi, també, que creiem, i que es diu, i que s'ha dit, i també consta en intervencions, que no es pot centrifugar el deute als ajuntaments. És obvi, és clar, i no s'ha de fer. I jo, com a alcalde, i nosaltres, com a Grup de Convergència i Unió, hi estem plenament d'acord.

Però hem de ser tots plegats en lluita amb un altre problema que tenim, que és que l'Estat ens centrifuga el deute a la Generalitat. I com que ens centrifuga el deute i no ens paga i no ens aporta liquiditat, la Generalitat no pot aportar allò que toca als ajuntaments. Per tant, l'inici de la centrifugació ve des d'un marc molt global, des de l'Estat, i no des d'ara, sinó que ja portem temps així.

Per tant, la solució, per analitzar-la i per buscar la solució a aquestes situacions i amb aquestes propostes que arriben d'un dia per l'altre i que volem resoldre..., doncs, aquesta és la solució per caminar.

Pel que fa referència més estricta al tema de la moció, nosaltres estem d'acord amb el punt 2, estariem d'acord a elaborar un calendari. I, per tant, en aquesta línia havíem portat una proposta de transacció.

No ho podem fer, en canvi, en el primer punt, del pagament immediat, perquè depèn de la liquiditat del Departament d'Economia i Finances. No obstant això, matisar respecte la intervenció de la senyora Capdevila, un parell de punts. Un, que el deute no és de tota l'annualitat del 10-11, sinó només del 20 per cent que queda encara per tancar la subvenció. I això ve a suposar, en números rodons que jo he fet..., pot suposar uns nou mil euros, que òbviament per a un ajuntament petit són diners, però la paraula «asfixiant» potser no és el cas. Tot i així, reitero la necessitat d'haver-la de pagar.

Hem de fer reflexió també en el sentit que l'Estat, i ja ve la cosa de més enrere, ha tallat les aportacions dels milions d'euros que feia per a les llars d'infants. Això ha generat també una nova manca de liquiditat que fa que tots plegats estiguem aquí patint per les circumstàncies.

Dir que l'any 2010 –per fer-nos referència, tots plegats, a aquesta situació– el Departament d'Ensenyament ja proposava una reducció dels ajuts i les subvencions als ajuntaments, ja volia tallar els 1.800 euros a menys quantitats perquè veia que no s'hi arribava. Els diners que es van donar per a les llars d'infants, que ja s'havien aconseguit, es van haver de prorrogar per pagar fins al 2012 perquè no hi havia liquiditat. He fet referència a la retirada de l'aportació que feia l'Estat en tema de llars d'infants respecte a la partida pressupostària específica.

I dir que l'increment de llars d'infants..., tenint-ne una mateixa quantitat, hi ha més places i, per tant, hi ha més diners aportats, diners que avui no trobem a la caixa. Per tant, nosaltres a aquesta moció que ens agradaria dir-hi que sí, hi hem de dir que no fins al moment que hi hagi la liquiditat a Economia i Finances per tal de poder fer el pagament.

Si no hi hagués hagut el límit del termini immediat, hauríem pogut fer algun acord. Com que no ha estat possible, lamentant-ho molt, haurem de votar que no.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, si el senyor Daniel Font té... (*Veus de fons.*) Ah, perdó. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Moltes gràcies, senyor president. Donarem suport a aquesta proposta de resolució. No volem reiterar els arguments, però és evident que els ajuntaments de Catalunya han fet un esforç molt important per dotar Catalunya..., i el món rural té un element de fidelització de la població. Sense consultoris ni llars d'infants no hi hauria pobles petits, eh?

Per tant, no valen excuses de mal pagador. No hauríem d'estar discutint municipi a municipi el debat de les llars d'infants, si hi hagués hagut un acord entre el món local de Catalunya i el Govern de la Generalitat i el Departament d'Ensenyament. Seria totalment balder. A més, s'ha aprovat i s'ha reiterat, i tampoc valen excuses, que el Govern de l'Estat no paga perquè aquesta és una responsabilitat competencialment del Govern de la Generalitat. Va haver-hi una partida per al desplegament de la LOE, però era puntual.

Per tant, el que fem avui és dir: «Escolti, a l'Ajuntament de Parlavà, de l'Empordanet, pobles petits, el tema de les llars d'infants és un tema substantiu per a les famílies i per poder fidelitzar la gent al territori.»

I, per tant, donarem suport... Especialment esperem que no acceptin les esmenes, perquè tot plegat és diluir quelcom. Val més perdre amb dignitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Ja vàrem tenir... A propòsit del Grup Socialista al Ple del Parlament, vam parlar de la difícil situació en què es troben les escoles bressol de tot Catalunya, tant les públiques com les privades.

Tornaré a dir que no cal anar a les causes de per què han acabat sent dos models, els dos insostenibles. El cas és que això està passant. També vàrem..., em sembla recordar que la moció deia que hauríem de buscar

com sortir d'aquí. I tenim prevista una compareixença de la consellera d'Ensenyament d'aquí a pocs dies, on teòricament es dirà quin pla té o quin pla ha previst per fer-ho.

Llavors, nosaltres el que pensem és que d'una en una és impossible i no solucionarem re perquè les decisions que s'han de prendre políticament sobre el preu o la subvenció de les escoles bressol, evidentment, s'hauran de veure en el seu conjunt. Tot i que em sembla recordar que la consellera va dir que com que els costos no són iguals en una zona rural que en una..., en fi, que no es faria només un preu únic.

Com que pensem que s'ha de fer un replantejament sencer del tema de les escoles bressol, un nou mapa de necessitats i calibrar perfectament davant la demanda que hi ha d'escoles bressol quina oferta hi ha a cada lloc, nosaltres, doncs, en aquesta proposició, ja hem dit que esperarem que vingui la consellera, ens ho expliqui i en aquest punt concret ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. D'entrada, dir que donem suport a la proposta, però entenem que aquest és un problema no només de Parlavà sinó de tots els ajuntaments grans i petits. En el cas d'ajuntaments petits, zones rurals, micropobles, com bé deia la diputada Geli, el problema és més greu, perquè aquestes compleixen una funció de fixar gent al territori, una funció socioeducativa. I, en aquest cas, a més, no només hi anaven els nens i nenes de Parlavà, sinó dels municipis del voltant. Amb això tant que sempre ens omplim la boca de mancomunar els serveis i que aquí és un fet fefaent.

Però el que ens preocupa és que la història de les escoles bressol no la podem oblidar. Vull dir, aquí hi va haver un govern que durant vint-i-tres anys d'escoles bressol públiques, no en va fer. Va haver-hi una ILP i es va aconseguir que, amb el compliment i l'esforç dels ajuntaments, es fessin tres mil places més d'escoles bressol molt necessàries. Es va arribar a uns pactes que es mantenien en aquesta lleialtat institucional. També l'últim any del govern d'esquerres hi havia crisi, però aquests pactes es van mantenir.

El que no pot ser és que aquests pactes es trenquin d'una manera unilateral, com bé deia el senyor Balasch, centrifugant el deute en els ajuntaments que, a més, ja tenen una situació financera, a causa dels acords amb el finançament, greu i agreujant, cosa que fa que els ajuntaments hagin hagut de canviar les quotes i imputar un cost molt més alt a les famílies. I ens estem trobant amb ajuntaments que ja han donat els preus públics per al curs vinent, amb augments del 30 i el 40 per cent, quan vostès saben que l'acord a què s'havia arribat amb les entitats municipalistes era d'un

pagament fet a terços: 33 per cent, ajuntament; 33 per cent, les famílies, i 33 per cent, Generalitat.

Això s'ha trencat, s'ha trencat d'una manera unilateral i, a més, en un moment en què a les famílies hi ha una gran necessitat d'aquest servei. Perquè és que en els moments de crisi aquests preus puguen i tot això acaba anant en detriment de la cadena més feble, que sempre són les dones, que són les que hauran de tornar a casa per cuidar les criatures i això agreujarà el problema de l'atur, etcètera.

Per tant, creiem..., ja li ho dic, hi donarem suport, però entenem que cal fer un replantejament. I si realment el Govern considera que la quota de 1.800 euros per alumne/any era excessiva, caldria fer un estudi, asseure's amb les dues entitats municipalistes i fer aquesta nova llista de preus públics. Però, sobretot, amb l'objectiu de complir-la i no de a meitat d'any, quan ja estan aprovats els pressupostos, deixar empantanegats els ajuntaments.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans té la paraula el senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Para mostrar nuestro apoyo a esta propuesta de resolución sobre la financiación de esta *llar d'infants* de Parlavà. Y elevar, no de la anécdota, sino del caso singular, la categoría. Si es que la Generalitat debe de pagar al conjunto de ayuntamientos de nuestra comunidad sus deudas pendientes, entre ellas las ayudas a las escuelas *bressol* que ya redujo de 1.800 a 1.600 euros en el presupuesto 2011 y que no ha abonado a nadie.

Entonces, ¿hay que reclamar lo obvio? ¿Que la Generalitat pague sus deudas con los ayuntamientos? ¿Hay que calificar como califica el Govern de la Generalitat de expolio a las arcas municipales la centrifugación de la deuda de la Generalitat? ¿Hay que también decir que la Generalitat roba a los ayuntamientos porque incumple sus compromisos, que solo dependen de ella? Y traspassa la responsabilidad a los ayuntamientos, que están teniendo que soportar y cargar..., con una falta de recursos que depende de un incumplimiento flagrante por parte del Gobierno de la Generalitat de Catalunya. Entonces, ¿que debe de liquidar con carácter inmediato la deuda pendiente con el ayuntamiento de Parlavà? Sí. Y con el resto de ayuntamientos de Cataluña.

Y dejar de dar lecciones, como hace el señor Mas-Colell, a los demás de cómo tienen que hacer las cosas, y hacerlas él. Que es presupuestar y dotar presupuestariamente a compromisos que, a parte de adquiridos, son imprescindibles. Mucho hablar del territorio, mucho bla, bla, bla con el *territori*. ¿Pero ustedes cómo se piensan que el *territori* se sostiene? ¿Por el bla, bla, bla o por dotar presupuestariamente, entre otras cosas, a las *escoles bressol*? Para permitir fijar la población en los mismos, como ha explicado perfectamente la señora Marina Geli.

También entra eso. Claro, claro que sí. O si no que se lo expliquen a ustedes, entre otros, alcaldes de su propio partido, que en privado dicen las dificultades que están teniendo para garantizar y poder permitir que la gente que vive en sus pueblos se mantenga porque no pueden pagar las escuelas *bressol*.

Entonces... Nuevamente, por favor. Explíquennos ustedes, más allá de las declaraciones que hace en su momento..., o hizo en su momento aquí, la vicepresidenta del Govern, que dijo que iba a pagar a los ayuntamientos la deuda de –recordemos– Governació. ¿Y la demás, el resto y la referente a las escuelas *bressol*, cuándo?

Por lo tanto, apoyamos esta moción. Y lo que apoyamos apoyando esta moción es el pago de la deuda de la Generalitat al conjunto de ayuntamientos de Cataluña.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor Cañas. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per tal de pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. Jo voldria fer una consideració al diputat de Convergència i Unió, el senyor Antoni Balasch. Jo crec que ha estat errat en la seva argumentació. Jo no crec que en cap moment nosaltres hàgim contraposat bons i dolents, una pràctica que vostè sí que practicava en l'anterior legislatura. Però aquí no contraposem que el Govern sigui el dolent, l'oposició siguin els bons. És a dir, no és aquesta la discussió que nosaltres tenim damunt la taula. Però sí que hem de posar damunt de la taula que les decisions que vostès prenen tenen unes conseqüències.

I una d'aquestes decisions, per exemple, va ser suprimir l'impost de successions per a les persones més riques d'aquest país. Per tant, això també ha repercutit en els ingressos de què en aquest moment disposa la Generalitat.

Als nou mil euros, que són aquest 20 per cent que té de deute, diputat, se li han de sumar, doncs, el cost que va haver d'assumir l'Ajuntament de Parlavà per fer front a la diferència dels 1.800 als 1.600, comunicats fora de termini, comunicats el mes de juliol, i els quals no es podien ja imputar a les quotes que pagaven els pares. Per tant, si sumem aquestes dues quantitats, per a un ajuntament, hi insisteixo, molt i molt petit és asfixiant per a la seva economia.

Me toca posicionar-me. Per tant, president, ara ho faig, ara mateix. En el sentit que no acceptarem les esmenes proposades.

El president

Moltes gràcies. Per tant... (*Antoni Balasch i Parisi demana per parlar.*) Sí, senyor Balasch? (*Pausa.*) Vint segons.

Antoni Balasch i Parisi

Intentaré ser molt breu, president. Primera, dir que és veritat que..., dèiem només d'un petit ajuntament, i que el tema és de tots els ajuntaments que estan en aquesta situació. Dir que hi ha hagut una voluntat d'arribar i s'ha arribat a acords amb les diferents diputacions per tal que puguin aportar liquiditat, perquè les diputacions sí que no tenen problemes d'impagaments amb els diners que han d'arribar de l'Estat i, per tant, han pogut aportar liquiditat a plans de foment de les llars.

Dir que estem d'acord amb el tema dels terços, com feia el comentari la senyora Hortènsia Grau. I que en aquest tema dels terços òbviament hi ha llars d'infants en què el cost mitjà està al voltant dels 3.000 i 3.500 euros, i n'hi ha que estan a 8.000. Per tant, hem de ser conscients d'això. I...

El president

Senyor Balasch, és continuar la discussió. No veig ni les contradiccions ni les al·lusions. Vagi acabant, si us plau.

Antoni Balasch i Parisi

I després dir que l'allusió a bons o dolents era que quan un no aporta no és per manca de voluntat, com ha assumit aquí. Jo no m'he referit a res amb això que uns són bons i nosaltres, els altres, sinó que feia referència simplement a dir que en les argumentacions no hauríem de jugar, tots plegats..., i ja m'he posat jo mateix en primera línia. Que no juguem a bons i dolents, sinó a partir d'una realitat econòmica real, i a partir d'aquí tots plegats caminar cap al futur. I deia, a més a més, junts i amb bona voluntat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per tant, sotmetríem la proposta de resolució, en el seu text original, a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Institut
Escola de Can Periquet, a Palau-solità
i Plegamans (tram. 250-00920/09)

A continuació veuríem de manera conjunta les propostes de resolució número 10 i número 11, que fan referència... (*Veus de fons.*) Ai, perdó, número 11 i número 12, que fan referència a la construcció de l'Institut Escola de Can Periquet, a Palau-solità i Plegamans.

Aprofito per saludar la seva alcaldessa, la senyora Teresa Padrós Casañas, i el regidor que l'acompanya, amb altres membres del municipi i de l'escola.

I anunciar-los que seguidament, a partir d'aquests dos punts, veuríem el punt número 18, que fa referència a una proposta de resolució sobre una de les escoles de Canovelles. I aprofito també per saludar el seu alcalde. I anunciar-los que el punt 13 serà substituït pel 18 i aniria al final, si no hi tenen cap inconvenient, perquè ens ho ha demanat un portaveu –que aniria al final de l'ordre del dia. D'acord? (*Pausa.*)

Per tant, procediríem a veure els punts 11 i 12. En primer lloc té la paraula el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Potser per comunicar-li la substitució. (*Dolors Camats i Luis riu.*) Sóc jo, la Dolors Camats, en lloc de l'Hortènsia Grau, qui continuarà la comissió. Gràcies, president.

Per defensar la nostra proposta de resolució, però també per posicionar-nos sobre la proposta de resolució del Grup Socialista, que va en el mateix sentit. La nostra és una proposta de resolució molt genèrica, fruit dels contactes amb l'AMPA de Can Periquet, i també amb el seu ajuntament, que han visitat el Parlament en diverses ocasions per reclamar una obvietat, i és que l'escola continuï i que l'escola tingui les instal·lacions adequades per al creixement de les diferents etapes que s'hi van produint. Ara és una escola que només té quatre cursos –infantil i primer de primària. I una demanda que ens sembla del tot adequada, a més a més, als temps que hi ha, precisament sent molt conscients de la situació de crisi i de la situació de manca de recursos, que és que la inversió que es faci no es faci només en una escola de primària sinó en un institut escola, optimitzant els recursos i, per tant, aprofitant la construcció o l'adequació d'un equipament que servirà no només com a escola d'infantil i primària, sinó també com a escola de secundària. Per tant, un institut escola.

Dèiem que és del tot pertinent en una situació de crisi, perquè com tothom sap i hem repetit en aquesta comissió en diverses ocasions és objectivament més barata la construcció d'un institut escola, perquè només construïm un edifici. És objectivament més barat el manteniment, perquè només mantenim un edifici, i són objectivament més barats els recursos humans, perquè només tenim un equip directiu, només tenim un claustre. I, per tant, s'optimitzen tots els recursos. Per tant, precisament amb els arguments més econòmics i més de situació de crisi és del tot objectiu i defensable que el projecte que es faci a Can Periquet, que es faci a Palau-solità i Plegamans, sigui el d'un institut escola.

Si això no fos suficient, no?, si aquests motius més economicistes o més de situació de crisi, de demanda, no fossin suficients, hi ha raons també molt subjectives però molt importants que fan defensar l'impuls d'aquest institut escola i d'aquesta escola. I és l'alta valoració que té, en la comunitat educativa, en l'entorn, en les famílies –i la prova és que també els acompanya

no només les famílies sinó el mateix ajuntament—, el projecte educatiu i l'oferta que suposa aquesta escola, molt diferenciada també de les altres escoles públiques de la ciutat, però que, en tot cas, ofereix... Ha permès, per tant, un alt grau de satisfacció a les famílies.

A més a més, es tracta d'una ciutat que té demanda, on hi ha necessitat que hi hagi creixement d'oferta escolar. I jo..., en la proposta del Departament que s'ha fet fins ara, que és la de desaparició del centre i, per tant, la possible desaparició de l'oferta educativa de Can Periquet, trasbalsaria no només els cent setze alumnes i les seves famílies que ara estan escolaritzats a Can Periquet sinó tota la ciutat. Perquè suposaria haver d'ubicar aquests alumnes en les altres escoles quan no hi ha espai ni hi ha oferta suficient en els altres centres per ubicar-los, a banda del trastorn que evidentment suposaria la dissolució d'un projecte que, hi insisteixo, té tota aquesta alta valoració.

Com que nosaltres no volíem insistir en el termini ni posar pressió en el termini, vam fer una proposta de resolució genèrica, però a partir de les esmenes que el Grup d'Esquerra ha fet a la nostra proposta de resolució i que acceptaríem sí que podríem dir que hi hauria d'haver un calendari de construcció i, per tant, de posada en marxa del nou equipament a partir del curs vinent o l'altre, partint-ho en dos cursos. Podríem arribar a transaccionar-ho o a emmotllar-nos-hi. Jo crec que les famílies estarien disposades que no fos d'aquí a dos anys sinó que pogués ser en més, però, en tot cas, amb el compromís i la garantia que hi hagués finalment aquesta inversió.

I el que sí, però, a partir de les esmenes d'Esquerra, que volem deixar clar, i ho hem parlat amb el Grup d'Esquerra, és que hi hagi una modificació a l'esmena d'Esquerra, una modificació tècnica. Perquè crec que hi ha hagut un error en el calendari quan parla del curs 2013-14 per mantenir l'oferta, quan en realitat és el curs 2012-13, és a dir, el curs vinent, per mantenir l'oferta. I, per tant, faríem aquesta esmena tècnica *in voce* que crec que el Grup d'Esquerra també ratificarà.

Per tant, per arguments de contenció econòmica, per arguments de l'alta valoració, per arguments de demanda i de necessitat a la ciutat, el que volem avalar i el que voldríem que la comissió avalés, amb la votació de la nostra resolució, i també de les esmenes del Grup d'Esquerra amb la resolució del Grup Socialista i amb les esmenes del Grup Popular, és que el Parlament encarrega al Govern que aquesta escola continuï, que aquesta escola creixi i que aquesta escola esdevingui un institut escola. Aquest ha de ser el mandat clar d'aquest Parlament, perquè ho demana la comunitat educativa, perquè és necessari per a Palau-solità i Plegamans i perquè, a més a més, la construcció d'aquest institut escola representa un estalvi per al Govern.

I per entrar ja en una valoració més política, i després espero poder-me'n abstenir. Els nostres no són arguments demagògics, com alguna vegada se'ns titlla. No és una qüestió de bons i dolents, és una qüestió de prioritats. I si després d'explicar arguments d'aquesta incontestable, per dir-ho així, objectivitat, el Govern s'entesta a no obrir aquesta oferta i a no obrir aquest

centre a la ciutat, només podem pensar que el que hi ha no són arguments d' idoneïtat econòmica o objectiva sinó política. I aquest es un parlament que fa política.

És el Govern qui fa gestió, però en el Parlament parlem de valors, de prioritats i d'ideologia. I sí, és evident que negar-se a la construcció d'aquest tipus d'escoles, com hem vist al llarg del dia, té connotacions polítiques, més enllà que alguns vulguin fer creure que és només per una qüestió de situació econòmica.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Camats.

Proposta de resolució

sobre la construcció del nou edifici de l'Institut Escola de Can Periquet, a Palau-solità i Plegamans (tram. 250-00962/09)

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per defensar la proposta de resolució sobre la construcció del nou edifici de l'Institut Escola Can Periquet, de Palau-solità i Plegamans, presentada pel Grup Socialista. I dir, per iniciar, que estem d'acord amb la proposta de resolució que ha presentat el Grup d'Iniciativa. Que la recolzarem, òbviament.

I també, que l'escola de Can Periquet va iniciar la seva activitat educativa ara fa uns anys, el curs 2008-2009. La creació de l'escola es va deure a l'increment notable d'alumnat en aquell municipi, com es produïa també en molts altres municipis de Catalunya, en funció d'una onada immigratòria i d'un increment de la població. Es va veure també, per tant, l'increment notable de l'alumnat en funció d'aquest increment poblacional i la necessitat d'ubicar aquest alumnat en algun lloc que no podia ser reubicat en altres escoles preexistents en el mateix municipi.

Per decisió del Departament d'Educació en aquell moment l'escola va començar la seva activitat docent amb una estructura física de mòduls prefabricats, amb el compromís que aviat disposaria d'una estructura física més adequada i definitiva. Les obres per a la instal·lació provisional es van produir amb rapidesa i es varen acabar poc abans de l'inici del primer curs de funcionament. I l'estructura física provisional, no obstant, no disposava dels serveis bàsics necessaris, com menjador, collidres escolars i d'altres, qüestió que inviabilitzava *stricto sensu* el funcionament de l'escola. I aquestes carències van haver de ser suplertes o van haver d'afrontar-les, amb extraordinària implicació, les famílies, que varen viabilitzar-ho i varen acordar la seva col·laboració i el seu esforç personal, i també la seva col·laboració econòmica.

És a dir, es va donar una situació de barracons o d'equipament transitori amb insuficiències, amb uns espais no adaptats a la norma i amb insuficiència d'espais per

fer una funció escolar homologada, que va ser superada mínimament i en la mesura de les seves possibilitats per les mateixes famílies i els entorns familiars de l'alumnat que hi va ser incorporat.

Durant els cursos següents l'escola va acollir alumnat d'acord amb el volum i característiques de l'alumnat assignat, fins arribar a un punt àlgid de desconcert amb la situació. El setembre del 2011, és a dir, fa uns pocs mesos, el responsable dels serveis territorials del departament va comunicar a l'associació de pares i mares de l'escola i a l'ajuntament que no es construiria cap nou edifici, i que calia pensar el futur de l'escola en termes de fusió amb una altra escola o bé d'extinció de l'escola.

En una reunió de treball es va demanar a les parts implicades propostes possibles en aquest sentit i alternatives possibles. El canvi d'opinió del departament –ara d'Ensenyament– amb el nou Govern ha portat a una situació insostenible per a l'alumnat, el professorat i les famílies. La situació ha comportat diferents iniciatives de mobilització de les famílies, un escrit al Síndic de Greuges i la voluntat ferma dels pares i mares implicats de solucionar els problemes d'escolaritat de manera estable i sòlida.

A la situació de conflicte que ha comportat el canvi d'opinió del departament se suma ara una qüestió més, que és la intenció del Departament d'Ensenyament de no permetre la matriculació de nou alumnat de P3 per al proper curs 2012-2013, indicació que ja ha arribat i que crea una contradicció addicional. Amb un contrasentit evident, que és la dada, una dada empírica, que en aquests moments hi ha més preinscrits que oferta de places, en contradicció oberta amb els estudis demogràfics, senyora Barrufet. Tots els estudis demogràfics per terra. Hi ha més inscrits –cent setanta-nou preinscrits– que oferta de places, oi? I la previsió era exactament antitètica, era exactament una altra. Fixi's vostè, els estudis demogràfics per on van i la realitat pura i dura de les coses per on va.

Per tant, aquesta és la situació. Hi ha un conjunt de contradiccions no resoltes, l'evolució demogràfica de l'alumnat de la població apunta a la necessitat d'aquesta escola. També a la necessitat d'implicar aquesta escola en un projecte més ampli, que en diem institut escola. Pesa com una llosa –com una llosa–, en un sentit de desconfiança fonamentada, la frivolitat amb què en alguns casos recents han estat elaborats i tractats aquests tipus d'informes demogràfics que s'han aplicat, en aquest cas, per part del Departament d'Ensenyament.

Per exemple, li diré un sol cas i cap més, i ja no diré res més sobre aquest punt. En el cas de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona, en què la mateixa consellera afirma que tancarà l'escola i que l'informe demogràfic, ja el farà. Primer tanca l'escola i després ja farà l'informe demogràfic. Ho veu? Els informes demogràfics de vegades serveixen per justificar posicions que no són lògiques ni objectivables des de cap punt de vista i, en canvi, sí que són discrecionals i obeeixen a causalitats que de vegades molt poc tenen a veure amb l'alumnat i amb els estudis demogràfics.

Senyor president, les diferents necessitats educatives en el municipi de Palau-solità i Plegamans requerei-

xen una mesura enèrgica que garanteixi una oferta actualitzada dels tres estadis educatius de l'escola bressol, l'educació primària i l'educació secundària al municipi. Cada un d'aquests estadis planteja una problemàtica pròpia que es veuria resolta si es produís una solució de conjunt. I aquesta solució de conjunt és la construcció..., i no pot ser altra ni pot ser d'altra manera, que és la construcció d'un institut escola que integri les diferents ofertes educatives de cadascun dels estadis educatius que hem esmentat.

L'ajuntament, en primera línia, i els pares i mares implicats, en segona línia, de Palau-solità i Plegamans consideren que un institut escola agregat ha de permetre alhora compatibilitzar la solució de les necessitats educatives amb les exigències d'ajustar la despesa educativa. És barat fer instituts escola, recordi-ho una i altra vegada: és més barat fer instituts escola que centres desagregats. Aquesta proposta compta també amb el suport tècnic dels analistes de planificació educativa i amb tothom que s'ho ha mirat mínimament.

És per això que el Grup Socialista ha proposat una proposta de resolució que quedaria redactada de la següent manera, amb els següents punts.

Primer: «Procedir a la impulsió d'un institut escola al municipi de Palau-solità i Plegamans que ofereixi educació infantil, educació primària i educació secundària a la població del municipi i que sigui el resultat de la fusió de l'escola Can Periquet amb altres ofertes educatives especialitzades del municipi en la línia d'agregar-les en un sol centre.»

Segon: «Preveure la dotació pressupostària necessària per a la construcció del nou institut escola en l'emplaçament habilitat per l'ajuntament perquè pugui estar disponible l'inici del curs 2013-2014.»

Tercer: «Encarregar i realitzar el projecte executiu de la nova construcció dins de l'exercici de 2012.»

Quart: «Preveure les mesures necessàries de transició per a una correcta oferta educativa en l'actual escola de Can Periquet i altres centres educatius.»

Valgui dir que votarem també a favor de la proposta de resolució presentada pel Grup d'Iniciativa, que en alguns aspectes és semblant a la pròpia.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Font, es pronuncia sobre l'esmena que tenia o ho farà...?

Daniel Font i Cardona

Després –després.

El president

Després. Molt bé. Hi han esmenes presentades a ambdues propostes de resolució. En primer lloc, per a la defensa d'aquestes esmenes i per dir si considera que al text original hi ha d'haver algun canvi de qüestions tècniques, com deia la senyora Camats... En tot cas, no

es pot considerar una esmena tècnica però vostès tenen al seu abast fer una transacció i en cap cas una esmena *in voce*, eh? Té la paraula la senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, senyor president. Jo no posaré més arguments damunt de la taula, crec que han estat prou clarificats tant per part dels proposants de la primera iniciativa, la del punt número 11, per part d'Iniciativa, com la 12, per part del Partit dels Socialistes. En tot cas, em posiciono respecte a les esmenes. I si no pot ser, doncs, una esmena *in voce*, la farem transaccionada i ja li aportarem la documentació signada pels dos grups parlamentaris.

En aquest cas es refereix a l'esmena número 2, que és una esmena d'addició, en la qual instem el Parlament de Catalunya que en el curs... –tal com estava escrita fins ara, «de 2013-2014», ha estat un error. Bé, a vegades passen aquestes coses. Ens referim i volem dir el curs 2012-2013. Per tant, transaccionaríem aquesta esmena amb Iniciativa per Catalunya. Hi insisteixo i la torno a llegir: «Instem el Govern que en el curs 2012-2013 es torni a obrir la matrícula de P3.»

I pel que fa a l'altra esmena, atès que la proposta de resolució era molt àmplia, en la qual s'instava el Govern de la Generalitat a la construcció d'aquest centre educatiu Institut Escola de Can Periquet, la nostra esmena va en la línia d'arribar un pèl més a la concreció i demanem al Govern que aquest institut sigui una realitat. Que la seva construcció sigui una realitat perquè el centre pugui entrar en funcionament el 2013, el curs 2013-2014.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara hi ha una esmena presentada pel Grup del Partit Popular de Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula la diputada Sonia Esplugas.

Sonia Esplugas González

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bé, en primer lloc, saludar els membres del consistori de Palau-solità i Plegamans que ens visiten avui en aquesta comissió. De la mateixa manera també, els representants de pares i mares de l'escola.

Bé, per no allargar-me massa en els arguments que ja s'han donat, des del Partit Popular considerem que la situació actual de l'Escola de Can Periquet fa palesa la necessitat irrenunciable de dur a terme la construcció d'un centre educatiu institut escola de Can Periquet, al municipi de Palau-solità i Plegamans. Considerem que cal donar resposta a aquest greuge i cal millorar les condicions actuals dels alumnes que es troben a les diferents fases educatives, ja sigui infantil, primària o secundària, del municipi.

Des del Partit Popular considerem..., som coneixedors, a més a més, d'aquest greuge i d'aquesta situació des de fa temps. Tant és així que la nostra diputada al Vallès Oriental, la senyora Eva García, i de la mateixa

manera també la preocupació del nostre regidor portaveu al municipi de Palau-solità i Plegamans, el senyor David Zambrana..., s'han reunit diverses vegades amb els representants de l'escola, també amb els representants dels pares i mares de l'escola. I s'han sumat, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, a la preocupació davant d'aquesta situació i aquest greuge que pateixen aquests alumnes. Per tant, nosaltres...

També és cert que som conscients que durant l'any 2012 no serà possible efectuar aquesta construcció davant la greu crisi econòmica que vivim, però demanem que s'inclouï en el proper exercici pressupostari..., que es contempli aquesta inversió.

En aquest sentit nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, hem presentat una esmena que textualment diu que el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat que, sense agreujar el dèficit de la Generalitat previst per a l'any 2012, es compleixi l'acord polític que acompanya l'acord entre CiU i el Govern del PP dels pressupostos de l'any 2012, en el punt 5. I en aquest sentit nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, demanem al Grup Parlamentari Socialista que accepti aquesta esmena. I si és així nosaltres hi votàriem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Para manifestar nuestro apoyo a esta propuesta de resolución y a la siguiente, con independencia de algunas pequeñas modificaciones prácticamente reclaman lo mismo. Poco que añadir a lo ya expuesto, pero breves consideraciones.

La primera, respecto a la posible posición de Convergencia y Unión. Claro, es que si la realidad no encaja en los estudios demográficos sobre los cuales se fundamentan las políticas de inversión en infraestructuras, ¿qué hacemos? ¿Transformamos la realidad o adaptamos las inversiones a la realidad, y no a los estudios demográficos? Yo creo que es bien fácil, ¿no? Los estudios demográficos sirven y muestran tendencias, pero después la realidad es muy tozuda –es muy, muy, muy tozuda. Y uno a la hora de tomar decisiones tiene que fundamentarse en la realidad, no en los estudios demográficos. Y como la realidad es la que es, pues, esta propuesta de resolución, que cuenta con el apoyo de los padres y madres, que cuenta con el apoyo del territorio, que cuenta con el apoyo de los estudios de implantación de inversiones en educación..., si tiene tanto apoyo y se ajusta a la realidad, pues, parecería bueno que ustedes aceptasen la propuesta.

Hombre, es paradójico lo del Partido Popular, porque parece que sólo es sensible donde ellos tienen alguna presencia política relevante. Claro, «es que nuestra diputada está muy encima». Bueno, pues, yo les reclamo a todo el resto de plataformas y asociaciones que

vienen a este parlamento que tengan la suerte de contar con alguno del Partido Popular cerquita, porque si no... No se trata del problema del tema, sino del interés político directo que tenga ahí el Partido Popular, cosa que es paradójica. O hay problemas presupuestarios o no los hay, oigan, decídanse –o hay problemas presupuestarios o no los hay.

Porque si hay problemas presupuestarios ustedes hacen lo de siempre, su abstención cómplice. Pero si realmente lo que tenemos son problemas reales de inversiones reales en centros reales con personas reales, supongo que a ustedes no les tiene que importar en relación a su rédito político, ¿no? Es más, yo diría que es casi por decencia. Porque, claro, es muy duro escuchar aquí argumentos y decir: «No, es que esto no toca, por nada más que por cuestiones presupuestarias», y justificar que una necesidad se antepone ante cuestiones presupuestarias. Algunos lo tenemos claro: gobernar es priorizar y decidir gastar los recursos en los temas prioritarios, pero no en función de si a uno le interesa por proximidad casi personal de un representante de tu partido, ¿eh?

Hay que tener un poco de..., sobre todo en los argumentos que se esgrimen para hacer abstenciones cómplices que permiten a este gobierno, pues, no cumplir con aquello que reclaman los padres y madres que vienen generalmente a estas comisiones, que es tener unos centros educativos decentes y de calidad para garantizar una educación pública de calidad.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Gràcies, president. És curiós perquè avui s'han dit una sèrie d'afirmacions amb les quals podem estar d'acord però amb diferents condicionants. S'ha parlat de pensament únic, que és dolent. I tant si és dolent, però sempre, en tot lloc i en tot moment. S'ha parlat de demagògies, s'ha parlat de frivolitats. I vull remarcar que sí que hi ha acord: hi ha acord amb el fet que tot el que avui fem aquí són situacions complicades però que tenen diferents motius, vénen de diferents motius. Torno a fer la pregunta: quines decisions han pres els governs?

Però com que és prou important el que estem decidint no vull entrar més en cap mena de polèmica, prou difícils són les decisions que s'han de prendre per un passat recent. I tornaré a referir-me als estudis demogràfics, perquè aquesta és l'única argumentació que farem servir en aquests casos, perquè és l'única que existeix. I segons els estudis demogràfics i les projeccions que ens dona Idescat, al municipi de Palau-solità i Plegamans durant la propera dècada es preveu una reducció continguda i constant del nombre de naixements i, per tant, dels grups d'edat més baixos, que es corresponen als nens i nenes d'edat escolar infantil i de pri-

mer cicle de primària i que s'incorporaran al sistema educatiu a partir del curs 2012-2013. L'evolució de la població de tres anys al municipi va de 159 alumnes a una davallada de 142. Aquestes previsions d'evolució demogràfica, lligades a les necessitats de racionalitzar la inversió en centres, optimitzar els recursos tant econòmics com humans en l'actual context de limitacions pressupostàries, fan necessàries una revisió de la programació de l'oferta de llocs de treball i prendre decisions sobre el seu reordenament, tal com hem dit en altres propostes de resolució.

És per això que, analitzades les necessitats d'escolarització en el municipi de Palau-solità i Plegamans, s'ha decidit mantenir escolaritzats els alumnes de Can Periquet, però d'acord amb les actuals dades demogràfiques no es justifica la seva continuïtat ja que l'oferta del municipi cobreix necessitats actuals d'escolarització.

El nostre vot serà en contra de les dues propostes de resolució. Esperem els posicionaments de les esmenes.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora Barrufet. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds i per tal de posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Per aclarir que el nostre grup accepta les esmenes del Grup d'Esquerra. Per tant, la nostra proposta de resolució quedaria en el sentit de –si ho trobo de seguida– «el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a la construcció del centre educatiu Institut Escola de Can Periquet per tal que el centre educatiu estigui en funcionament el curs 2013-2014», punt 1. I el punt 2, en el qual hem arribat a una transacció que li farem arribar, seria: «El Parlament insta el Govern que en el curs 2012-2013 torni a obrir la matrícula de P3.»

Només per fer constar que si es tanca l'escola de Can Periquet hi ha cent setze alumnes que s'hauran de reubicar i augmentar les ràtios de tots els centres de Palau-solità i Plegamans, que no només hi ha alumnat de P3 suficient i espai suficient a Can Periquet per a alumnes de P3, sinó que hi ha demanda d'ESO a la ciutat, i que per això demanem un institut escola.

I només recordar, president –i amb això ja acabo– que si s'aprova aquesta proposta de resolució, independentment del que voti el Grup de Convergència i Unió que dona suport al Govern, el Govern té el mandat de complir la proposta de resolució, li agradi al Govern o no. Però si el Parlament per majoria aprova aquestes propostes de resolució, el Govern té el mandat de mantenir l'escola, digui el que digui el grup majoritari de la cambra.

El president

Gràcies, senyora Camats. Faig un resum. Primer, esmena acceptada d'Esquerra Republicana; segon,

transacció amb Esquerra Republicana, i la resta de punts queden iguals.

(Remor de veus.)

Ah, és un sol punt. Perfecte –perfecte, perfecte. D'acord –d'acord. Disculpi –disculpi. Són dues esmenes... *(Veus de fons.)* D'acord –d'acord.

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Breument, per anunciar que votarem favorablement la proposta de resolució del Grup d'Iniciativa, amb les esmenes incorporades que han explicat.

I quant a la proposta de resolució del Grup Socialista, que és la que ens ocupa, el Grup Popular ens ha plantejat una esmena objectiva. De fet, dóna més informació sobre el règim d'acords i de converses que hi ha entre els grups de la cambra en matèria educativa, i que, per tant, ens sembla correcte i que acceptem.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. *(Ramona Barrufet i Santacana demana per parlar.)* Sí, senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Jo demanaria que es llegís, si us plau, aquesta esmena acceptada.

El president

És l'esmena, tal qual, que hi ha del Grup Parlamentari Popular. És l'esmena original, entenc jo.

Ramona Barrufet i Santacana

Demaniem... A veure, votem les propostes de resolució juntes...

El president

Ho votarem de manera que... Sí, no s'amoïni, que ho votarem de manera separada, perquè atès que hi ha diversos punts i hi ha esmenes incorporades, el més fàcil és votar-ho de manera separada, eh?

De fet, totes les esmenes acceptades, tant la primera com la segona, són el seu redactat original, exceptuant la segona esmena d'Esquerra Republicana, que canvia l'any..., eh? *(Veus de fons.)* A la transacció, que ha llegit.

Per tant, sotmetríem a votació, en primer lloc, la proposta de resolució número 11... *(Pausa.)* No em demanen cap votació separada, entenc.

Per tant, farem l'11 i la 12.

Proposta de resolució número 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Quedaria aprovada amb 9 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

Passaríem a votar la proposta de resolució número 12.

Vots a favor...

Ramona Barrufet i Santacana

Demaniem votació separada...

El president

Votació separada? Sí? *(Pausa.)* De quin punt?

(Remor de veus.)

Hi ha quatre apartats i hi ha una esmena que s'incorpora, del Partit Popular, a l'apartat 1.

Ramona Barrufet i Santacana

Demano votació separada, evidentment, en el text que té.

El president

De què?

Ramona Barrufet i Santacana

Del punt 1.

El president

Del punt 1, molt bé.

Ramona Barrufet i Santacana

On s'incorpora l'esmena.

El president

Sí, sí, està perfecte. Pot demanar separada del punt 1, que, de fet, és el text de l'esmena presentada.

Vots a favor del punt 1?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

I seguidament sotmetríem la resta de la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Quedaria aprovada amb 9 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Els Quatre Vents, de Canovelles (tram. 250-00944/09)

El següent punt de l'ordre del dia és..., ja els he fet avinent que canviariem el 13 pel 18, i és la Proposta de resolució sobre la construcció de l'escola Els Quatre Vents, de Canovelles, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Jordi Terrades. I reitero la salutació a l'alcalde i al regidor de Canovelles.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Saludar, com vostè ha dit, l'alcalde i el regidor d'Educació de l'Ajuntament de Canovelles. De l'Escola Els Quatre Vents, l'escola de primària Els Quatre Vents, de Canovelles, no és la primera vegada que en parlem en aquesta comissió del Parlament. Ja es va prendre una resolució en aquest sentit que, bé, en tot cas, l'acord que va permetre tirar endavant els pressupostos d'enguany, del 2012, ens va albirar que possiblement teníem al davant una solució a aquest problema, no?

Canovelles és una ciutat on l'evolució de la població en edat escolar evidencia la necessitat d'un augment de places escolars. Sense anar més lluny, el curs passat es va haver d'habilitar una tercera línia a l'Escola Jacint Verdaguer. I el curs que començarà el proper setembre s'haurà d'habilitar una nova línia en una de les escoles també d'educació infantil i primària de Canovelles, que és l'Escola Congost.

L'escola que avui ens ocupa, Els Quatre Vents, és una escola que sempre ha funcionat o fins avui ha funcionat amb mòduls prefabricats, mòduls prefabricats en uns terrenys cedits provisionalment per uns privats..., que tenia també data de finalització, aquesta cessió provisional i gratuïta que s'havia fet a la ciutat de Canovelles, en concret, si les dades que tinc no són equivocades, justament l'any que ve, el 2013. Nosaltres considerem que hem d'acabar amb la provisionalitat d'aquesta escola perquè s'ho mereixen les famílies del municipi, la mateixa comunitat educativa.

A una pregunta parlamentària que aquest mateix diputat va formular a la consellera d'Ensenyament, l'honorable Irene Rigau, ens contestava, exactament el 27 de novembre del 2011, que el departament té planificada i programada la construcció de l'Escola Els Quatre Vents. L'Ajuntament de Canovelles ha cedit els terrenys al departament amb les condicions urbanístiques sol·licitades pel departament. Ha completat, fins i tot, ja, les obres d'urbanització que han de portar tots els serveis a peu de parcel·la.

Per tant, en funció de totes aquestes circumstàncies hem tornat a presentar aquesta proposta de resolució per tal que el departament, un cop hagi recepcionat aquest solar que ja ha estat cedit per l'ajuntament, iniciï els treballs de redacció del projecte constructiu del centre d'educació infantil i primària de l'Escola Els Quatre Vents, de Canovelles, i que en el projecte de llei de pressupostos del proper any, de l'any 2013, pugui incloure's partida pressupostària per tal que es

pugui procedir a la licitació i a la construcció d'aquest centre d'educació infantil i primària.

Els avanço ja el posicionament respecte a les esmenes que ens ha presentat el grup majoritari que sustenta el Govern, el Grup de Convergència i Unió. Hem parlat amb la senyora Barrufet i hem arribat, des del nostre punt de vista, a un acord satisfactori que dona sortida a aquesta demanda de la comunitat educativa i de l'ajuntament de la ciutat. I, per tant, en aquest sentit ja els avanço, tot i que després és evident que el Grup de Convergència i Unió farà la seva explicació, que el Grup Parlamentari Socialista acceptarà les esmenes segona i tercera que presenta el Grup de Convergència i Unió.

I jo crec que amb aquest acord –si s'acaba produint, que espero que sí i que la resta de grups de la cambra hi donin suport– podrem donar satisfacció, ho torno a repetir, a l'ajuntament de la ciutat, però sobretot a les famílies i a la comunitat educativa de Canovelles.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor diputat. Per a defensar les esmenes, és el torn del Grup de Convergència i Unió. Té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, presidenta. Efectivament, hem presentat esmenes a la proposta de resolució, són unes esmenes d'addició.

En el punt 1, que es condicionava que l'ajuntament acabés de fer l'execució dels solars i dels tràmits, tenni aquí una documentació que sembla que això ja està avançat. Per tant, en aquest primer punt nosaltres retirariem l'esmena i deixariem el text tal com s'ha proposat en el punt 1.

El punt 2 i el punt 3 ja s'ha dit que s'havien acceptat. Estan també en la mateixa direcció, condicionar el que el grup proposant ens diu. Per exemple, el punt 3 quedaria tal com diu però condicionant que l'ajuntament acabí de fer tots aquests tràmits. I en aquest moment o al més aviat possible s'incorporaria, tal com demanen, als pressupostos del 2013.

Si fem totes les acceptacions d'esmenes i la retirada de la nostra primera, el nostre vot seria favorable a la proposta de resolució.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora diputada. També hi han esmenes presentades pel Grup del Partit Popular. Té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, presidenta. Sembla que no hi és, el senyor Cañas, però, en fi, la seva intervenció em serveix de marc per explicar el sentit d'una esmena que hem replicat, i ha sortit en la proposició de resolució passada i surt en aquesta. Voldria dir que si vostès s'hi fixen és

el menys ideològic possible, és el menys discriminador possible, etcètera.

Nosaltres el que demanem és, evidentment, que es faci el que demanava, per una altra banda, el senyor Cañas, que es prioritzi –i nosaltres vam acordar amb Convergència una prioritització–, i d'altra, que no es gasti més del que es té, que és el que s'ha proposat aquest parlament i el que s'ha proposat el Parlament de Madrid. I que no empitjorin les coses de generació en generació, perquè en algun moment és que no hi haurà ni professors. Ens podríem preguntar quin dia del mes cobren, ara, els professors, per cert.

Llavors, nosaltres si se'ns accepta la nostra esmena, estem molt d'acord amb el que planteja aquí el Grup Socialista, i també el que afegeix Convergència i Unió em sembla que té tot el sentit.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor diputat. Per a posicionar-se sobre la proposta de resolució i en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Per anunciar el vot afirmatiu del nostre grup parlamentari a aquesta proposta de resolució. En el punt 1 especialment, atès que tal com ens informava abans el mateix alcalde, doncs, tots els tràmits que havia de fer l'ajuntament estan acabats. Per tant, la Generalitat ja pot disposar d'aquest solar i, per tant, només ha de procedir a la seva acceptació. I, per tant, entenem que el Grup de Convergència retiri l'esmena al punt 1, perquè això ja està fet. I, per tant, impulsar des del Parlament és el que entenem que ha de fer el suport a aquesta proposta de resolució, que el Parlament impulsi la construcció del centre.

En tot cas, el que no acabem d'entendre és l'esmena en el punt 3, ja que el punt 3 clarament demana incloure en els pressupostos de la Generalitat de l'exercici 2013 la licitació i la construcció d'aquest centre, d'aquesta escola. Ens sembla que és prou clara. No entenem què significa «al més aviat possible», perquè els pressupostos de l'any 2013 encara no estan presentats i, per tant, no acabem d'entendre el sentit de l'esmena. I per això demanàvem si hi ha un aclariment o si no es refereix exactament als pressupostos del 2013, si és la construcció «al més aviat possible», que a vegades, no?, hem esmenat en aquesta cambra. Però no acabem d'entendre què vol dir «al més aviat possible» en uns pressupostos que encara no estan presentats.

Però, en tot cas, nosaltres donarem suport a la resolució, perquè entenem que l'equipament és necessari.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Encara que hi ha una paraula demanada, si els sembla, continuem, acabem amb el torn de posicionament, i després... *(Pausa.)* Llavors, és el

torn d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, presidenta. També per manifestar la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya, que votarem favorablement aquesta proposta de resolució. Però jo també tinc la meua sorpresa en acceptar aquesta esmena número 3, perquè, clar, incloure «al més aviat possible» en el projecte de llei de pressupostos... Clar, als nous pressupostos o s'hi inclou o es denega. Per tant, jo voldria saber si estem davant d'una nova fórmula, que podríem utilitzar també per a altres propostes de resolució o ja estem pensant en el període d'esmenes, un cop s'ha presentat el pressupost, perquè és que això no... Sí que demanaria que hi hagués una..., que és pugués clarificar.

I, en tot cas, jo demanaria –perquè no és necessària aquesta matisació, és l'esmena per l'esmena– que es pogués mantenir el redactat inicial, que era incloure en el projecte de llei de pressupostos per a l'exercici 2013 la licitació i la construcció del centre educatiu d'infantil i primària Els Quatre Vents, de Canovelles.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, l'esmena número 2 està acceptada i diu «un cop recepcionat el solar». És el punt que falta, i aquesta és la condició que marca el punt 3. «Al més aviat possible», quan estigui feta la recepció, ja està, és això.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. *(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)* Senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Només per especificar... Entenem perfectament el punt 2 i, per tant, no hi tenim res a dir i s'entén perfectament.

El que no entenem és el punt 3, que fa referència a la Llei de pressupostos, i diu «i d'incloure al més aviat possible la Llei de pressupostos», que és una fórmula que no entenem. Demanàvem...

Ramona Barrufet i Santacana

No, no, a veure...

Dolors Camats i Luis

Si no es pot aclarir, no es pot aclarir. Però en tot cas...

Ramona Barrufet i Santacana

«Un cop estigui recepcionat», «al més aviat possible» s'hi inclourà; falta aquest condicionant sense el qual no es podrà fer. D'acord? *(Pausa.)*

El president

En tot cas, senyor Terrades, crec que és vostè qui s'ha de posicionar.

Jordi Terrades i Santacreu

Nosaltres hem acceptat aquestes dues esmenes amb el benentès que l'ajuntament ha fet la cessió. A qui li toca fer la recepció d'aquest solar, que és un tràmit administratiu, és al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. I tot i que lingüísticament és una redundància, nosaltres el que estem és satisfets que el grup del Govern hagi acceptat que en els pressupostos del 2013..., és a dir, té uns quants mesos per endavant per fer aquesta formalització formal de la recepció, incloure-hi la licitació i la construcció d'aquesta escola. Creiem que la recepció del solar no tardarà, allò, molts mesos, eh? És un pur tràmit administratiu, ho entenem com una redundància en el redactat.

Per tant, entenem que l'esmena del Partit Popular, del Grup Popular, que és veritat que és la que dona peu a la presentació d'aquesta proposta de resolució, està superada un cop el Govern es compromet a incloure en els pressupostos del 2013 la licitació de la construcció d'aquesta escola.

I, per tant, no l'acceptaríem.

(Ramona Barrufet i Santacana demana per parlar.)

El president

Sí, senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Una especificació, per al·lusions. Vull recordar que pot ser sorprenent, però, de fet, a la comissió que es va celebrar el 9 de juliol de 2011 a la substanciació de la proposta de resolució 186, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i la proposta de resolució 307, presentada per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'únic condicionant que hi havia per tirar endavant aquest projecte era que s'acabessin de fer tots els passos pertinents per part de l'ajuntament. Això ho vam dir ja el 9 de juliol de 2011. En aquest moment està fet, doncs, es tira endavant. No és cap sorpresa, ja ho havíem anunciat.

Gràcies, president.

El president

Per tant, entendríem que votaríem la proposta de resolució, amb l'esmena número 2 i número 3 de Convergència i Unió incorporades, i la del Partit Popular... *(Pedro Chumillas Zurilla demana per parlar.)* Sí. Vol fer algun aclariment, senyor Chumillas?

Pedro Chumillas Zurilla

Sí, un aclariment. El nostre grup pensa que no està inclosa la nostra esmena dintre de..., o superada per les de Convergència i Unió. Per tant nosaltres ens abstenem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada amb 15 vots a favor, 2 abstencions i cap vot en contra.

Proposta de resolució

sobre l'aprovació definitiva del projecte i la construcció del nou edifici de l'Escola Jacint Verdaguer, de la Granada (tram. 250-00925/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el número 14, proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Roberto Labandera.

Roberto Eduardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. L'escola..., el centre d'educació infantil i primària Jacint Verdaguer, de la Granada, pertany a un municipi que ha tingut un creixement de població molt important –molt important– en els últims deu anys. De fet, un creixement de la població d'un 32 per cent. És un dels municipis de l'Alt Penedès que més ha crescut en la seva població, i és evident, com s'ha produït també en els darrers deu anys, un creixement molt important de la població en edat d'escolarització. La comarca de l'Alt Penedès ha tingut un creixement de la població infantil del 50 per cent en els últims deu anys, és un creixement realment destacat. El nombre d'alumnes en edat d'escolarització al municipi la Granada..., són 350 alumnes dels quals 180, com em va certificar i rectificar ahir el director del centre, assisteixen al centre Jacint Verdaguer.

Hi ha hagut tot un tràmit, des del punt de vista urbanístic, de cessió dels terrenys perquè es pugui construir la nova escola. I ara el que correspondria fóra que se pogués aprovar de forma definitiva el projecte, que es fes una dotació específica del pressupost del Govern de la Generalitat per a la licitació, l'adjudicació i el posterior inici d'obres, i que es garantís el funcionament del nou equipament per al curs 2013-2014. Per tant, doncs, nosaltres considerem que són unes xifres que..., atès el creixement de la població infantil, és molt necessari que aquest equipament estigui en funcionament per no recórrer a aules prefabricades.

Ahir mateix responsables del centre em feien saber que la matrícula per al curs 2012-2013 s'ha incrementat amb vint-i-vuit alumnes matriculats, és a dir, que ja estan matriculats. Al primer període hi ha vint-i-vuit alumnes matriculats. I quan ha analitzat les dades demogràfiques per al curs 2013-2014, hi ha vint-i-dos alumnes nous, i per al 2014-2015, vint-i-set alumnes nous. Tenim present que la mobilitat entre Vilafranca del Penedès i la Granada, que disten tres quilòmetres, provoca que, fins i tot, aquestes xifres, les del 2013-2014 i 2014-2015,

que són les d'aquells nens que estan censats al municipi de la Granada, es puguin incrementar en virtut de la mobilitat laboral dels pares o en virtut del trasllat de població des de la capital de la comarca o d'altres indrets fins aquí, a aquesta escola.

Com fa saber l'ajuntament i com fan saber els mestres d'aquesta escola, és necessari un nou edifici, és necessari que es construeixi aquesta nova escola per poder donar cabuda –per poder donar cabuda– a la demanda d'escolarització en aquest municipi de l'Alt Penedès. I és per això, president, que demanem el suport de la comissió perquè es pugui fer aprovació definitiva del projecte, dotació específica per a licitació, adjudicació i posterior inici d'obres, i garantir que aquest nou equipament funcioni l'any 2013-2014. Que seria ara, en aquests moments, la fórmula idònia, perquè l'any que ve ja estaran molt justos per encabir la població, la demanda de població escolar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Labandera. Hi han esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Gràcies, president. Efectivament, hem presentat una esmena a aquesta proposta de resolució. És de modificació. Pensem que recollim la petició que es fa a la proposta de resolució, però que per disponibilitat pressupostària no podem comprometre la construcció perquè estigui en funcionament el curs 2013-2014, tal com s'insta en la proposta.

Per tant, incidim en la petició per tal que la nova escola estigui en funcionament al més aviat possible. El Departament d'Ensenyament ha redactat el projecte de la nova construcció de l'Escola Jacint Verdaguer del municipi de la Granada, però l'inici de les obres es durà a terme tan aviat com la disponibilitat pressupostària ho permeti. Si s'accepta l'esmena hi votarem a favor; en cas contrari, hi votarem en contra.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, hi han esmenes presentades. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Tornem a presentar la mateixa esmena i torno a dir que per un error tècnic posa «de modificació», però, en fi, s'ha d'entendre que és d'addició com si fos, tota ella, un primer punt. La resta aniria enrere, no?, amb el que pugui condicionar-los, etcètera.

Entenem el problema que el senyor Labandera ha explicat, d'aquesta escola. I si s'accepta la nostra esmena, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Chumillas. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Per posicionar el nostre grup a favor d'aquesta proposta de resolució. De fet, el nostre grup parlamentari ja va entrar una esmena en els pressupostos anteriors que demanava la construcció de l'Escola Jacint Verdaguer. Malauradament va ser una esmena que va ser rebutjada. Per tant, esperem que avui hi hagi més majoria per poder aprovar aquesta proposta de resolució. En tot cas, nosaltres la votarem a favor.

En tot cas, en aquest cas sí que entenem perfectament l'esmena de Convergència i Unió d'«al més aviat possible», perquè parla d'entrada en funcionament, que ens sembla lògic en aquest redactat. També és veritat que ens semblaria més lògic que hi hagués una concreeció de la data. I, per tant, en aquest sentit, el marge del que estableix la proposta de resolució original ja ens sembla prou adequada: dona dos cursos perquè l'escola es pugui començar a construir i, per tant, ens sembla prou flexible. Si en dos cursos més no es pot començar, si que emplaçaríem els grups que poguessin trobar una data. Però «al més aviat possible» ens sembla massa flexible.

En tot cas, el nostre grup, com ja he dit abans, votarà la proposta de resolució. I esperem que, a diferència del que passa amb altres propostes del Penedès, i vull fer referència a Els Pins, doncs, la votació afirmativa en aquesta comissió porti a la construcció del centre i no pas al seu tancament.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Capdevila.

Carmen Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. Per anunciar el nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució. L'únic que voldria fer és una breu consideració al fet que és, si més no, pintoresc –i permeti'm aquesta expressió– que els acords polítics els hagin d'anar fent d'afegitons a les diferents propostes de resolució com està fent, en aquest cas, el Partit Popular.

Jo dic que és trist, perquè evidentment un acord polític se suposa que té el seu camí, té la seva viabilitat. I una mica està passant amb els acords polítics o amb anteriors propostes de resolució aprovades similars que tampoc el Govern hi està donant el seu compliment.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. Para posicionar nuestro grupo parlamentario favorable a esta propuesta de resolución.

El president

Gràcies. Per tal de posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Labandera.

Roberto Eduardo Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Pel que fa a l'esmena del PP, no la podem acceptar, perquè jo m'he llegit el punt cinquè del protocol d'acord entre Convergència i Unió i el PP però no hi surt l'escola de la Granada, no l'he trobada –no l'he trobada. Per tant, una esmena que fa referència quan l'escola no està citada... Sí que n'hi ha d'altres del Penedès. Vull entendre que el CEIP Sant Martí parla de Sant Martí Sarroca, que no és exactament el CEIP sinó que seria l'IES. O l'Escola Els Pins, de Moja, que, per cert, ja està en procés de tancament. Però, de totes formes, com que no he trobat l'escola de la Granada, vostè comprendrà que per una certa lògica no puguem acceptar aquesta esmena, perquè no hi fa referència. És a dir, no està inclosa en el punt cinquè de l'acord.

Ara, pel que fa a l'esmena de Convergència, dir-li a la senyora Barrufet que «al més possible» no és concreció –no és concreció. Que el que volen la comunitat educativa –i segurament que vostè ho coneix– i el mateix ajuntament..., que en aquests moments el que volen són tres coses. Volen que hi hagi projecte aprovat definitivament, eh?; dos, que hi hagi una dotació econòmica; i tres, que hi hagi una data.

Jo li proposo *in voce* a la senyora Barrufet, del Grup de Convergència, retirar, si escau, la tercera part de la part propositiva. I com que coincidim a les dues primeres, que són: «aprovar definitivament el projecte» –que no està aprovat–; dos, «dotar d'una partida econòmica» –que no en té encara, aquesta escola–, miri, fem l'esforç i la tercera part, que diu «per tal que la nova escola estigui en funcionament el curs 2013-2014», la retiro de la part resolutiva i ja la començarem a lluitar en una segona fase. Però almenys que la població de la Granada, el municipi de la Granada, l'escola de la Granada sàpiguen que el Parlament de Catalunya els fa costat en l'aprovació definitiva del projecte –que, ho torno a dir, no s'ha produït encara– i en un tema com és el de la dotació específica per a licitació, adjudicació i posterior inici d'obres.

Per tant, hi ha un termini de compliment, que també ha de fer el Govern en aquesta cambra, de quatre mesos, però sobretot jo..., en mor de trobar la unanimitat del Parlament en favor d'una escola que ja funciona, que no pot ser suprimida perquè és l'únic centre educatiu que té el municipi.

Per tant, si la senyora Barrufet hi està d'acord, doncs, el que faria seria que retiro aquesta part, «per tal que la nova escola estigui en funcionament l'any 2013-2014», i deixariem l'acord en els dos primers punts, si hi estiguéssiu d'acord.

El president

Jo només fer-los avinent que seria més fàcil que ens presentessin una transacció, que vostès tenen tot el dret a fer-la, eh? Si estan d'acord, senyora Barrufet, amb això, ens redacten un text i... (*Ramona Barrufet i Santacana demana per parlar.*)

Sí, senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

El tema de la dotació específica per a la licitació, el compromís econòmic, que demanen per al curs 2013-2014..., vol dir que en els terminis per construir l'obra s'ha de construir a finals d'aquest any. S'ha de començar...

(*Remor de veus.*)

Sí, ja ho sé –ja ho sé–, però hem de fer... Em demana dotació específica per a la licitació i no ens hi podem comprometre. (*Veus de fons.*) No. No fem transacció.

(*Roberto Eduardo Labandera Ganachipi demana per parlar.*)

El president

Senyor Labandera.

Roberto Eduardo Labandera Ganachipi

Doncs, posem a votació la votació en els termes tal com està. Ho lamento, president, que no hi puguem arribar, perquè en realitat podríem donar un pas significatiu per a aquesta escola.

El president

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució, en el seu redactat original, a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la limitació de la retribució dels equips de gerència de les universitats públiques i sobre la publicació de les retribucions del personal directiu i de gerència (tram. 250-00927/09)

(*Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció del president.*)

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Aquesta és una proposta de resolució en matèria universitària. Avui les universitats es troben en una situació crítica, després de retallades que afecten el seu pressupost en més d'un 15 per cent. En situacions en què les universitats, algunes, han estat obligades a impulsar plans de viabilitat econòmica amb mesures de no-renovació del personal docent i investigador, del personal temporal o del PAS interí. Per tant, amb una greu afectació especialment pel que fa a la seva oferta i als recursos humans que les universitats tenen.

El professorat i el PAS, a més a més, han vist reduïts els seus salaris, i el Govern ha impulsat, a més a més, un seguit de mesures que afecten i limiten l'autonomia universitària, ja sigui per via legislativa o per via de decret: la reducció de drets laborals, l'increment de la jornada laboral i, fins i tot, la figura d'un comissionat de comptes que pot intervenir en les universitats. A més a més, a això, se li ha afegit ara l'increment desmesurat i brutal de les taxes universitàries en un 50 per cent de mitjana i que arriba en alguns casos a un 66 per cent del preu que fins ara tenien, en paral·lel amb una reducció de les beques. Això provoca, evidentment, un gran malestar en tota la comunitat universitària. A més a més, està hipotecant projectes presents i futurs de la nostra universitat i, evidentment, grans mobilitzacions també entre aquesta comunitat universitària. Entre d'altres, la que avui mateix els estudiants universitaris protagonitzen pels carrers de Barcelona.

Enmig de tot aquest debat, també es produeix un debat paral·lel, una realitat paral·lela, i és la impossibilitat de conèixer quina és la retribució d'alguns dels càrrecs de gerència i alts càrrecs que gestionen i fan la direcció de les universitats. I, a més a més, quan en alguns casos això es coneix, la impossibilitat de limitar aquestes retribucions i, per tant, de posar-hi una limitació. El Govern no fa escarafalls a l'hora de limitar l'autonomia universitària pel que fa a retallar el professorat, incrementar la jornada laboral o reduir el salari, però, en canvi, com en veu del mateix secretari d'Universitats, sí que li sembla que entrar en els temes d'una escala retributiva seria entrar en l'autonomia universitària. Citem declaracions del secretari d'Universitats a la Cadena Ser de Barcelona.

Per tant, el que demanem és precisament que el Govern entri en aquest tema, i el que proposem a la nostra proposta de resolució és que el Govern impulsi un acord en el marc del consell interuniversitari. Per tant, perquè siguin les universitats les que s'autoregulin però estableixin una limitació de les taules retributives dels salaris dels seus equips directius, perquè en cap cas siguin superiors a les dels alts càrrecs de la Generalitat. I ens sembla que som prou generosos, i, per tant, no imposem uns salaris allunyats del que és la seva responsabilitat, però sí que, com a mínim, d'acord amb el que estan vivint les universitats, les seves retallades i la resta del personal. Només, com a tall d'exemple, pel que hem pogut conèixer, algunes de les retribucions dels actuals gerents de les universitats públiques depassen, fins i tot, el salari del president de la Generalitat.

Al segon punt, a més a més, demanem que les universitats facin públiques les retribucions del personal

directiu i de gerència de les seves pròpies universitats, entre altres coses perquè en aquests moments ens sembla que la transparència és un element fonamental de confiança. Vull recordar que són aquests gerents, són aquests, precisament, càrrecs directius de les universitats els que apliquen retallades al personal docent i els que expliquen els plans de contenció. I, per tant, per guanyar, com a mínim, un bis de credibilitat i de confiança és necessària la màxima transparència també en les seves retribucions.

I només, per acabar, enllaçar aquesta proposta de resolució amb la moció que es va aprovar a instàncies del Partit Popular en el darrer Ple, que precisament demanava transparència als alts càrrecs, en les retribucions als alts càrrecs, en totes aquelles institucions públiques i consorcis de l'Administració pública. Doncs, en aquest cas el que fem és, en la mateixa direcció, demanar transparència –per tant, que es publiquin–, i també que les universitats s'autoregulin a l'hora de limitar els salaris dels alts càrrecs.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per dir que ens abstindrem en aquesta proposta de resolució. Estem en una situació universitària considerada com a límit en múltiples àmbits mediàtics i d'opinió. Hi ha un 18 per cent de retall en les universitats públiques en matèria de despesa educativa, si no ho hem calculat malament. També hi ha un increment de taxes universitàries, que saben que és un dels debats que hi ha al carrer en aquests moments, sobre quant hauran de pagar els alumnes de la universitat per la seva presència a la universitat. Conseqüentment, lògicament s'han de moderar les bases salarials de directius i responsables, però voldríem insistir que estem en una situació universitària excepcional que planteja un debat de tipus general que va molt més enllà en matèria de despesa que els sous dels directius, que, en definitiva, són una part, però petita, de la situació que cal resoldre en matèria de necessitat de despesa. I que algunes d'aquestes anàlisis o debats que hi ha en matèria de despesa educativa a la universitat també plantegen un problema que s'ha de tenir en compte, que és l'eventual laminació o no del dret universitari, és a dir, de l'autonomia universitària, per gestionar les pròpies coses.

Entenem que bona part de les decisions sobre aquest tipus de temes s'han de prendre en el marc de l'autonomia universitària. Amb un règim d'austeritat, òbviament, però les han de prendre a la universitat, no altres instàncies. I, per tant, ens sembla, a nosaltres, que cal ser respectuosos amb aquesta capacitat d'autonomia i també amb les opcions que les mateixes universitats prenguin, que sens dubte seran les adequades en matèria de remuneració personal i dels seus directius.

I per aquesta raó ens abstindrem.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Com diu la senyora Camats, el Grup Parlamentari del Partit Popular ha presentat una proposta per afavorir la transparència. També el Govern d'Espanya ho ha fet, i hi estem absolutament d'acord. O sigui que hi ha un tema de fons amb el qual estem d'acord. De totes maneres, la transparència sempre ha d'anar de la mà de la prudència, igual que qualsevol altra cosa, eh?, qualsevol altra acció.

Llavors, determinades transparències poden ser peril·losos. Jo no sé si aquesta en particular ho és, jo crec que no, però potser el moment i el lloc no són aquests. Tenim una comissió de governança que s'està plantejant aquestes coses, a la qual pertanyem tots els grups parlamentaris, més bastants més entitats i representants de les universitats i altres organismes i entitats. Llavors, sí que allà és un tema per veure, treballar-lo i fer-lo.

No sé jo si afecta positivament l'autonomia o l'afecta negativament. A veure, si hi ha un gerent, el gerent pel que vetlla és perquè els números surtin i que la universitat no acabi enfonsant-se. Per tant, és una tasca necessària. Si volem una persona condescendent, que no en tingui ni idea, etcètera, li podrem pagar molt menys i al final la universitat tampoc sortirà endavant. La pressió davant..., la pressió que existeix sempre quan es publica qualsevol sou és molt gran. En fi, això ho hem de saber. Qualsevol empresari sap que l'última cosa que pot fer és publicar els sous dels seus treballadors perquè s'enfonsa l'empresa. Llavors, amb el fet de ser servidors públics o càrrecs públics, etcètera, s'ha d'anar molt en compte i fer-ho de manera que no sigui..., perquè ningú s'aprofiti per desqualificar ni sous, ni persones, etcètera. Com deia, pensem que és un millor mal la comissió de governança per tractar aquests temes.

Per això ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. Per anunciar el nostre vot favorable a la proposta de resolució.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. También para manifestar nuestro apoyo favorable, y yo, escuchando al señor Chumillas, sinceramente no sé qué se aprobó en el pasado Pleno. Porque el espíritu de lo aprobado era justamente la absoluta transparencia en los sueldos de aquellas personas que trabajan directa o indirectamente para la Administración pública, bien sean contratados laborales, bien sean funcionarios, bien sean responsables políticos. Esa es la idea. ¿Y que eso pone en riesgo la empresa? Pues, voy a poner una empresa que lo hace y que es un modelo de éxito: Mercadona, donde todos los trabajadores saben cuál es su sueldo y la retribución de aquellos que tienen cargos de responsabilidad. ¿Qué miedo hay a conocer los sueldos de los gerentes? Yo, de verdad... ¿No? Pues, hombre, si no tiene usted ninguno, no se abstenga.

Es decir, esta es una medida que dota de transparencia y permite evaluar si algunas decisiones que se toman están fundamentadas en la ética o no. Y cuando se decide, por ejemplo, aumentar, en este caso, las matrículas universitarias, o disminuir el número de profesores contratados, o disminuir las inversiones en las universidades se están incrementando los cargos de gerencia y con unos sueldos desmedidos dentro de la estructura salarial de la propia universidad, pues, sería bueno saberlo. Como será bueno saberlo en los centros sanitarios, en los centros de salud. Es que yo creía que habíamos aprobado eso el miércoles, el miércoles pasado o el jueves pasado, en el último Pleno. Si es no así, pues, tendremos que volver a insistir en que es imprescindible conocer esos sueldos. Es contradictorio.

Esta propuesta incide en uno de los aspectos de lo aprobado en el pasado Pleno, que es el conocimiento y la transparencia. La gobernanza tiene que ser ética también, eh?, y tiene que dar ejemplo. Y quien no quiera trabajar en la gerencia de una universidad porque el sueldo es insuficiente, que no lo haga. Lo que tampoco podemos permitir es la opacidad en la cual se ha vivido en el conjunto de nuestras administraciones y en el conjunto, por ejemplo –y esto no tiene nada que ver– de las cajas de ahorros, donde desconocíamos los salarios de algunos presidentes de cajas de ahorros, donde desconocíamos los sueldos que recibían los consejeros de los consejos de administración... Es bueno saberlo. Es que, es más, los ciudadanos nos exigen saberlo, y los representantes públicos exigimos saberlo, y exigimos que sea transparente.

Y creo que esta propuesta de resolución seguía esa vía abierta en el pasado Pleno, pero vemos que ustedes no tienen esa voluntad. Y a lo mejor para lo que sirvió esa moción fue para camuflar y para blindar el conocimiento de algo tan básico como saber qué cobran aquellos que dependen de la Administración.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Dolors Batalla.

Dolors Batalla i Nogués

Sí. Moltes gràcies, president. Bé, vull anunciar que el nostre grup no donarà recolzament a aquesta proposta de resolució, i intentaré breument explicar-ne els motius. No faré una dissertació sobre la política universitària i simplement el que faré es posicionar-nos sobre el contingut concret d'aquesta proposta de resolució, perquè hem sentit algunes intervencions que respecto profundament però que feien ja una anàlisi en general de la política universitària que està fent el Govern. I, per tant, nosaltres..., en aquest moment jo no entraré en aquest tema sinó que parlaré exclusivament de la proposta de resolució.

Dit això, hi ha alguns aspectes de la proposta de resolució amb què podríem estar d'acord. De fet, hi ha una part de la diagnosi que també compartim. És a dir, ens preocupa també que en els moments de crisi actual, de polítiques altes d'austeritat que està aplicant el Govern –també hi ha hagut la rebaixa dels pressupostos de les universitats–, doncs, hi pugui haver alguns casos –hi pugui haver alguns casos– en què realment no hi hagi aquesta mateixa política d'austeritat per part d'alguns salaris o alguns sous d'alguns càrrecs directius. Per tant, ens semblaria desitjable, i també saludable, que això també es veiés reflectit.

També hi ha un altre aspecte com és el de què ara es feia esment. De fet, fa un moment hem sentit..., i semblava que aquesta proposta de resolució parlés només de fer públic, de transparència. Quan en realitat això és un apunt que hi ha en aquesta proposta de resolució, però l'acord que repetiré, ja s'ha dit, bàsicament el que proposa és instar el Govern de la Generalitat a impulsar un acord en el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya amb el següent contingut: per una banda, establir unes taules retributives en les quals la retribució bruta màxima dels equips de gerència de les universitats públiques en cap cas no superi el nivell retributiu dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat, i el segon punt és fer públiques aquestes retribucions.

Què opinem nosaltres al respecte? Nosaltres, en primer lloc, deixar clar que entenem que això és una interferència a l'autonomia universitària, com ja s'ha fet. Així ho ha manifestat en diverses ocasions el secretari actual d'Universitats. I, a més a més, volem deixar testimoni que actualment hi ha una comissió de la governança, una comissió que, per cert, té previst també reunir-se la setmana vinent, i que analitza i sotmet a debat tots els temes que tenen referència a la política universitària. Si evidentment abordem el model de governança, doncs, seria en aquesta comissió on realment s'ha de tenir el debat sobre quin és el grau d'autonomia o no que ha de tenir la universitat. I entre aquesta discussió de quin és el grau d'autonomia o no que ha de tenir la universitat evidentment hi pot entrar el tema de fixar els sous o no dels equips directius. Però entenem que és allí el marc on s'ha de discutir, i no aprovar-ho via una proposta de resolució, que és el que en aquests moments se'ns planteja i se'ns proposa.

Perquè qui és el que fixa en aquests moments aquests sous? Doncs, segons l'ordenament jurídic, segons la legislació vigent, es fixa que les retribucions del per-

sonal directiu de les universitats corresponen als seus òrgans de govern. I, per tant, si això és el que estableix la legislació i l'ordenament jurídic vigent, és el que entenem que s'ha de complir. I que nosaltres no podem prendre una mesura com aquesta atemptant i, per tant, limitant l'autonomia universitària, perquè això s'ha de fer modificant aquest mateix ordenament jurídic. Si no ens agrada l'ordenament jurídic actual i el que diu, per a això tenim la comissió de governança, per això fem una reflexió global. I si convé canviar-ho, es canvia.

I per què? Doncs, perquè entenem que hem d'actuar igualment en tots els casos. Que no podem agafar i en un cas concret com és aquest actuar, perquè, de fet, no seria l'únic cas en què podríem fer això. D'organismes autònoms i d'altres ens amb autonomia, n'hi ha d'altres d'exemples en què també podríem intervenir. Per exemple, s'han aprovat diferents mesures. Una d'elles ha sigut, per exemple, la reducció de la paga extra per part del Govern dels alts càrrecs. Això va ser seguit pel Parlament, però no cal que digui noms d'altres ens, institucions i organismes autònoms que també haurien pogut aplicar aquesta mesura. Han decidit no fer-ho, és una autonomia que s'ha de respectar, i que, per tant, nosaltres no hi hem d'intervenir. Per tant, per què hem d'intervenir en aquest cas puntual? Per què en aquests i no en els altres casos, no? Ens sembla que això seria arbitrari i discriminatori.

Què és el que s'hauria de fer en lloc d'això? Home, es poden fer suggeriments, es poden fer exercicis de mediació, es poden fer recomanacions. De fet, els parlaré d'un cas en què així s'ha fet –almenys pel que aquesta diputada coneix– aquí, en el Parlament. Tenim un exemple d'organisme autònom, no? Doncs, el Síndic de Greuges, que fa pocs dies precisament el vam tenir aquí i ens va exposar les greus dificultats que passa molta de la ciutadania i com afecta i incrementa la pobresa en aquest país. Molt bé. Doncs, com saben, és un ens autònom i que té llibertat per aprovar el seu pressupost. I en aquest cas precisament es va detectar per part d'aquest parlament que no hi havia un exercici de contenció pressupostària, sinó que al pressupost que se'ns presentava enteníem que hi havia molt de marge per poder aprovar polítiques d'austeritat.

Què es va fer? Bé, doncs, respectant la seva autonomia, el que es va fer va ser posar-se en contacte amb el Síndic de Greuges, fer-li recomanacions, fer-li suggeriments, però evidentment no podem saltar-nos el que diu la llei. Si volem canviar això, el que hauríem de fer és canviar la llei que aprova i que regula el cas de l'ens autònom del Síndic de Greuges.

Per tant, nosaltres globalment podem compartir aquesta preocupació, ho entenem. Però, per altra banda hem de respectar el que diu l'ordenament jurídic actual i vigent, i també hem de ser coherents amb tot aquest conjunt. I, per tant, si volem fer aquests canvis, nosaltres emplacem que això es debati en la comissió de la governança, que és on realment tenim el debat a fons sobre tot el que són les universitats, i evidentment això inclou també els òrgans de govern i quin és l'abast que ha de tenir l'autonomia universitària.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyora Camats, em demana la paraula, suposo que per contradiccions.

Dolors Camats i Luis

Sí, senyor president. Una, per dir que la transparència –gràcies, president– és intrínsecament contrària a la por. I a més transparència, més confiança. Ho dic com a reflexió general per a algunes de les coses que s'han fet a l'hora de dir: «Anem amb compte amb què ensenyem, no fos cas que se'ns girés en contra.» El nostre grup parlamentari, en tot cas, és de l'opinió contrària: més val que tot sigui transparent i després..., perquè ho puguem explicar.

Dos. Precisament per no saltar-nos l'autonomia universitària i perquè sabem que és potestat de les universitats decidir els salaris, no proposem la taula retributiva; proposem que sigui el consell interuniversitari qui decideixi la taula retributiva, proposem respectar l'autonomia universitària i que el Govern l'únic que faci sigui impulsar que hi hagi un acord. És una recomanació en la línia que la senyora Batalla posava d'exemple que se li ha fet al síndic. Exactament és el mateix.

El Parlament insta el Govern que insti les universitats a aprovar aquesta taula retributiva, perquè són elles qui les han d'aprovar. Amb tot el respecte a l'autonomia universitària, que coneixem i respectem. Tant per això com per decidir també el seu pressupost. El que és contradictori és que el Parlament retalli el pressupost de les universitats i després no els pugui fer ni una recomanació...

El president

Senyora Camats...

Dolors camats i Luis

...sobre la limitació dels salaris.

I acabo, president, dient que efectivament el meu grup ho portarà a la comissió de governança. I finalment que sí, ho hem portat en altres organismes amb el rebuig de Convergència i Unió. Vam demanar que es limités el sou del CAC i de la corporació, i tampoc allà, senyora Batalla, el seu grup va estar d'acord amb el fet que es limitessin els salaris.

El president

Gràcies. (*Dolors Batalla i Nogués demana per parlar.*) Sí, senyora Batalla, té la paraula també per uns quants segons.

Dolors Batalla i Nogués

Sí, per allusions, president. Bé, que no es digui que nosaltres hem dit que ni tan sols no es poden fer reflexions i suggeriments, perquè almenys demanaria que no es posi en boca meua allò que no he dit. Jo no he dit que no es pugui fer, això.

I, perdoni, en tot cas jo respecto l'opinió que s'acaba de dir que seria el mateix, però per nosaltres no és el mateix el que es va fer amb el Síndic de Greuges, que va ser precisament cridar-lo al Parlament, fer els suggeriments i fer les recomanacions, que no pas portar una proposta d'acord ja d'homogeneïtzació d'una taula salarial al consell interuniversitari. Simplement entenem que és un punt de vista, com n'hi pot haver d'altres, però no compartim que sigui exactament el mateix mecanisme, sinó molt diferent.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per tant, sotmetrem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 3 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el manteniment de l'equipament i les instal·lacions de la llar d'infants La Pomera, de Sant Joan Despí (tram. 250-00938/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el punt número 16: Proposta de resolució sobre el manteniment de l'equipament i les instal·lacions de la llar d'infants La Pomera, de Sant Joan Despí, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula... (*Pausa.*) Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Fer-los avinent que ens queden encara quatre punts a l'ordre del dia, i si no accelerem una mica passarem de les dues, eh? (*Veus de fons.*) Tres.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. Intentaré ser breu, però sí que m'agradaria fer una exposició dels motius i el perquè demanem o per què hem presentat aquesta proposta de resolució, de tal manera que pugui convèncer els grups que donen suport al Govern i als altres de la seva aprovació.

La llar d'infants La Pomera, de Sant Joan Despí, és titularitat de la Generalitat de Catalunya i va ser una de les primeres llars d'infants públiques que es va obrir a la ciutat. Ara ja compta amb vint-i-nou anys; atén nens d'entre quatre mesos i tres anys, i les instal·lacions estan en bon estat. El que ha passat és que al llarg d'aquests dos últims anys l'AMPA ha hagut d'assumir una part important de despeses, sobretot pel que fa al manteniment del sorral del pati o a l'adquisició, doncs, de material per a la cuina, o pintura antilliscant, entre d'altres, per a la rampa d'accés, etcètera; despeses que les està assumint l'AMPA quan són despeses que correspondria a la Generalitat de Catalunya de fer-se'n càrrec.

La llar d'infants, malgrat que té un bon estat de conservació, necessita reformes, reformes, algunes d'elles, importants, com és la porta d'entrada al recinte, el pati, el sorral, les parets, el tendal, etcètera. També reformes per eliminar les humitats i canviar les portes d'alumini de les aules que estan, també, fora de la normativa. És per aquesta raó que per poder adequar la llar d'infants, de titularitat, com he dit en el seu inici, de la Generalitat de Catalunya, a tota la normativa existent... És per això que Esquerra Republicana presenta aquesta proposta de resolució en la qual es demana que es pugui destinar una partida anual..., que el Govern destini una partida anual per al manteniment de la Llar d'infants La Pomerà, de Sant Joan Despí, i elabori i acordi en un termini de tres mesos un pla d'inversions per millorar l'adequació de les instal·lacions calendaritzades amb l'AMPA i amb la direcció del centre.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per anunciar el vot favorable del Grup Socialista a aquesta proposta de resolució. Els problemes que s'han succeït en el marc de l'activitat de la llar d'infants La Pomerà, de Sant Joan Despí, de titularitat pública, no són problemes aïllats. No és només en aquesta escola que passen coses. La realitat dura i pura és que el Govern ha decidit, des del punt de vista de la nostra anàlisi concretament, practicar una política de reduccionisme i de fortes limitacions en l'oferta pública general participada pels ajuntaments i també en l'oferta pública de titularitat del mateix departament. Estem gairebé en un règim de congelació de tot un estadi d'escoles bressol a causa d'una posició del Govern que esperem que s'acabi d'explicitar d'alguna manera.

Com saben, hi ha programada una compareixença de la consellera per tractar aquesta situació, i esperem que es faci una mica de llum en la situació no només de les escoles bressol de titularitat pública de la Generalitat, sinó també de les escoles bressol on hi ha titularitat pública amb participació municipal.

Mentrestant, votarem a favor de la proposta.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Havia obviat que hi havia una –disculpin– esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Gràcies, president. En primer lloc dir que òbviament les necessitats d'una llar d'infants i de qualsevol llar d'infants hauríem de mirar tots plegats de resoldre-les. Però, és clar, si parlem només d'una única llar, en aquest cas, de la llar d'infants La Pomerà, de Sant

Joan Despí, i més si hem d'elaborar un pla d'inversions calendaritzat només per a una única llar, té un perfil important.

Primer, que ens fa perdre de vista la visió global que qualsevol govern i tots plegats, i nosaltres, com a responsables de tot Catalunya i de totes les llars de tot Catalunya, hauríem de tenir. A partir d'aquesta visió global, òbviament prioritzar. Prioritzar d'acord amb els recursos pressupostaris i d'acord amb la major urgència, amb una prelación important que em consta que està fent o intenta fer sempre el Departament d'Ensenyament. I després, em sabia greu tirar endavant una proposta d'aquest estil, que vol dir obviar la resta de les llars que també tenen necessitats amb perspectives de millora i que, per tant, no voldríem caure en una situació que podria comportar un cert sectarisme.

Dit això, per això nosaltres en l'esmena apuntàvem i proposàvem, en la línia també de resoldre la situació de la problemàtica que s'ha reflectit, «d'acord amb les disponibilitats pressupostàries». En aquest sentit vam entrar en converses. Doncs, no hem pogut arribar a un acord, cosa que ens ha sabut greu perquè la voluntat fóra resoldre-ho d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

I, en tot cas, dir que té raó la senyora Anna Simó quan ha dit que això s'ha produït al llarg d'aquests últims anys. No és al llarg d'aquest últim any sinó al llarg d'aquests últims anys, com molt bé ha dit ella. I que convindrien millores tant a la porta com als tendals, com a cadires, com a les humitats, com les portes d'alumini, etcètera. Òbviament, això, que no és fruit d'un moment puntual i que ve de lluny, en moments en què s'ha invertit molts, doncs, home, potser s'havia d'haver atès una miqueta millor aquesta llar.

En tot cas, nosaltres si s'accepta «d'acord amb les disponibilitats pressupostàries», hi votariem a favor. Si no s'accepta, hi votariem en contra.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Señor Cañas –señor Cañas–, le voy a tener que decir como el señor Rubalcaba al señor Rajoy. A usted le tendría que citar los títulos de Amaral: «Te necesito, sin ti no soy nada.» Porque lleva toda la mañana diciéndome cosas después de mi intervención, como si no le importase para nada el contenido de las mociones. En fin, no sé si también esta intervención le dará pie a criticarme o a criticar al partido. A lo mejor es que Ciudadanos sin el PP tampoco es nada.

Fixaré la posició nostra, eh?, fixaré la posició nostra, que és la mateixa del número 10 d'avui, El Montori, de Parlavà. I esperem que d'aquí a poc la consellera faci un pla per a totes les escoles bressol de Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Per anunciar el vot afirmatiu del meu grup parlamentari. I té raó el senyor Balasch, caldria informació i una decisió del departament no sobre La Poma, sinó sobre totes les llars d'infants de la Generalitat. Però com que ho trobem a faltar i precisament el Govern no està donant aquesta resposta —ara li ho recordava el senyor Chumillas—, doncs, hi ha iniciatives dels grups en relació amb llars d'infants en concret. Vostès neguen la major i la menor: quan és una sola llar d'infants és perquè només és una i quan, aleshores, els demanem pressupost per a totes i tornar als mòduls antics, aleshores, és que no hi ha diners perquè ho demanem per a totes. Per tant, sigui blanc o sigui negre sempre acaben dient que no.

En tot cas, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució i ens reafirmem en l'esforç que no només l'AMPA sinó també el mateix ajuntament fan en el manteniment d'allò que seria deure de la Generalitat de Catalunya.

Gràcies.

El president

Senyor Cañas, té la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. Para posicionar a Ciudadanos de forma favorable a esta propuesta de resolución. Y decirle al señor Chumillas, mire, a mí hay una cosa en la política que me molesta mucho, que es el cinismo y la hipocresía. Y me molesta mucho que haya una formación política que modula su oposición en función de su agenda política.

Esta tarde tienen ustedes una reunión con Convergencia y Unión para evaluar el seguimiento del acuerdo, aquel, del Neri. Y ustedes han decidido abstenerse, aquella abstención cómplice, en temas que ustedes mismos habían propuesto en el documento firmado con Convergencia y Unión. Y como usted comprenderá, cuando uno evidencia de esta forma tan absolutamente descarada la diferencia de criterio político a la hora de plasmarlo en votaciones, no decisivas pero sí, como mínimo —como mínimo—, que transmitan a la ciudadanía el posicionamiento de cada partido, pues, usted comprenderá que el de Convergencia ya lo doy «por descontado», pero el de ustedes está bajo el ojo del análisis.

No es por usted, por el cual sabe que tengo un gran aprecio, sino por el comportamiento de su partido, que hemos visto hasta llegar a votar en contra, y usted presente, de propuestas de modificación de los presupuestos. ¿Se acuerda, usted, en la Comisión de Salud, se acuerda, y en la de Economía, votar en contra de propuestas que ustedes mismos habían hecho? Pues, claro, hombre. Ustedes tienen que saber que están aquí bajo el foco del análisis, y yo lamento... Y solo decirle que

Ciudadanos, por suerte, es mucho más que el Partido Popular, muchísimo más. Es una forma diferente de entender la política.

Gracias.

El president

Gràcies, senyor Cañas. Per tal de pronunciar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula la senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Motes gràcies, president. Després d'aquest debat entre el Partit Popular i Ciudadanos, jo sí que vull centrar-me en el tema de la proposta de resolució. Primer de tot, dir-li al senyor Antoni Balasch que avui substitueixo amb molt d'honor la senyora Anna Simó, però qui ha fet aquestes verbalitzacions anteriorment era jo mateixa, substituïnt-la, tal com he dit.

Sí que és veritat que amb ella es va intentar pactar una transacció, una transacció que jo entenia i entenc que era molt assumible per part de Convergència i Unió, que era transaccionar la seva esmena per poder ser acceptada i que abans de l'estiu es pogués fer un estudi sobre les necessitats de manteniment de la llar La Poma, de Sant Joan Despí.

Aquesta esmena no ha estat acceptada, no s'ha pogut transaccionar amb Convergència i Unió, malgrat jo crec que hi havia una voluntat de poder trobar un acord, que era una transacció raonable, la que li plantejàvem des d'Esquerra Republicana.

Bé, i com que no s'ha acceptat, doncs, nosaltres no acceptaríem la seva esmena, tal com vostès l'han presentat originalment.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació, en el seu redactat original.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el compliment dels compromisos respecte a l'Institut Escola Els Còdols i l'Escola Marta Mata, del Vendrell (tram. 250-00943/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el número 17: Proposta de resolució sobre el compliment dels compromisos respecte a l'Institut Escola Els Còdols i l'Escola Marta Mata, del Vendrell, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau.

Sí; gràcies, president. L'Institut Escola Els Còdols, del Vendrell, va ser planificat com un centre escolar innovador que acolliria tota l'escolarització obligatòria d'alumnes del Vendrell de tres fins als setze anys per evitar, igual que en molts altres municipis, que els alumnes en complir els dotze anys s'hagin de traslladar a un altre municipi per fer la secundària.

El gener del 2010 l'alcalde del Vendrell i, aleshores també, l'inspector dels serveis educatius anunciaven la posada en funcionament per al curs 2010-2011, i les preinscripcions van començar el 2 de febrer del 2010, per a una cinquantena d'alumnes que podrien començar a cursar P3 repartits en les dues línies que tindria el centre. Progressivament es preveu que s'anirà incrementant de cursos fins arribar a quart d'ESO.

El 27 de juliol del 2010 es posa en funcionament, perquè el Govern ho aprova d'aquesta manera, el funcionament d'onze instituts escola, entre els quals hi entra Els Còdols, del Vendrell, amb la previsió anunciada anteriorment amb l'ajuntament i la inspecció educativa sis mesos abans. El febrer del 2011 –faig tot el recorregut històric, perquè crec que és important per poder entendre el contingut d'aquesta proposta de resolució–, el 2011, el Departament d'Ensenyament confirma la decisió d'alentir la creació dels nous instituts. El maig del 2011 l'aleshores alcalde del Vendrell, el senyor Benet Jané, es compromet que el Govern de CiU, de la Generalitat, treballarà per impulsar la nova escola dels Còdols. En l'annex d'inversions reals del pressupost del 2011, hi figura la partida per a la instal·lació de mòduls de nova construcció per a aquest institut.

Bé, és reiteratiu, tot el compromís. És a dir, Els Còdols... –ho lleigeixo perquè és que és important–, malgrat tot aquests antecedents, el desembre del 2011 són el regidor d'Educació del Vendrell i l'inspector d'Educació que anuncien que per al curs 2012-2013 l'Institut Escola Els Còdols es fusionarà amb l'Escola Marta Mata, adduint raons demogràfiques que avui, pel que he vist, estan a l'ordre del dia, i que desapareixerà com a centre. Jo crec que es va adquirir un compromís per a la construcció d'aquest edifici que el Govern, doncs, no hi ha donat resposta. I després del canvi de Govern, en no fer el nou institut escola i fusionar-lo amb l'escola o la proposta de fusionar-lo amb l'escola Marta Mata, ens trobem que el Govern havia començat a construir, a través de GISA i de l'Institut Català de les Finances..., van quedar aturades totes les obres a l'espera de les decisions del mateix departament i del que determinaven els pressupostos del 2011.

El 2011 es torna a consignar una nova partida de nova construcció per a l'escola Marta Mata, s'installen mòduls prefabricats. I no hi ha cap partida per a la construcció definitiva, ni tampoc aquesta partida definitiva es consigna en el pressupost del 2012.

Bé, davant d'aquesta situació, Esquerra Republicana planteja i insta el Govern que mantingui, que compleixi aquells compromisos que es van adquirir en els acords del Govern respecte a l'Institut Escola Els Còdols i l'Escola Marta Mata, del Vendrell. També insta el Govern que en el cas que es produeixin canvis sobre

els compromisos adquirits, com ha estat finalment la fusió de l'Institut Escola Els Còdols amb l'Escola Marta Mata, es consensuin amb tota la comunitat educativa i no es facin d'una manera unilateral, com ha estat el cas. I que les quatre mestres de l'Institut Escola Els Còdols seguiran amb els quatre grups clars assignats en les instal·lacions de Marta Mata, i que es mantindran en funcionament les instal·lacions temporals de l'Institut Escola Els Còdols, també per a les noves incorporacions de P3 per al curs 2012-2013.

Bé, aquesta és una proposta de resolució, no l'acabo de llegir. Tots vostès la tenen i per economia de temps, doncs, obvio llegir-la tota sencera, però sí que demano evidentment el vot favorable de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra.

El president

Gràcies, senyora diputada. No hi han esmenes presentades. Per al torn de posicionament, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, president. Entenem el sentit de la proposta i la voluntat positiva que la impulsa, del grup proponent, que formula una sèrie de punts relacionats amb el municipi del Vendrell, el sistema escolar del Vendrell. Però hem de dir que si bé els problemes que conté i les propostes que fa relacionades amb l'Institut Escola Els Còdols i l'Escola Marta Mata, del Vendrell, eren encertats en dates passades, en mesos passats –eren plenament encertats–, ara com ara, a data d'avui, concretament a data d'avui, puc dir o estic en condicions de dir que tots i cadascun dels punts que conté estan solucionats o existeix un pacte formal per resoldre'ls entre les parts implicades.

Aquesta és la informació que tenim en aquests moments i és la informació que ens arriba de primeríssima línia, de primera línia del municipi del Vendrell, en el sentit d'una anàlisi detallada punt a punt que fa que no sigui recomanable, almenys des del punt de vista de l'interès local en matèria de fusió d'aquests centres educatius i creació de l'institut escola, de reiterar-los, en la mesura que cada un d'ells té una solució o té un camí encarrilat per resoldre's positivament.

És per això que, apreciament la intenció del grup proponent, ens abstenim en tots els punts excepte en el darrer punt, que resumeix la voluntat d'impulsar l'institut escola i que, en definitiva, explicita la voluntat de fons tant dels punts que podrien no estar resolts fa uns mesos com dels que poden estar resolts en aquests moments, i que, en definitiva, explicita la voluntat conjunta de les parts que intervenen en la solució de l'escolarització al municipi del Vendrell.

Per aquestes raons i per aquesta constatació, que és positiva –que és positiva–, votarem abstenint-nos excepte en el darrer punt, que hi votarem a favor.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Com que nosaltres tenim la mateixa informació que el senyor Font respecte a la problemàtica del Vendrell, també ens abstenem en aquest punt.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula..., la senyora Camats? (*Pau-sa.*) Sí, molt bé.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Només per anunciar el vot afirmatiu del nostre grup parlamentari, perquè entenem que el que explica la proposta de resolució és en el primer punt demanar que es mantinguin els compromisos de la construcció dels dos centres i que s'acordi allò que el Govern ja va acordar. Però en el segon punt es diu que si això no passa, i en el cas que aquestes dues escoles no s'acabin construint, aleshores la fusió, per dir-ho així, o la integració dels dos projectes es faci en una sèrie de condicions.

Nosaltres estem a favor del primer punt i a favor del segon, en el sentit d'entendre que si el primer punt no es compleix o finalment no acaba passant, i si s'acaben integrant els dos projectes en un de sol, el que acabi passant és que hi hagi un institut escola que es faci a la localitat i que acabi integrant l'alumnat que avui està escolaritzat en els dos centres.

Nosaltres el que sí que demanàrem és la votació separada del punt *d*, que demana el transport gratuït per a tot l'alumnat, perquè entenem –del punt 2.*d*– que hauria d'estar fora dels compromisos de desenvolupament dels nous projectes educatius.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Jaume Domingo.

Jaume Domingo i Planas

Moltes gràcies, president. Bé, bàsicament dir que jo sí que aportaré informació de primera mà. Primer, perquè comparteixo Govern a l'Ajuntament del Vendrell amb el Partit Socialista, amb Convergència i Unió, amb el Partit Popular i amb Esquerra Republicana de Catalunya, i també sóc regidor. I, per tant, d'alguna manera, sí que potser els podré aportar informació, com deia, de primera mà. Dir que l'Ajuntament del Vendrell en tot moment ha estat assabentat del procés que hi ha hagut en aquests dos centres i que, per tant, en aquests moments ja s'està fent la matriculació o la preinscripció a l'Escola Marta Mata. Per tant, des d'aquest punt de vista no té massa sentit el punt 1 de la proposta que es fa.

M'ha semblat entendre, de la proposta d'Esquerra Republicana, que es deia que havíem de tindre un institut escola perquè no marxessin alumnes del municipi. El Vendrell és un municipi de trenta-set mil habitants i, per tant, no exporta alumnes cap a altres centres educatius de la comarca, sinó més aviat al revés, no?

I pel que fa al punt número 2 i als seus apartats, bàsicament dir el següent. Pel que fa al punt *a*, que és mantenir les quatre mestres als quatre grups de l'Escola Marta Mata, no sé pas si aquesta és una feina del Parlament de Catalunya. No sé si nosaltres hem de baixar tant al detall que ara també ja des del Parlament de Catalunya direm als centres educatius quins mestres han de posar a cada classe. En tot cas, nosaltres manifestem la nostra confiança en l'equip directiu del centre Marta Mata, on aniran també, com deiem, els alumnes de Els Còdols. I em sembla que és una decisió que ha de prendre el mateix centre, no crec que el Parlament de Catalunya ara hàgim ja de posar, fins i tot, mestres a les aules aquí, en seu parlamentària.

Pel que fa al punt *b*, de les instal·lacions, dir-los que queda plenament assegurat el fet que mentre no s'hagi fet l'escola nova, la Marta Mata, es mantindran en funcionament les instal·lacions temporals de l'escola Els Còdols. Per tant, això és una cosa que sap el govern municipal, i també el Govern s'hi ha compromès.

Pel que fa al punt *c*, dir-los que l'escola Marta Mata està en procés de licitació, per tant, la seva construcció és imminent. I, per tant, d'això, també en som coneixedors i tampoc té massa sentit aquest punt.

I pel que fa al punt *d*, que és el del transport, dues coses a manifestar. La primera, evidentment, és una competència municipal. Però a la segona és que es fa una afirmació on es diu «la llarga distància». Escolti, des d'on està l'Escola Els Còdols i on està l'Escola Marta Mata hi ha 450 metres de distància en línia recta. Si volen, caminant, sis-cents. Per tant, no parlem d'una distància irreal o d'una distància fora de tota lògica que justifiqui ni tan sols el fet de posar transport.

I després, es parla d'un difícil accés particular de la zona. Escoltin, l'Escola Marta Mata està junt al nou pavelló municipal, a quatre camps de futbol, està propera a la piscina coberta municipal i als gimnasos, està propera a dos instituts, dues escoles de primària, una escola d'educació especial, està al costat del futur espai d'avis i al centre de dia de la gent gran. I, a més a més, té un aparcament grandiosos que dona servei a totes aquestes instal·lacions. Per tant, em sembla que també potser s'hauria de consultar, abans de fer segons quines afirmacions, on es troba instal·lada o on està ubicada aquesta escola.

Per tant, tampoc és veritat que sigui d'un difícil accés. Si donem servei a tot aquest munt d'equipaments en aquesta zona, difícilment podem dir que és una zona de difícil accés.

I pel que fa al punt *e*, mantenir el fet de si l'escola ha de ser un institut escola o no, dues reflexions. La primera és que és curiós veure com en algunes afirmacions que es fan a través d'algun grup avui en el tema econòmic es parla que això és un estalvi perquè això

vol dir que serà un sol edifici, un sol –m'ho he apuntat, eh?– claustre de professors, un sol equip directiu, i que, per tant, això en un moment de crisi és bo. És una llàstima que per a això es faci servir aquest argumentari i, en canvi, quan es parla de fusionar dues escoles per temes demogràfics a través de l'Idescat, no es facin servir els mateixos criteris i, per tant, no s'actui igual en un camp com en un altre.

També sobta que determinats grups polítics en aquest tema facin una valoració, en podríem dir, molt econòmica de la situació i no la facin des d'un punt de vista social. Ho dic perquè també, evidentment, fer un institut escola comporta un model social diferent i, per tant, pensem, des del nostre grup, que s'ha d'estudiar. I, per tant, barrejar nens de tres, quatre, cinc, sis, set, vuit o nou anys amb nens de catorze i quinze és, com a mínim, un model que s'ha d'estudiar bé i fer.

I després, un segon aspecte, eh? També s'hauria d'aclarir una miqueta en aquest centre, per exemple, i això és una cosa que als ajuntaments sí que ens preocupa molt, qui en farà el manteniment. Vostès saben, per exemple, que un institut escola..., d'un institut, en fa el manteniment la Generalitat, d'un centre de primària, en fa el manteniment l'ajuntament. I, per tant, permetin-me que els digui que des d'aquest punt de vista als ajuntaments sí que ens preocupa també aclarir qui se'n faria càrrec, d'això. Per tant, d'alguna manera, això ja posa una mica en entredit que hàgim d'estudiar el tema.

Però hi ha un segon aspecte que, en tot cas, ja són paraules del mateix regidor d'Ensenyament de l'Ajuntament del Vendrell que si volen després els puc ensenyar amb tota tranquil·litat. Com a mínim, penso que la decisió potser l'hauria de prendre la nova escola, no?, perquè fusionem dues escoles. I potser seria la comunitat educativa, que tantes vegades l'hem tret aquí a sobre la taula, la que digués si finalment vol o no vol optar per un institut escola. Em sembla que aquest procés no s'ha fet, per tant, seria bo que potser el féssim. Aquí hem repetit en totes les propostes de resolució que he anat sentint que s'havia d'escoltar la comunitat educativa. En aquest cas, potser també ens hauríem d'aplicar aquesta norma i preguntar a la nova escola si és que realment vol ser o no un institut escola.

Res més.

I moltes gràcies.

El president

Gràcies. *(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)* Sí, senyora Camats. En tot cas, té la paraula per vint segons. No torni a obrir el debat. Per al·lusions directes i...

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Perquè ha alludit «directament», entre cometes, a les meves paraules, el senyor Domingo. I m'ha quedat claríssim, senyor Domingo, que vostès no creuen en els instituts escola, per molt que estigui posat a la LEC, per molt que ja existeixin instituts escola públics, que ja funcionen. Malgrat totes aquestes grans dificultats que vostès no saben com fer-

s'ho per tenir una sola direcció i per saber qui en farà el manteniment –ja n'hi ha que funcionen, els ho poden preguntar–, i malgrat que ens diu ara tots els dubtes que suposa socialment un centre de tres a setze anys.

Sap que la meitat dels alumnes escolaritzats a Catalunya va a centres de tres a divuit? Són els centres concertats, senyor Domingo. Dirà el Govern que deixin d'escolaritzar els nens grans o els nens petits perquè barrejar-los socialment provoca un impacte i un debat que no hem fet en el Parlament?

A mi m'ha quedat molt clar, senyor Domingo, quin és el capteniment del seu grup parlamentari respecte als instituts escola, i és que per a la pública no els volen.

(Carme Capdevila i Palau demana per parlar.)

El president

Senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Per al·lusions directes, perquè el senyor diputat ha dit que jo he parlat de raons demogràfiques. No, de raons demogràfiques en parlen el mateix regidor d'educació i l'inspector d'educació, que, adduint aquestes raons demogràfiques, justifiquen la fusió de l'Escola Els Còdols amb la de Marta Mata.

I dir-li que no tothom hi està d'acord, perquè tenim membres de l'AMPA de l'Institut Escola Els Còdols que estan fent, estan organitzant i estan participant en una marxa organitzada que passa pels diversos centres que s'estan fusionant en aquest moment. I, per tant, no hi van amb un caire festiu, sinó que hi van amb un caire reivindicatiu i de denúncia per aquestes fusionacions.

(Jaume Domingo i Planas demana per parlar.)

El president

Sí, senyor Domingo.

Jaume Domingo i Planas

Molt breu, veurà com sí. Miri, pel que fa a l'última intervenció, només dir que puc entendre que hi hagi gent de Els Còdols que faci això, però hi ha una altra escola que es diu Marta Mata. I, per tant, potser seria bo preguntar-los també si volen això o no. Només he dit això.

I pel que fa al tema de la il·lustre diputada Dolors Camats, només dir-li que, miri, el que és fumut és que interpretin coses o paraules que un no ha dit. I, per tant, jo no he dit tot això que ha dit vostè. Senzillament he dit que és un tema que s'ha d'estudiar, que pensem que val la pena que el posem sobre la taula, que val la pena que el parlem i que val la pena que tots plegats hi trobem una solució. Es pot actuar, i aquí s'ha sentit moltes vegades, des d'aquest punt de vista del pensament dogmàtic, que sempre es té la raó, o es pot parlar des del punt de vista de la raó, que aquest el que fa és raonar i vol dir pensar les coses.

El president

Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) Senyora Camats, no té la paraula. Sotmetriem la proposta de resolució a votació, amb el benentès que s'han demanat dues votacions separades, del segon punt..., l'e i el d. Primer votariem l'e; després, el d, i després, la resta de la proposta de resolució. L'e és el darrer.

Punt e.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjat amb 6 vots a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Punt d.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjat amb 1 vot a favor, 8 en contra i 7 abstencions.

I finalment, la resta de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 2 vots a favor, 8 en contra i 6 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la construcció d'un nou institut escola a Sant Joan de les Abadesses (tram. 250-00924/09)

El següent i darrer punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la construcció d'un nou institut escola a Sant Joan de les Abadesses, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Gràcies, senyor president. L'evolució demogràfica i la població de Sant Joan de les Abadesses, i també l'estat no adequat dels edificis de l'institut escola actual, justifiquen plenament aquesta proposta de resolució. L'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses i el Departament d'Ensenyament estan treballant, perquè aquest és un institut escola amb dos edificis diferents, no adequats, amb aules que ja es fan a passadissos, etcètera. I, a més, un dels dos edificis és propietat de la Fundació Espona, que requereix al més aviat possible deixar aquesta ubicació on ara es fa la part de secundària.

La proposta és molt clara. Ja avanço, si em permet, senyor president, que acceptarem l'esmena del Partit Popular, i tot i que podríem acceptar l'esmena de Convergència i Unió podria ser una trampa que ara expli-

caré. Perquè al tercer punt –al tercer punt–, per descomptat, l'esperit..., perquè ha estat el mateix alcalde de Sant Joan de les Abadesses, i per això ens permet acceptar una esmena que diu «sense ampliar el dèficit d'aquest any».

El que plantejarem és el següent. Manifestar, primer, la voluntat política de fer un nou edifici per a l'institut escola. Segon: encarregar, per tant, aquest any el projecte, que buscarem... L'alcalde està totalment disposat..., i per això fa dies que vol parlar amb l'honorable consellera, sense aconseguir-ho, per intentar buscar, fins i tot, els recursos econòmics per avançar els diners per a aquest projecte. I tercer: per descomptat, provisionalment, si no s'aconsegueix la continuïtat per a un altre curs o fins que estigui l'edifici dels espais de la Fundació Espona, buscar conjuntament, l'ajuntament i el Departament d'Ensenyament, un espai alternatiu.

Dic que l'acceptació d'aquest espai alternatiu d'ubicació provisional no volem que sigui definitiva, eh? I, per tant, com que Convergència i Unió sembla que no votarà simplement la voluntat política i l'encàrrec del projecte, ens fa pensar que el que volen és que l'ajuntament sigui còmplice de buscar un edifici alternatiu per poder no fer aquest nou institut escola. Per tant, estem totalment d'acord que aquest any no suposi increment de dèficit, de buscar conjuntament, el Departament d'Ensenyament i l'ajuntament, com fer el projecte.

I finalment, aquest pacte del Neri a què avui s'ha fet referència en moltes ocasions també ja hi era, perquè el Partit Popular va incloure aquest nou institut escola de Sant Joan de les Abadesses en el pacte entre Convergència i Unió i el Partit Popular, si és que té algun sentit. Parlem simplement de voluntat política, de redacció de projecte –ja buscarem conjuntament els recursos–, per tirar endavant aquest nou edifici totalment necessari per la inadequació dels espais actuals.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Un aclariment. Vostè accepta l'esmena del Grup Parlamentari Popular, que, en tot cas, hauria de ser, entenem i ens ho aclarirà vostè, d'addició d'un nou punt. El punt zero, perquè ens entenguéssim. Si no, canvia totalment el contingut de la proposta de resolució, eh?

(*Marina Geli i Fàbrega intervé sense fer ús del micròfon.*)

D'acord –d'acord.

(*Marina Geli i Fàbrega intervé sense fer ús del micròfon.*)

Gràcies, senyora diputada. Hi han esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Gràcies, president. Hem presentat una esmena d'addició al punt 3 de la proposta de resolució que reculli íntegrament la petició d'aquest punt, amb l'afegit que

«d'acord amb l'ajuntament» pel que fa a determinar una solució d'ubicació provisional –provisional per a mi és el contrari de definitiu, però bé– per al curs 2012-2013. I evidentment s'ha de comptar amb l'ajuntament per fer això. Ja ha dit el grup que no ens l'acceptava.

Pel que fa als altres dos punts nosaltres demanarem votació separada de tots els punts. I del punt 1 i 2, el que en podem dir és que el Departament d'Ensenyament té planificada i programada la construcció del nou centre i que les obres es duran a terme tan aviat com la disponibilitat pressupostària ho permeti, tot i que es garanteix evidentment l'escolarització en els mateixos espais actuals per al curs 2012-2013. (*Veus de fons.*) Sí. Demanarem votació separada de tots els punts, ja ho he comentat.

Gràcies, president.

I l'afegit.

El president.

Dels tres... Dels tres i el nou incorporat, en tot cas, no?, perquè quedaria...

Ramona Barrufet i Santacana

Ja que entenc que no s'accepta l'esmena, però...

El president

No, no. Doncs, només contesti'm: dels tres, i el punt 9 que s'incorpora. (*Pausa.*)

Hi han esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Només per dir que com que s'ha acceptat la nostra esmena, doncs, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Una, per constatar que l'institut escola de Sant Joan de les Abadesses s'ha saltat la reflexió que en el punt previ es demanava sobre els instituts escola, perquè funciona com a institut escola igual que d'altres, hi insisteixo, en el país. Dos, que el meu grup parlamentari no titllarà de dogmàtic ningú que defensi la seves idees. En tot cas, el que ens empipa és que s'amaguin les idees que un defensa. I el que hem vist en el Grup Parlamentari de Convergència i Unió és que en la Llei d'educació de Catalunya va votar a favor dels instituts escola, que al Parlament de Catalunya només ens parla d'estudiar i de la dificultat d'implementar-los, i en aquest any i mig de legislatu-

ra no ha votat a favor de cap institut escola en aquesta legislatura. I que la realitat és que el Govern no n'ha aprovat ni n'ha deixat fer cap i que ha tirat enrere tots els que estaven aprovats.

Per tant, no és pas dogmatisme defensar les pròpies idees, nosaltres ho trobem molt legítim. El que, hi insisteixo, a vegades treu de polleguera aquesta diputada és que es digui una cosa i es faci tota la contrària, que és al que a vegades ens tenen acostumats alguns discursos.

Malgrat això, el nostre grup, o precisament per això, votarà a favor de donar projecte i sortida i viabilitat a l'institut escola de Sant Joan de les Abadesses.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, president. Aquí m'agradaria constatar que és precisament quan l'alcaldia depenia d'Esquerra Republicana de Catalunya que es va aconseguir que tots els alumnes de secundària que s'havien de desplaçar a Ripoll per cursar els seus estudis es poguessin quedar en els municipis. En aquell moment es va trobar aquesta ubicació a la Fundació Espona, que a mi no em preocupa tant, perquè he tingut l'oportunitat de poder visitar els dos centres escolars.

No em preocupa tant el cas de la Fundació Espona. Sí que és veritat que aquest any se'ls acaba el termini; finalitza, diguem-ne, el seu contracte. Però em preocupa molt més la situació del centre d'educació primària en la qual estem davant d'un edifici històric en què no es poden fer ni reformes ni ampliacions, i que l'edifici està patint deficiències estructurals importants que requereixen –així ho manifesta la mateixa direcció del centre com l'AMPA– una inversió molt forta o que es tiri endavant i es construeixi ja, de manera definitiva, el nou institut escola per poder solucionar-les.

Per tant, ens trobem en una situació en què de moment caldrà donar aquesta ubicació provisional per poder atendre els alumnes de secundària que no podran continuar a les dependències cedides o propietat de la Fundació Espona, però creiem que cal impulsar amb la màxima urgència aquest nou institut escola.

Jo crec que ara seria molt complicat d'entendre per les famílies de Sant Joan de les Abadesses que per manca d'agilitat en els terminis per a la construcció d'aquest nou institut escola els alumnes de secundària s'haguessin de desplaçar de nou al municipi de Ripoll o a algun altre per poder-los fer o per poder cursar els seus estudis de secundària.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Para manifestar nuestro apoyo a esta propuesta de resolución.

El president

Gràcies. (*Ramona Barrufet i Santacana demana per parlar.*) Senyora Barrufet, em demana la paraula per...?

Ramona Barrufet i Santacana

Només per especificar que demanen votació separada, pel que veig, del punt que hem incorporat, i els altres tres junts.

El president

O sigui, podem fer les votacions, eh? (*Pausa.*) D'acord.

Per tant, ho repeteixo, quedaria incorporada l'esmena del Grup del Partit Popular com un punt nou. No sé si dir-li punt zero, perquè ens entenguem, però que seria

un punt 1, i els altres serien correlatius. Sotmetríem a votació aquest primer punt.

Vots a favor?

(*Remor de veus.*)

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

La resta dels altres punts de la moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedarien aprovats amb 9 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i un minut.